

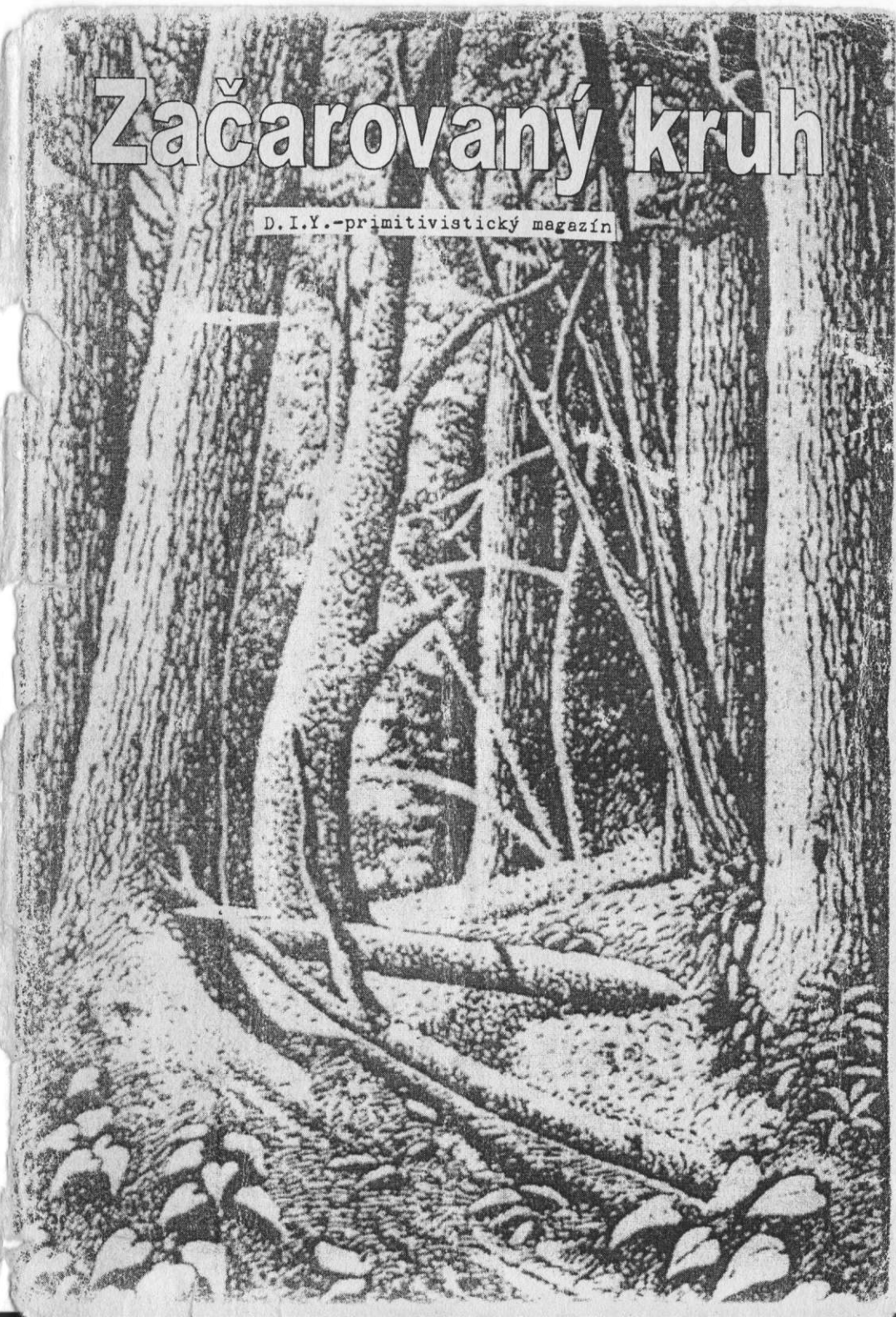
190
E.O.
D.O.
12.12.01

„DÔRAZNE ODMIETAM
TVRDENIE, ŽE NAJVIŠIE
PROSPECH Z BOMBARDI-
VANIA AFGANISTANU
MA AMERICKÁ EKONOMIKA
A HLAVNE ZBROJÁRSKE
KORPORÁCIE, TOTO OHO
VYKLANIE JE SÚVISLOU
ŠPINAVEJ KAMPANE, KTORÁ
PROTI NÁM VEDIE. BULVÁR-
NE ČASOPISY AKO JE NÁP-
RÍKLAD, ZAČAROVANÝ KRUH,
FINANČNE PODPOROVANÉ
Z TERORISTICKÝCH KRUHOV“

© PIKASO '01

Začarovaný kruh

D.I.Y.-primitivistický magazín

prý ukazovať, čo je zlé v tomto svete, ale bolo v ňom veľmi málo pozitívnych vecí ktoré by predkladal: návrhy, ako zmeniť to čo je zlé, kde možno hľadať príklady, z čoho sa učiť. Podľa nás je odpoveď v pohľade na kmeňové kultúry a učenia sa z nich.

PE: Vraveli ste, že sme vždy mali v histórii cykly útlaku, začínajúcich útlakom Piktov Keltami, potom Skotov Angličanmi a potom pôvodných obyvateľov Ameriky, Ázie a Afriky Európanmi. Ako si myslíte, že by sa tieto cykly dali zastaviť, keď sa zisťuje, že sú nekončné?

B: Táto otázka ma už roky privádza do pomykova. Vždy som sa divil, kedy sme zišli na zlu cestu? Skade prišla tá nenávisť? Moja inšpirácia, aj keď sa k tomu môže zdať trochu naivná, je pozorovať sa na kultúry, ktoré sa vydávajú cestou spolunažívania bez nenávisťosti a baženia po moci. Pre nás to stále zdorazňuje potrebu učiť sa od nich a pomáhať týmto ľuďom, pretože oni sú jediní, ktorí nám môžu pomôcť zlomit tieto cykly útlaku. Nechcem byť pesimistom a hovoriť že to je len ľudská nástura a že to je cesta ktorou pôjdeme. Radšej som viac optimistom, nechcem sa chytiť do pešce sklúčenosti.

PE: Predtým ste vraveli, že ľudia v Škótsku si nie sú vedomí svojej kultúry. Na druhej strane všimol som si tanec medzi tzv. alternatívnymi ľuďmi vyterať si z rôznych svetových kultúr veci, ktoré sa im páčia, tak ako v supermarketoch. Ale všimol som si, že viac sa to deje v alternatívnych kruhoch. To isté platí pre znaky domorodých Američanov a Japoncov. Vela ľudí si v týchto dňoch dávajú tetovania, bez toho aby vedeli čo znamenajú. Je to len a povrchných dôvodov, že sa im tie tetovania páčia, nič viac, nič menej. Osobne to cítim ako nedotvorenú voči tým kultúram, tak by som bol zvedavý na vás na čo to má byť.

A: Hej, cítim to špeciálne v prípade keltských dažniov, ktoré sú tak nádherné, že to ľudia ošurávajú umelcecky. Keď to vytváranie alebo to používanie ako umenie je obťažné prvé cestou ako s tým prísť do kontaktu. Môžu si dôkladne preskúmať čo tie obrázky znamenajú a začať skúmať jak ti ľudia žili a veci okolo toho. Tak aj náhodný kontakt ako te tovanie by mohol byť dobrá vec, pretože môže vzbudiť záujem, ktorý neskor prejde do seriózneho štúdia.

B: Tiež som mal vytvorené nejaké symboly bez toho že by som vedel čo znamenajú, len preto že boli naozaj pozoruhodné a fascinujúce. Ako Angus hovoril, ich krása tá inšpiruje k tomu, že chceš o nich vedieť viac. A čo si hovoril o tom kultúrnom supermarketu, musím sa priznať, že jedným z dôvodov prečo som sa začal zaujímať o našu kultúru bolo žitanie o do morodých Američanoch. Uvedomoval som si že ich kultúra a myšlienky boli veľmi zaujímavé, ale nebola to moja kultúra, nemal som s ňou skutočnú spojitost a nechcel som len čerpať z cudzieho prameňa, chcel som mať svoje vlastné korene, tak som začal skúmať minulosť svojich predkov. A ako som vravel predtým, čím dozadšie ideá v histórii, zistujete, že tam neboli rozdiely. Nachádzas vďaka podobnosti: ako staré náboženské obytaje i duchovné symboly, ktoré boli často používané. Je to skutočne univerzálne a začínas si uvedomovať, že tam nie sú žiadne bariéry a teda to není ako supermarket!

PE: Dobrá, nemal som v tomto jasno. Len cítim, že príležitosť záujem väčšiny ľudí je voči týmto kultúram neaktívny. Myslí, že patrí k námšiu, ktorá to skutočne berie vážne. Zdá sa že všetky tie keltské a japonské symboly, ktoré majú ľudia urobiť sú nádherné, sú len trendom a nemá dobrý pocit z toho, že len pár ľudí vie čo skutočne znamenajú.

B: Áno, to je tá istá vec so všetkými tými ľuďmi, a vytvorenými anarchiztickými znakmi na ramenách bez šajny o tom, čo vôbec znamenajú. Myslí si že to symbolizuje chlastanie a pluvanie na kapelu, ale to je rovnaké všade. Vždy budeš mať ľudí vezúcich sa v niečom len z povrchných dôvodov. Ale vždy budú tiež ľudia zaujímajúci sa úprimne a ktorí budú skúmať o čom to je kráčaj ďalej. Snáď to využijú aj na urovnávanie si svojej hlavy a možno aj na urovnávanie stavu sveta!

PE: Ale nemyslíte že hlavné keltské umenie je znávané pre komerčné dôvody, ako ďalší konzumný produkt?

A: Áno, je to pravda, ale možes sa na to pozerať aj z ďalšieho hľadiska. Len sa pozri na všetku tú po-

zornosť dávanú nedávno domorodým Američanom. Môžeš vidieť ich umenie všade, a aj keď je využívané na komerčné ciele, stále budú nejakí ľudia ktorí sa o to vďaka tomu začnú zaujímať, a možno ich to aj pritiahne.

B: To isté máš aj so zelenou "uvedomelosťou". Môžeš to odsúdiť len ako ďalšiu kapitalistickú manipuláciu, ale sú v tom aj nejaké dobré veci, ako väčšia znalosť o odpadoch epod, takže nemyslím že je všetko zlé.

PE: Nemyslím, že cez šírenie myšlienok alebo vyrábanie konzumných produktov sa to stáva paralyzovaným?

B: Nemyslím že hrozí také nebezpečenstvo. Všimol som si nedávno v Glasgowe, že tam je veta turistických obchodov predávajúch kilty, tričky a keltskými motívami, sere tre, šály, obrusy-čo si povieš, to ti oni predajú. Je to skutočne posledná mánia, ale tá nakoniec odumrie a ostnú ľudia, ktorí sa o to skutočne zaujímajú.

A: Teraz není toľko nacionalizmu v škótskej otázke a predtým, lebo pravidlári nedostali svoju agendu medzi o statných. Teraz sa koná každoročný festival Piktov, kde sa môžu naučiť veci, ktoré väčšina ľudí nevie o svojich predkoch.

B: V tejto skurvenej konzumnej spoločnosti je tak veta stratených ľudí, ktorí sa potrebujú niečoho chytiť a nechtú aby to bolo náboženstvo alebo materializmus.

PE: Ale nemyslím že tento zvýšený záujem o vašu kultúru bude viesť ľudí k netolerantnosti voči ďalším kultúram?

B: Keď sa na to hlbšie pozrieš, že to je všetko v základe to istého. Myslíš že sa treba preniesť cez klišovité aspekty kultúry. Každá krajina má tie svoje stereotypické kliše prezentované spoločnosťou a ktoré považujú za svoje dedičstvo: kukučkové hodiny vo Švajčiarsku, nosenie kiltov v Škótsku a podobné hlúposti. Je to ten istý manipulatívny bullshit všade, ale keď sa na to pozrieš hlbšie, zbadáš že tam je toho viac ako len pár tovarov na predaj.

PE: Všimol som si, že nosíte kilty a zároveň si udržujete punkový výzor. Sú toto dva najobľúbtejšie vplyvy vo vašich životoch, alebo len úplná náhoda?

B: Áno, toto je hlavné vysvetlenie, ale tiež tam je ďalší aspekt. Bez toho aby to vyznelo nacionalisticky, ale nejak podobne, musíme povedať, že až do pomerne nedávnych časov, asi tak 100 rokov, Škóti nemohli nosiť kilty. Hovoril svojím jazykom, počúvať alebo tvoriť svoju hudbu. Niektorým klanom bolo zakázané používať svoje meno. Bola to okupovaná krajina a všetky tradičné zvyky boli zakázané anglickými koloniálnymi autoritami. Chceli priniesť späť niektoré z týchto tradícií, aby ich pravidlári nemohli zniesť pre svoje závery.

PE: Myslíš že je super odpútanie sa z toho macho štýlu, ktorí ti hovorí že musíš vyzerat skutočne tvrdo a drsne. A myslím, že to je tiež celkom zábavné. Dobrá, aspoň pre nás, pretože nie sme zvyknutí vidieť to.

EARTH BEAT

TEXTY CODE 13:

"The crash out"

Vyrasteni na predmestí na zlej strane cesty. Vykopnutý v šestnástich a nikdy sa neobzerajúci späť. Nikdy som si nemyslel že by som sa vrátil do ulíc kde som vyrastol pretože sa ma tam snažili kontrolovať a ponižovať. Som späť na predmestí aby som im ukázal, že som sa nezmenil. Som späť na predmestí ukázať im, čo to bolo sa odcieľať. O 15 rokov starší a stále im plujú do očí. Som späť na predmestí ukázať im prečo som odtiaľ odišiel. Pôjdem späť do mojej starej školy a poviem im že ma môžu bosat v rít pretože som nevstúpil do ich armády a nepupoval ich plyn skúškami mi vymyt mozog mal som nasledovať ich hĺpu a pravidlá. Najšikovnejšia vec čo som urobil bola, že som vypadal a ich skurvenej

školy. Cesta životom, ktorá mi ponúkala bola plná ľstí. Pracovať ako sluha ak kým nezomriem. Som rád, že som nekúpil tie kľamstvá ktoré mi predávali.

"Propaganda control"

Bezcná nostalgia naplnia tvoju hlavu. Predtieraný rock'n'roll nie je mrtvý. Neveríš v nič ale médiá kľamú. Ruky Veľkého Brata rozhodujú o tvojom osude jeho mysl pracuje pretože ty nemáš mozog. Pomákaná hra je trik na teba. Kontrolujú všetko čo robíš. Pravda je tvrdá. Musíš to pochopiť mal som nasledovať ich s tvým životom. Nebud časťou tohto korporátneho odpadu. Mysli za seba kým ešte môžeš.

"In your head"

Tak ako povedal Minor Threat máš v hlave vykonávateľa. Si si svoj život pre seba a nie pre to čo povedal Capto zmätené bohaté decká hľadajúce vyššiu pravdu. Náboženstvo je len ďalšou drogou a kultúry využívajú omdleť. Mysli za seba a odmietni sa pridať k ich stádu. Dúfaj, že tvoje náboženstvo preč od môjho punk-rocku. Netvrdím, že mám odpoveď ktoré hľadáte. Hare Kríšna patrí na letiská nie do hardcoru. Straight-edge by ti malo oslobodiť mysl, aby si si vybral lenže ty si si vybral že nebudeš rozmyšľat len nasledovať niekoho pravidla.

"Shady areas"

Zabudnúť mená, začlenené sny ponáhľajú bez zmyslu o realite. Znížiť veľkom a chorobou až všetko čo zostalo sú len spomienky. Donútiť žiť až kým neumrú v domova dôchodcov. Krutá demencia vykráda ich mysle zatiaľ čo ich deti ich obľubujú pustošiacie užty, ktoré treba zaplatiť žiadne rozhodnutia. Vážni v sterilizovanej klietke obete kvôli svojej starobe. Univerzita predstava unaveného starca sníva o inom odchode.

-Felix von Havoc-

Tento list napísal Felix okolo volieb v roku 1992

BraxxMaximxxxxxxkxxkx

ZK: AKO SPOLUNAŽIVAJÚ ČIERNY A BIELY LUDIA V USA? AKO JE ZNÁME, VAŠA POLÍCIA JE VEĽMI RASISTICKÁ. AKO SI SPOČÍNAŠ NA NEPOKOJE V LOS ANGELES PO ZABITÍ RODNEYHO KINGA? BOLI TAM NEJAKÉ PODOBNÉ NEPOKOJE EŠTE?

F: Amerika je po celý čas veľmi rozmanitá, ale stále je tu veľké množstvo konfliktov medzi rasami. Legálny rasizmus je zväčša demontovaný, ale nejaká diskriminácia a predsudky zostávajú. Rodney King nebol zabitý, len zbitý. Nepokoje boli logickou odpoveťou. Podobné nepokoje tu boli, keď bol ukladané zavraždený Martin Luther King. Niektorí sa na nepokoje pozerali ako na vzburu nižšej triedy, iní ako na rasové povstanie, niektorí v tom videli inšpiráciu, iní tragédiu. Napokon myslím si že všetky tieto prvky boli prezentované v udalosti-rasizmus a brutalita, konzumentstvo a zároveň aj rebélia proti rasizmu a nespravodlivosti.

ZK: JE VELA ČIERNYCH PUNK V U.S.A.?

F: Ani nie. Punk sú zväčša bieli, Latino alebo Aziati. Hip-hop a rap zaberejú punk miesto v čiernej komunite.

ZK: AKÁ JE SÚČASNÁ SÍLA KU-KLUX-KLANU?

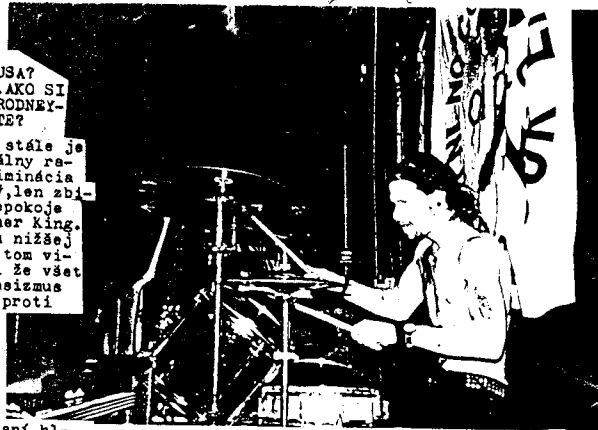
F: KKK je malý a okrajový. Fašisti sú organizovaní hlavne ďalších nacistických skupinách ako "Aryan Nations" a "Hammer, Skinheads".

ZK: MOŽEŠ POVEDAŤ NIČO O RADIKÁLNYCH NKO ORGANIZÁCIÁCH V USA? ČO JE S RODOM CORONADOM?

F: Earth First! a ďalšie organizácie sú stále aktívne, mnoho skupín sa spojilo do protestov proti WTO v Seattle. Nevieš nič o Coronadovi od posledného sláuku v Hearttattaku.

ZK: JE PRAVDA ŽE INDIÁNSKE REZERVÁCIE SA POUŽÍVAJÚ NA USKLADŇOVANIE JADROVÉHO ODPAHU? AKÉ JE POSTAVENIE INDIÁNOV V SPOLOČNOSTI? ČO SA DEJE S PRÍPADOM LEONARDA PELTIERA?

F: Je tu dlhá tradícia vykorisťovania Indiánov a ich krajiny. Je ironické, že Indiánom pred 100 rokmi zobrali všetku dobrú pôdu, dali im nekvalitnú a teraz chcú ešte túto pôdu používať na uskladnenie odpadu. Tu v Minnesote je jadrový odpad skladovaný v indiánskej rezervácii. Všetok nukleárny odpad v Amerike sa uskladňuje dočasne pretože tu nie je miesto, kde by sa mohol uskladňovať navždy. To znamená postaviť na 20 rokov národnú radiačnú skládku a potom kde? Začat s nukleárnou silou bola veľmi zlá myšlienka. Dnes sú indiánske rezervácie tie najchudobnejšie miesta v Amerike. Mnoho mestských Indiánov na stredozápade žije v getách (mestské rezervácie?), majú tam mnoho problémov s chudobou a alkoholizmom. Peltier zos-

táva vo väzení. Bola nejaká nádej, že by ho Clinton mohol omilovať, ale zamietol to.

ZK: EŠTE NEJAKÉ OBLÚBENÉ KAPELY...

F: Discharge, Minor Threat, DRI, Negative Approach, Conflicts, Black Flag, Grass, Rudimentary Social, Napalm Death, AC-DC, Judas Priest, Chaos UK, NOFX, Drop Dead, Disrupt, Los Cruces, Totalitar, Mob 47, Uncurbed, Nausea, Partizans, Blitz, Poison Idea, Crucifix, Capitalist Casualties a mnoho ďalších!

ZK: DÍK ZA VŠETKY TVOJE ODPOVEDE. CHCEŠ NIČO DODAŤ?

F: Tento rozhovor bol dosť dlhý, tak už len kontakt: HAVOC RECORDS
PO BOX 8585
MINNEAPOLIS, MN, 55408
USA

www.HAVOCREX.com

A: Ironické je, že ani ľudia v Škótsku na to nie sú zvyknutí. Keď ideme v kiltoch po Glasgowe, tak ľudia na nás hádzajú udivené pohľady. Aj tam si myslia, že muži by nemali nosiť kilty, je to skurvené macho vymývanie mozgov. Keby si sa hocikoho v Škótsku opýta laký je jeho národný kroj, odpovie ti že kilt. Ale keď sa opýtaš kolkáti ho skutočne nosia, menej ako 50% odpovie kladne. Oni to pokladajú len za tanečný kostým, alebo niečo, čo sa nosí na svadby.

PS: Pýtal som sa, pretože viem, že ste súčasťou "Kampane za nenásilný, bláznivý tanec" a som zvedavý či kilty apod. sú jej súčasťou.

A: Je to čast, ale nepovedal by som že to bol pravý dôvod. Pokúšame sarobiť ľudí na koncertoch viac uvoľnenými, pretože sme si všimli, že tam je nepísaný zákon, že sa musíš vždy pozerat škaredo a musíš tancovať tvrdo, ale my by sme radšej videli baviaci sa ľudí, užívajúcich si bez ubližovania niekomu. A keď nás vidia hore na podiu skutočne bláznivých, jak robíme všetky tie griasy a poskakujeme okolo ako idioti, oni majú tiež viac srandy. Pozerajú na nás a vidia že sme úplne smiešni a uvedomia si, že nemusia byť zviazaní a môžu sa uvoľniť a užívať si. To skutočne láme bariéry.

F: Chcem ešte povedať, že sme nemali nejaký plán, aký druh kapely by to mal byť. Boli sme fascinovaní keltským umením, boli sme do toho čoraz hlbšie zatahovaní a rozhodli sme sa vrátiť to do kapely. Nešli sme do toho kvôli propagovaniu a podporovaniu keltskej kultúry cez kapelu, to bol len prirodzený vývoj a prekvapujúco sa to zhodovalo a našimi punkovými ideálmi a tak sme sa rozhodli skombinovať to.

F: Ale kedy presne sa to stáva nenásilným bláznivým tancom? Sú skupiny ktoré to podporujú, ako Mushroom Attack, One by one, Hiatuus atď. a videl som že vy tiež máte prítomnosť vo vašich tričkách.

A: OK, čo sa stávalo je, že my hráme po celej Británii a obyčajne máme veľký obytný voz a bereme na koncerty našich priateľov. Najmä naj polovica ľudí cestujúcich a nami sú malé deti. My sme cestovali dokola a polovica obecenstva bola tvorená našimi priateľmi a zistili sme, že ľudia ktorí prišli sledovať túto cestu aby nás videli, tak nemohli pretože tam bol všetok ten násilný tanec. Toto sa dialo znova a znova a my sme sa rozhodli odísť z toho, pretože sme nechápali, prečo by nás naši priatelia nemohli vidieť bez toho násillia.

B: Chápeš, že náš druh hudby je nasťvaný a je v ňom veľa agresie prichádzajúcej z pricenia a chápeš ľudí že sa chcú bláznit, a uvoľniť svoju energiu, ale myslím, že by vždy mali rešpektovať skutočnosť, že každý má priestor, ktorý by nemal byť narušený. Inak je to len ďalšia forma útlaku!

A: mohlo by sa zdať OK udiarť či kopat do hocikoho len preto, že hrá také hudba, a keby nahrala a robil by si to isté na ulici už by si bol v mojich očiach fašista. Ale predsa nemôže to byť iné len preto, že tam hrá hudba!

B: Nechceme poskytovať zvukovú kulisu pre niekoho agresívne správanie. Keď chceš byť násilný, tak si vybi svoju agresiu na štáte alebo inom skutočnom utlačateľovi, ale nie na rovnako zmláňajúcich ludoch, ktorí sa chod zabávať. Koncert je na to, aby sme boli spolu, cítili sa dobre a komunikovali. Není tam treba žiadnych macho debilov a je čas aby sa ľudia proti tomu postavili.

PE: Máte tiež pár textov o pokusoch bojovať proti konformnej spoločnosti.

A: To bolo veľmi osobné, pretože Bryce a ja sme boli "uväznení" v Glasgowe. Vo svojom vnútri sme cítili že tam nechceme byť, boli sme tam vložení, nútení schovávať svoje myšlienky, byť ticho a len prežívať každodenný život. Nechceli sme to a zobralo

nám to 2 roky najst motiváciu na prerušenie tejto manipulácie a dostať sa von.

PE: Nechceli ste byť akurát v Glasgowe alebo to bola skôr otáčka žitia v meste ako protiklad k žitiu na vidieku?

A: Aj-aj, v Glasgowe bol ten špecifický problém, že si si tam nebol mohol predstaviť hlavu. Každý okolo bol zmätený a to robilo zmäteným aj teba. Nemáš tam priestor na svoje myšlienky a už po chvíli ťa to robí šialeným.

B: Ochod z mesta tá môže oslobodiť psychicky aj fyzicky. Umožní ti pozerať sa do seba a zhodnotiť rolu, ktorú hras v mestskej kultúre. Niekomu sa to môže zdať ako kázanie, ale všimol som si, že sme sa stali oveľa viac pozitívny ockedy máme naše mysele otvorené a naše veci sú teraz oveľa viac spoločné.

A: Nevrávime, že všetci by mali odísť z mesta a nechať všetky veci za sebou. My to používame na predistenie našich hláv od všetkého chaosu a potom môžeme ísť spať a pracovať na pozitívnych zmenách vecí okolo nás. Odišli sme z Glasgowe, ale stále tam trávim veľa času ako mimo neho. Máme teraz možnosť zmazať všetok ten zmätok, keď ho začína byť príliš veľa.

B: Len keď sa odštahuješ z mesta môžeš pochopiť aká je zlá tá existencia, ktorú sme si vytvorili v týchto veľkých mestách pre ľudského ducha. Uvedomíš si, že sa nemôžeš ani prejsť, pretože je všade plno obchodov a len sedíš doma a myslíš na to, že nemáš význam chodiť von pretože nemáš peniaze. Tak môžeš vidieť ako je všetko založené na konzume. Môžeš si potom uvedomiť tieto veci a bojovať s nimi!

PE: Zdá sa, akoby ste volili o niečo jemnejší prístup. Spomínam si, že tiež máte pieseň proti homofóbii, a ako tak rozmysľam, nevybavuje sa mi veľa kapel, ktoré by spievali o týchto "nemuzických" témach. To nebolo niečo bežné v UK, aspoň nie u kapel hrajúcich agresívny štýl hudby.

B: Myslím, že to je jeden z dôvodov, prečo bol punk vždy mužskodominantný. Vždy to bola skupina nahnevanej mužov hore na podiu, skutočne nahnevanej a tvrdých, ktorí sa báli dotknúť takých to tém. Zdá sa že je neakceptovateľné spievať o láske a podobných veciach, hoci tvoria podstatnú časť našich životov. Keď je útlak v hocakej podobe, musíš sa proti nemu postaviť a nevyhýbať sa mu, aj keď to odporuje akýmsi nepísaným punkovým pravidlám. My sme boli prijmami až neškor, pretože sme spievali o znovuspojení so Zemou apod. a ľudia hovorili že sme hippies, čo je skutočne spiatočnícka blbosť.

PE: Všimol som si, že veľa vašich textov zo split LP súvisia s odmietaním spoločenských noriem...

B: Každý je do určitej miery kontrolovaný štátnymi stereotypmi len to je robené takou prefrkanou formou, že väčšina ľudí si to neuvedomuje. Všetci sme manipulovaní do určitých sexuálnych rolí tak chceme hovoriť o týchto veciach cez naše texty, pretože príliš veľa ľudí sa nepýta na všetko.

A: Nevrávime že všetci z vás sú ľudom kontrolované prišery a my sme slobodomyseľné bytosti. Chápeš že každý sa vyvíja a chceme ľuďom pomôcť, aby si to uvedomili!

DEŇ VĎAKYVZDANIA

AmeriKKKa oslavuje genocidu

"Nie sme zaniknutí. Nie sme porazení."

Sme tak silní ako vždy."

-United Americans Indian of New England (UAINE)-

Deň vďakyvzdania a pohybu.

Deň vďakyvzdania je podstata Ameriky, jeden zo základných kameňov USA, na ktorom spočíva ich hrdosť. Nie je potom prekvapujúce, že je to vlastne oslava genocidy a bude použitá brutálna sila na umlčanie tých, ktorí sa pokúšajú odhaľiť lži, ktoré to obklopujú.

28.11.1997 - každoročné zhromaždenie amerických Indiánov v Plymouth na Deň vďakyvzdania prešlo do násilia, keď polícia napadla skupinu Indiánov, ktorá skúšala pochodovať cez historickú časť mesta. Správy sa rozchádzali v počte protestujúcich, bolo uvádzaných od 100 do 200 členov United Indians of New England, prítomných na mierovom Dni národného smútku. Svedkovia vraveli, že skupina Indiánov bola napadnutá políciou, potom čo médiá odišli a boli zbití a postriekaní plynom. Dvadsaťpäť ľudí zo skupiny bolo zavretých. Medzi tými, ktorí boli zbití boli ženy staršie ako 70 rokov a aj 97 ročný muž. Polícia tvrdila, že oni

vzdorovali rozkazom neposlušným správaním a protizákonným zhromaždením. Niektorí svedkovia potvrdili, že obušky smerovali priamo do tváre niektorých Indiánov.

Skoršie v ten deň pochodovala skupina ľudí oblečená ako dobyvatelia, oslavujúca prvé Vďakyvzdanie, bez incidentov. Keď niekoľko indiánskych demonštrantov skúšalo povedať, že aj oni majú právo slobodného vyjadrenia a zhromaždenia, boli zmlátení.

SA D

5 zlo
coste

quben

su sp

OVA VY

PE:

ne

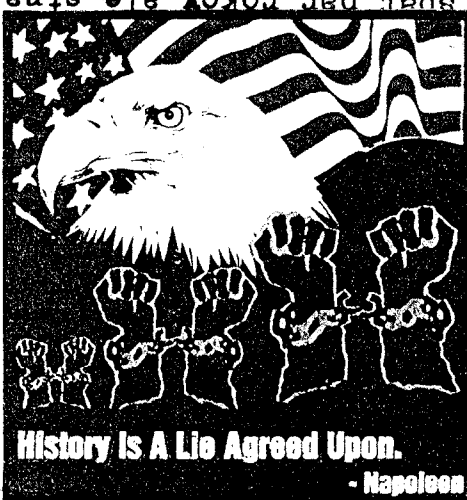
z c

Vďakyvzdanie:

Národný deň smútku Indiánov.

Každý rok od 1970 organizovalo United Americans Indian of New England (UAINE) obrad Národného dňa smútku v Plymouth napolydnie na Deň vďakyvzdania. Každý rok stovky domorodých ľudí a našich podporovateľov zo všetkých štyroch smerov sa k nám pripájalo. Každý rok, vrátane tohoto roku. Domorodí ľudia z celej Ameriky budú hovoriť pravdu o našej histórii a o súčasných problémoch a bojoch, do ktorých sme zatiahnutí.

Prečo stovky ľudí stoja v zime, miesto toho aby sedeli doma, jedli morku a sledovali americký futbal? Máme niečo proti žatevnému festivalu? Samozrejme nie. Ale vďakyvzdanie v tejto krajine, a zvlášť v Plymouth, je oveľa viac ako domáci žatevný festival. Je to oslava dobyvateľskej mytológie.

dobrych nasledovníkov

ZK: ČO SI MYSLÍŠ O...

- F: a) DARBY CRASH: Darby bol mučeník (pozri si pieseň od QUINCY PUNKS)
b) DESCENDENTS: Nemôžem ich vystáť!
c) CLASS WAR: Chceme vojnu medzi bohatými a chudobnými. Chceme bojovať a vedieť za čo bojujeme (The Dils 1978)
d) SxS: Som straight, edge a zostanem až do smrti, i keď nikto z ostatných členov není. No fakt sa nestotožňujem s dnešnou SxS scénou, sčor sa zhodujem so SxS scénou 80-ych rokov, ako Minor Threat, Faith, Seven Seconds, G.I., B'last atd.
e) Cigarety: Som jediný nefečiar v Code 13, tak som tu vonku na konári. Neznášam cigarety a korporácie, ktoré ich ovládajú a vyrábajú.
f) SHELTER: Využívajú náboženský kult, aby precali nahrávky.
g) ANGRY SAMOANS: Myslíš že prvé veci A.S. sú veselé, ale nemali by sa brať príliš vážne. Myslíš, že v punku je miesto pre sarkastické kapely ako Angry Samoans, Fear, Fang, Dayglo Abortions a iné. Ale nikto by ich texty nemal brať príliš vážne.

ZK: AKÉ JE ZLOŽENIE SCÉNY V U.S.A.? AKÍ JE PRIEMERNÝ VEK?

F: Povedal by som, že priemerný vek je asi 19 rokov. Máme tu 77 punk, streetpunk, emo, SxS (new a old school), trash, fast core, power violence, poppunk atd. Všetci tu sú nejaší zasvätení aktivisti a nejakí posery. Dnešné scény sú viac oddelené a rozmanité než kedykoľvek predtým, nie nevyhnutne v konkurencii - ale každá scéna sa vyvíja vo svojej vlastnej prítomnosti.

ZK: TVOJ NÁZOR NA OI SKINOV, AKÉ SÚ VZŤAHY MEDZI PUNK A SKINS?

F: Ako som už povedal hore, každá scéna je viac oddelená v týchto dňoch. Punks a skins zvykli byť v konfliktoch, no teraz sú tie scény oddelené a skiní majú občasne vlastnú scénu a kapely, ktoré sledujú.

Sú tu ľavicoví, pravícoví a nepolitickí skini. Nesledujem veľmi skinheadsckú scénu, ale punk a ľavicoví skiní sa z času na čas spájajú proti fašistom.

ZK: AKO JE V U.S.A. ROZŠÍRENÝ SQUATTING?

F: Tu v Amerike je takmer neorganizované squaterské hnutie. Nejaké squaty sú v New Yorku a Philadelphii, ale väčšina squatov je veľmi dočasná. Squatovanie budov je nezákonné, rýchlo ťa zatknú a zavŕú.

ZK: STE NEJAK AKTÍVNY V HNUTÍ ZA PRÁVA ZVIERAT?

F: Nie veľmi, ale sú tu v meste organizácie za práva zvierat. Dlhú sa tu bojuje proti pokusom na psoch na tunajšej univerzite.

ZK: STE VEGÁNI, VEGETARIÁNI?

F: Všetci okrem jedného sme vegetariáni.

ZK: TVOJ NÁZOR NA CD?

F: Nestarám sa o CD ani cestu hudobného priemyslu. On ich presadil spotrebiteľom, avšak sú lacné a dlhohrajúce, tak budeme robiť našu diskografiu na CD a kazete, ale je to nepravý formát.

ZK: PODPÍSAŤ BY STE S MAJOR LABELOM ZA CENU OSLOVENIA VIAC ĽUDÍ, AKO NAPR. CHUMBAWAMBA?

F: Sme 100% D.I.Y. kapela. Máme svoj vlastný label, tak prečo podpísať s nejakým iným labelom, ktorý nás nepodporuje a nemá záujem o naše postoje? Nikdy som nemal veľmi rád Chumbawambu, pretože oni hrajú disko, nie punk.

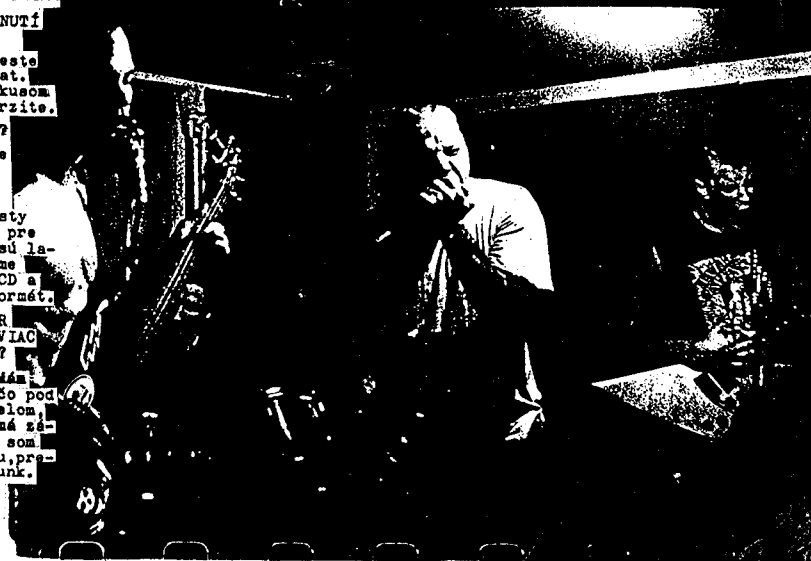

ZK: ČO VRÁVITE NA SEXUÁLNE AFÉRY VÁŠHO "BIELEHO OTCA" CLINTONA? FAKT JE TAKÝ SEXISTA ALEBO TO Z NEHO UROBILI MEDIÁ?

F: Clinton tým bol známy už ako guvernér Arkansasu. On je povrchný, silný, hladný muž, ktorý používa svoju moc aby dostal sex od mladých žien. Myslí však, že médiá z toho urobili cirkus.

ZK: ČO JE TERAZ S JELLOM BIAFROM?

F: Jello si stále robí svoje vlastné veci, ale veľmi sa o jeho robotu nezaujíma od nahratia Beatime for democracy.

CODE 13

ZAČ. KRUIH: KEDY STE ZAČALI HRÁŤ VAŠE ZLOŽENIE?

FELIX: CODE 13 odštartovali ráku 1994. Trevor Trend-gitara, Felix Havoc-spev, Tatoo Shane-basa. Mali sme troch bubeníkov, teraz bucha Mitch Useless. Mali sme tiež nejakých ďalších basákov pre turné a pár druhých gitaristov, ktorí nezostali dlho.

ZK: ČO VÁM ZATIAZ VYŠLO, A KOE?

F: 1995- Doomed Society- ep, Start a riot- LP kompilácia 1996- Complacency- komp., All go, no slow- komp. They made a wasteland and called it peace- ep 1998- A part of America died today- ep

Všetky ep-ky vyšli na mojom labely Havoc rec. Teraz vychádza split ep s Demon System 13 a diskografia na kazete a CD.

ZK: ČO ROBIŤ VO SVOJOM VOLNOM ČASE? PRACUJETE VOLAKDE?

F: Ja robím vo výstavbe a robím Havoc Records, plus ešte pomáham v Extreme Noise. Shane je tetovací umelec, má vlastné tetovacie štúdio. Trevor robí u telefonistov a je spisovateľ a hudobník. Mitch je kuchár, robí graffiti a niekedy robí koncerty.

ZK: AKÁ JE SCÉNA VO VAŠOM MESTE A OKOLÍ? MOHOL BY SI DOPORUČIŤ NEJAKÉ ZINY?

F: Scéna ide hore a dole, z roka na rok a z mesta na mesto. Od polovice 90-ych rokov má Minneapolis silnú scénu. Kapely ako MISERY, DREADNAUGHT, SCORNER, CALLOUSED, SGOLE, MURDERERS, QUINCY PUNKS, REAL SHREY, ERESKINGAL, PONTIOUS PILATE, DILLINGER FOUR, ONWARD TO MAYHEM. Máme tu punkový obchod EXTREME NOISE, punkový bar THE TRIPLOCK a koncertné miesto THE INFERNO. Punková scéna s dobrými kapelami infoshopom a koncertným miestom je vo Wisconsin. Ziny: MANGELSLAKT je veľmi dobrý a tiež CONTRASCIENCE.

ZK: STRETÁVATE SA ČASTO SO SEXIZMOM A HOMOFÓBIOU, ČI UŽ V SCÉNE, ALEBO AJ MIMO NIE?

F: Amerika je spoločnosť s množstvom sexizmu a homofóbie, ale v niektorých častiach spoločnosti nastáva pomalý pokrok. Teraz je tu viac tolerancia ako bolo hocikeď v našej histórii, ale stále je tu diskriminácia a násilie. Punková scéna často smutne opakuje postoje, prezentované vo väčšinej spoločnosti.

ZK: KTORÍ BOL VÁŠ NAJLEPŠÍ A NAJHORŠÍ KONCERT?

F: Mali sme množstvo dobrých aj zlých koncertov. Náš najlepší bol asi benefit pre Leonarda Peltiera v 1995 alebo náš koncert v Tel Avivu. Najhorší? Mali sme veľa koncertov, ktoré boli zastavené fíziami po jednej alebo dvoch skladbách.

ZK: ČO ROBIŤ TERAZ LUDIA Z TÝCH STA RICH KAPIEL?

F: Väčšina punk z 80-ych rokov sú už dlho stratení, niektorí zomreli, niektorí sa oženili/vydali a majú deti a pár ich je stále aktívnych ako B.O.A. Iní sa dali znova dokopy, aby zahrali nejaké koncerty pre peniaze. Našli len pár ich je každodenne zatiahnutých do aktivít punkovej scény. Pochodeňbola predaná pred niekoľkými rokmi mladšej generácii. Mohol by som povedať že možno 5% alebo menej zostalo z "84" scény.

F: AKO DLHO STE V SCÉNE? AKÉ TO BOLO VTERÝ A TERAZ?

ZK: Som o niečo starší ako ostatní chlapi v kapeli. Do hardcore som sa dostal vo Washingtone v roku 1983. Hardcore bolo stále nové a veruujúce. Bolo mnoho kapiel a punk bol viac rebelantským, sociálnym hnutím ako protiklad voči dovedenej subkultúre. Za celé tie roky punk stratil väčšinu zo svojho radikálneho impulzu, aj dnes je stále vtrúšajúci, no už bez nádhavosti jeho skorejch dní. Je v ňom oveľa viac komercie a príliš veľa posávov.

Podľa tejto mytológie dobyvatelia prišli, domorodci ich privítali a živilí, Indiáni sa rýchlo stratili do úzadia a každý žil odvtedy šťastne.

Pravda je v ostrom kontraste s touto mytológiou. Dobyvatelia sú glorifikovaní a mytológizovaní, pretože pomery prvej anglicky hovoriacej kolónie v Jamestowne boli príliš nepekné (napríklad, oni boli kanibalmi, aby prežili), aby podporovali skutočný národný mýtus. Dobyvatelia neobjavili prázdnu krajinu; nič viac, ako Kolumbus, objavil" nič. Každý kúsok tejto krajiny je indiánska krajina. Dobyvatelia sem neprišli hľadať náboženskú slobodu, oni ju už mali v Holandsku. Oni sem prišli ako časť obchodnej špekulácie. Zaviedli sexizmus, rasizmus, protilesbickú a protigayovskú nevrávnosť, väzenia a triedny systém na tomto pobreží. Jednu z prvých vecí, čo urobili, keď prišli na Cape Cod - predtým ako to urobili v Plymouth - bolo vyrabovanie Wampanoagských hrobov na Kukuričnej Hore a ukradnutie všetkých Indiánskych zásob na zimu - kukuricu, fazuľu a pšenicu - kľoľko len boli schopní uniesť. Oni neboli lepší ako ostatné skupiny Európanov, čo sa týka zaobchádzania s domorodým obyvateľstvom. Prvý oficiálny "Deň vďakyvzdania" bol vyhlásený roku 1637 guvernérom Wintropom. Urobil tak na oslavu bezpečného

príjedu v INSEV

návratu mužov z kolónie pri Massachusettskom zálive, ktorí sa zúčastnili masakry vyše 700 pegotských detí, žien a mužov.

Jediná pravdivá vec v celej tejto mytológii je, že títo opovrhnutiahodní európsky cudzinci by neprežili prvých niekoľko rokov v "Novom Anglicku," keby nedostali pomoc od Wampanoagov. Čo domorodci dostali za túto pomoc, bola genocida, krádež našej krajiny a nikdy nekoncepcie represie. Zaobchádzajú sa s nami ako s podivnými pozostatkami minulosti, ale sme, pre väčšinu ľudí, v skutočnosti neviditeľní.

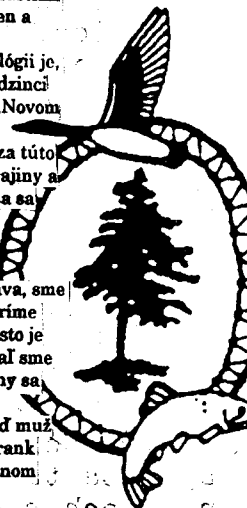
Keď sa odvádzime postaviť za svoje práva, sme pokladaní za nerozumných. Keď hovoríme pravdu o histórii európskej invázie, často je nám povedané, aby sme išli tam, odkiaľ sme prišli. Naše korene sú ale práve tu. Ony sa nenatiahli cez žiadny oceán.

Národný deň smútku začal v 1970, keď muž z kmeňa Wampanoagov, Wamsutta Frank James, bol vyzvaný prehovoriť na štátnom oslavnom obede pri 350. výročí dobyvateľského osídlenia. On odmietol rozprávať falošné slová pochvaly bielych mužov, ktorí priniesli civilizáciu nám chudobným pohanom. Domorodí ľudia z celých Ameriky prišli do Plymouthu, kde oplakávali

svojich predkov, ktorí boli predaní do otroctva, zaživa pálení, masakrovaní, podvedení od príchodu dobyvateľov v 1620. Ale pamätná slávnosť Národného dňa smútku ide ďaleko za okolnosti 1970-teho. Môžeme vzdávať vďaku, ak si spomenieme na domorodého politického vážna Leonarda Peltiera, ktorý bol falošne obvinený FBI a je neprávom uväznený od 1976? Napriek horám dôkazov zbavujúcich ho viny a dokázanému zlému správaniu federálnych žalobcov a FBI, Peltierovi bol odoprený nový proces. Bill Clinton očividne necíti túto osobnú bolesť a odmietol dať milosť tomuto nevinnému mužovi.

Pre domorodých ľudí je prípad L. Peltiera jedna z najťažších skúšok, ktorej sa proti nám dopustila americká vláda. Mediá v Novom Anglicku prezentovali obraz "Pegotského zázraku": malý domorodý národ v Connecticute, ktorý rozbehol najúspešnejšie domorodé kasíno v krajine a zarobil z neho hromadu peňazí. Problém je, že kým nejakí nedomorodí ľudia teraz prestierajú, že všetci domorodci zarabujú obrovské prachy z kasína, obrovská väčšina žije stále v priepastnej chudobe.

Môžeme vzdávať vďaku faktu, že v mnohých rezerváciách sa nezamestnanosť odhaduje na vyše 50 %? Naše životné vyhliadky sú oveľa nižšie a naša detská úmrtnosť a samovraždy mladých ľudí sú oveľa vyššie ako u bielych Američanov. Každá jedna z viac ako 350 zmlúv, ktoré domorodí ľudia podpísali, bola americkou vládou porušená.

"World-wide, hardcore pride"

Medzinárodné hardcore je musika deček

lámajúca národné bariéry
Súry svet, hardcoreová hrdosť
Odporujú hromadnej kultúre
Vymieňanie nahrávok, sinov a kasiet
Priateľstvá a komunikácia
solidarita a jednota

S Rozpočtové krátenia (uzákonené ako republikánmi, tak aj demokratmi), prudko znížili vzdelávacie príležitosti pre domorodú mládež ako aj bytovú výstavbu v rezerváciách a spôsobili smrteľný rez v zdravotnej starostlivosti a ďalších potrebných službách. Tieto krátenia zasiahli predovšetkým programy sociálnej starostlivosti, kým korporácie bohatnú každý deň. Chudobní ľudia, starí, imigranti, farební, ženy a deti pocítili najväčšie tlaky z útoku na chudobu. Vela štátov sa doslova zbavujú starostlivosti o ľudí a vraví im, že si musia nájsť robotu. Problém je, že mnoho zamestnaní neposkytuje ľuďom prostriedky na prežitie.

Ďalej, v mnohých oblastiach (napr. vidiecke indianske rezervácie), sa práca nedá nájsť. Vzrastá tam počet rodín bez domova. Máme vzdávať vďaka za to, že je s nami zaobchádzané ako s nevitnými v našej vlastnej krajine? Alebo sa azda od nás očakáva vďaka za vojnu, ktorá je vedená Mexickou vládou proti Indiánom, s vojenskou pomocou USA vo forme helikoptér a ďalších zbraní? Keď potomkovia Majov, Aztékov a Inkov utekajú do USA, potomkovia dobyvateľov ich nazývajú „ilegálnymi cudzincami“ a vyhánajú ich naspäť. Ohrádzame sa proti prehliadke „dobyvateľského pokroku“ a tomu čo sa deje v Plymouth, pretože oni zarábajú milióny turistických dolárov každý rok na tejto dobyvateľskej mytológii. Tieto peniaze sú zarobené na našich zavraždených predkoch. Vzrastá počet ľudí hľadajúcich alternatívy na také sviatky ako Kolumbusov deň a Vďakyvzdanie. Prichádzajú k záveru, že keď chceme niekedy dosiahnuť význam komunity, musíme sa najprv pozrieť na pravdu o histórii tejto krajiny a odzvonením tejto histórii zobrať späť životy miliónov domorodcov, čiernych, Latinoameričanov, Aziatov a chudobných a pracujúcich bielych ľudí. Mýtus Vďakyvzdania podávaný s európskym povýšenectvom a zrejším osudom, nevyhovuje mnohým ľuďom v tejto krajine. Ako raz povedal Malcolm X o skúsenosti afroameričanov Amerike: „My sme sa nevyrodili v Plymouth. Plymouth sa vylodil v nás.“ Presne.

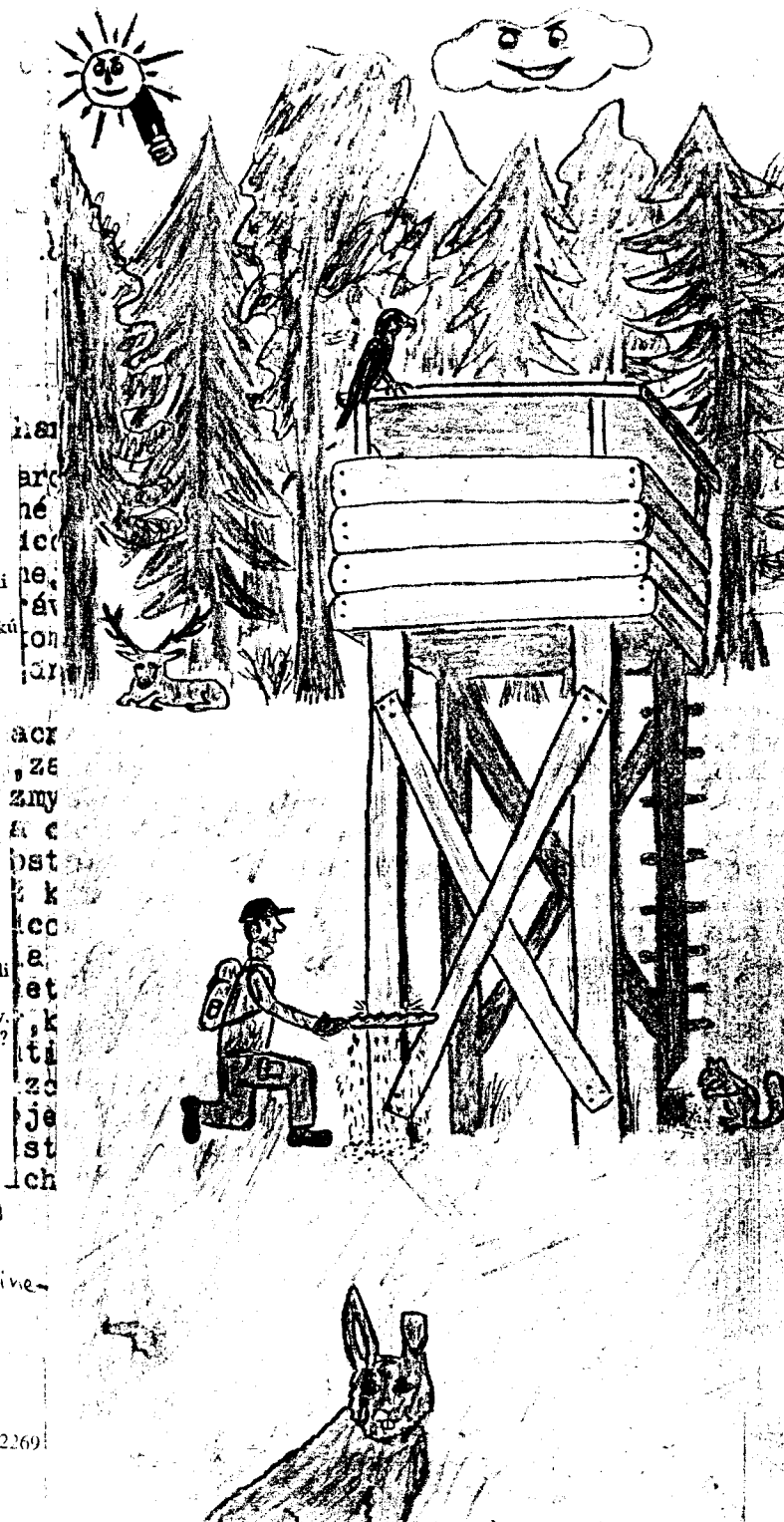
Prečo policajti napadli mierový pochod? Prečo fahali domorodcov za vlasy, keď ich zatvárali? Prečo zatvárali domorodých starších a medicínmanov? Prečo zastrašovali a napádali ďalších starších? Prečo útočili na deti s paprikovým sprayom? Prečo vytrhávali drety černochoom? Prečo zatvárali ľudí, ktorí stáli na chodníku? Prečo striekali paprikový spray do očí, nosov a úst ľudí, ktorí stáli na

chodníku? Prečo striekali paprikový spray do očí, nosov a úst ľudí, ktorí už boli spútaní? Prečo si vyberali ľudí, ktorí mali odznaky a trička vyjadrujúce podporu domorodému politickému väzňovi Leonardovi Peltierovi? Ľali títo policajti potom domov a napchávali sa morkami? Sedeli doma so svojimi rodinami po tom, čo napádali naše rodiny? Vzdali vďaka udržaniu 377-ročnej tradície rasistickej nedotknuteľnosti v Plymouth? Najznejchucujúcejšia časť toho čo sa stalo je, že policajný útok bol vykonaný jednoducho preto, aby ochránil imidž dobyvateľov a nedotknuteľný imidž Plymouthu ako turistickej svätynie. Policajný útok bol plánovaný a uskutočnený, aby ochránil turistický priemysel v Plymouth. Záujmom nie je bezpečnosť členov, detí, starých a ďalších ľudí, ale ochrana obchodných záujmov.

Ľudské a občianske práva farebných ľudí, špeciálne domorodcov, sú zatracované, len aby sa zarábali peniaze a turisti neboli obťažovaní. Policajný útok vzplanul v ich tvárach. Ukázali nám v názornom detaile pravdu, o ktorej hovorila po celý čas. Pokúsili sme sa zničiť ich vzácny majetok? Nie! Ohrozovali sme alebo sme zaútočili na nejakú osobu? Nie! náš „zločin“ bol, že sme vraveli pravdu o našej histórii. Náš „zločin“ bol, že sme sa pokúsili ísť uličami ako slobodné ľudské bytosti. Náš „zločin“ bola podpora Leonarda Peltiera a ďalších politických väzňov. Náš „zločin“ bolo sjednotenie ľudí všetkých štýlov a farieb, aby sme protestovali proti dobyvateľskému mýtusu, na ktorom je závislý turistický priemysel v Plymouth. Ukázali sme všetkým médiám, že zodpovednosť nespočíva len na meste Plymouth v Plymouth, ale aj na rôznych štátnych autoritách. Massachusettski štátni policajti na koňoch hrali hlavnú rolu v policajnom útoku na nevinných ľudí. Nám aj ďalším pozorovateľom bolo jasné, že policajti boli trénovaní v tzv. naliehavej protitaktike a boli trénovaní už nejaký čas. Boli tam tiež policajti v civile z neznámych zastupiteľstiev. Kto oni boli? Aké zastupiteľstvá zastupovali? Prosíme našich priaznivcov, aby boli ostrážení, pretože plánujeme ďalšie akcie a tiež niečo pre ďalšie Vďakyvzdanie. UAINE žiada o podporu z celého sveta. Nechajte guvernéra vedieť, že svet sa divá. Pošlite listy podpory.

Contact:
UAINE
PO Box 7501
Quincy, MASS, 02269
USA

SVOJ
VOĽNÝ
ČAS
VYUŽÍVAJ
ZMYSLOPLNE

EARTH FIRST!

Predstav si. Ak ti niekto vyvalí dvere so sekrou, ohrozuje teba a tvoju rodinu a chce vylúpiť tvoj domov a ukradnúť, čokoľvek sa mu zachce, spácha podľa zákona aj morálny zločin. V takom prípade máš právo brániť sa v šetkými prostriedkami. Divočina, tá trochu čo sa ešte zachovala je v súčasnosti pod rovnakým tlakom a útokmi. S buldozermi, motorovými pílamami a dynamitom pri chádzajú dreváreke, ťažobné i do bytkárske firmy a kradnú všetko čo môžu zobrať pred. Divočina je domovom našich predkov, všetkých živých bytostí. Je to obydlie takých veľkolepých tvorov ako medved, orol, rys, jelen či vlk. Je to aj náš domov. Znamená pre nás viac ako výdobytky "veľkolepej ľudskej civilizácie". Ak je divočina náš domov a je ohrozená inváziou, plienením a destrukciou, a to naozaj je, máme právo ju brániť, v mene vyššieho, morálneho zákona.

meniť dať na užitočnejšie veci. Keby sa dali, na pomoc nejakým sociálne slabším rómskym rodinám, ale takým, ktoré by o to mali serióznu záujem. Povedzmi si na revínu, väčšiu a Rómov, ale sú medzi nimi aj biely, to poznajú, pretože prechádzajú alebo jednoducho to nevidia na to, na čo by to mali dať.

Bali: Ja to pokus o nejaký druh osvety ľudí, ale ja som vážne videl len taký výsledok, že sa dosiahol, že mali viac ako po čom striekali.

Tam boli iba tie štyri mozgy, a to asi nikoho neupijunť, aby mal rád nejakú inú rasu.

Bali: Je to pekné gesto, ale myslím, že ostalo len pri tom geste.

Čo si myslíte o cigánskej otázke? Dlhé storočia s nimi neboli žiadne problémy, akurát len tých posledných 50 rokov, keď boli považovaní za džinžakov a nútení sa usadiť. To isté je aj s indiánmi v rezerváciách, tých tiež keď tam zavreli, tak sa u nich rozšírila kriminalita, alkoholizmus.

Bali: Tým, že ich zavreli určite k tomu prispeli viac ako 80%. Ono je to v pohľadov vždy tak, že akonáhle sa snaží nejakú skupinu ľudí uzavrieť do nejakého priestoru, odizolovať od okolitého sveta, tak tá ľudia nvidia iba seba a dopadne to tak ako to dopadlo. Myslím, že za takých 10 rokov už bude Rómov toľko ako nás, takže potom už sa bude musieť stratiť ten klasický pohľad, že „On je Cigán, onidže ho.“ Bude sa to musieť nejak vykrystalizovať, lebo by z toho vážne mohlo byť veľmi zlé.

Milan: Oni boli odjakživa kočovný národ, nemali vlastné územie, a ako aj sami vravia, nikdy neboli stvorení na to, aby pracovali. Oni len hrali, tancovali, spievali - ale za to boli platení. Toto vyznie blbo, ani mne to nejak nepasuje, ale je to tak, že my sa vlastne snažíme Rómov prinútiť pracovať, ale oni to majú jednoducho v génoch, že pracovať nepôjdu. Najlepšie to je začať viesť na školách, od detí, lebo tá stará generácia Rómov nikto nezmení. Ale aj tie školy, čo sú zbytočné, lebo to dieťa príde zo školy, kde mu to vďaka do hlavy, dýdže do svojho rodinného prostredia a myslím, že tá rodina mu to nejak nepripomíná, lebo im je to podstatne ľahšie. Niečo by sa s tým malo robiť, ale neviem nejak konkrétne riešenie, lebo už si Rómov celému prirodzenému spôsobu života nedostaneme.

Ďalšie nejakú múdrosť na záver...

Bali: Predpokladám, že tento zin si prečítajú ľudia, ktorí sú už dávno na scéne, takže si dovolím niečo o scéne, lebo nepridokladám, že by to čítal nejaký úradník v Mirodese. Takže asi toľko, aby sme boli k sebe viacej toleranční, ako to už som písal vo svojom zine, ja to trepam vážne, možno je to trochu otrávené, ale vážne si myslím, že to nemá byť o tom, že ja počívam grindcore, ty HC a nemáme sa radi.

Milan: Ja to zákonitá troška netypicky. Máme ešte jednu kazetu, na ktorú si sa nepýtal, je to taký trash/noise a je to vážne bordel. Existujeme zároveň a IN DESPAIR, pretože chceli tu niečo skúšať. Bali hral druhýkrát v živote na bicích a je že „Dajte mi mikrofón, niečo vám do toho zavriem.“ Najprv to boli len vresky a blaval som, ale potom sme spravili aj pár textov a teraz už máme asi 5 skladieb. Je to extrémne politické a je to randál ako sviňa. Plánujeme s tým aj normálne vystupovať, pretože som si všimol, že keď sme s tým v Blesovciach vystúpili a chopil som sa toho mikrofónu, robil som čo najväčší bordel a tá negatívna energia zo mňa strašne opadla. Na bicích to pedím, tam...

Bali: Dobré Milan, ale mal si povedať nejaký odkaz pre čitateľov (smiech).

Milan: Ten odkaz pre čitateľov je, že kúpte si tento časopis (smiech).

Bali: A ešte snáď toľko, že keď nás nepoznáte, tak by mal vyjsť 7-palco alebo kazeta.

1. V USA EXISTUJE „HNUTIE ZA VYHNUTIE ĽUDSTVA“, KTORÉHO CIEĽOM JE POSTUPNÉ VYHNUTIE ĽUDSTVA. NA PRVÝ POHĽAD SA TO ZDÁ DIVNÉ, ALE ŽIAKO SA UBRÁNI ARGUMENTOM, ŽE ZA VÄČŠINU ŠKŔD NA TEJTO ZEMI JE ZODPOVEDNÝ ČLOVEK A ŽE BEZ NĚHO BY SA VŠETKÝM DRUHOM ŽILLO LEPŠIE. ČO SI O TOM MYSLÍŠ? Nina: Nikdy som nad týmto neuvažovala. Človek, aspoň podľa mňa a Darwina sa vyvinul postupným vývojom, to je evolúcia. Je dosť možné, že sa niektorým druhom žilo lepšie, ale ak by tu nebol človek, určite by sa objavila nejaká iná forma „predátora“.

2. ČO VRAVÍŠ NA TÚ MEDIÁLNU KAMPAŇ „ĽUDÍ PROTI RASIZMU“? M: Svojím spôsobom určite udel splnila - ako ináč by sa dalo vysvetliť to, čo potom nasledovalo (vykradnutá Sloboda Zvierat, počítače, adresy práve s týmito suborami). Niekomu to bolo trncom v oku.

3. MYSLÍŠ, ŽE AJ V NÁBOŽENSTVE SA DÁ NÁJSŤ NIEČO POZITÍVNE? M: Záleží to od toho, či si veriaci človek. Ale v náboženstvách sa dá niečo odchytiť od reálneho života. Teraz mám na mysli konkrétne budhizmus (nehovorím o esketickom živote a sebatryznosti). Skôr 4 pravdy budhizmu: a) Život je bolesť, utrpenie a nesťastosť b) Toto všetko pramení z túžby, z túžby získať a vlastniť šťastie, z túžby pripútať sa k životu c) Ak potlačíme túžbu, nie je dôvod na bolesť d) Túžbu potlačíme len vtedy, keď vidíme čistý život. Ale vo všeobecnosti v náboženstvách nie sú väčšie rozdiely, každý svojho Boha volá ináč, ale je to to isté.

4. JE ŤAŽKÉ BYŤ VEGÁNOM NA SLOVENSKU? M: Treba si uvedomiť, čo to ide, čo tým chceš dosiahnuť, potom to problém nie je. V Bratislave sú špeciálne malé predajne s natural potravínami. V supermarketoch nie je možné dostať vegánske jedlo.

5. AKÁ JE REAKCIA OKOLIA NA TVOJE VEGÁNSTVO? AKO ZAREAGOVALI DOMY? M: Ľudia vegánstvo/vegetariánstvo nechápu, zdá sa im divné nejst na dosiatu kusovú zemi. Doma som nič neoznámla, jednoducho som prestala jesť potraviny, ktoré nie sú OK. Sestra je tiež vegán, táhne sa to spolu, je to lepšie a ľahšie. Keď vidím, koľko chorôb sa dnes dá chytiť z mäsa a mliečnych výrobkov som len rada, že som začala už dávnejšie.

6. JE NEJAKÁ SKUPINA, PIESEŇ, TEXT... KTORÁ TI NEJAK POMŔA? M: Nonconformist - Open your eyes. Pomohla mi (teď aj pie seň) naozaj otvoriť moje vlastné oči.

7. TERAZ JE VEĽKÝ ZÁUJEM O UČENIA ROZNYCH STARÝCH NÁRODOV. MYSLÍŠ ŽE ĽUDIA BY SA MALI ZAUJÍMAŤ V PRVOM RÁDE O SVOJICH PREDKOV (V NAŠOM PRÍPADU: SLOVANOV)? PÝTAM SA PRETO, LEBO TERAZ LAKOTOVIA VYHLASILI SYMBO- LICKÚ VOJNU VŠETKÝM EUROINDIÁNOM, LEBO VRAJ ZNEUŽÍVAJÚ ICH KULTÚRU.

M: Keď sa človek zaujíma o určitú časť histórie, vždy sa dopracuje aj k svojim predkom, lebo história neexistuje len tak vytrhnúť z kontextu, je v nej aj prívela súvislostí na to, aby sa to dalo.

8. MÁŠ NEJAKÉ OBLÚBENÉ KNHY? M: Hlavné A. Huxley - Zenik civilizácie, G. Orwell, R. Bach - Čajka, Jonathan Livingston, Maleho prince a od E. Morrisovej - Kvetý Hirošimy.

Marlo Morganová „Posolstvo od Protinačcov“

Ak sa chcete dozvedieť niečo o živote v súčasnosti, súčasnou, akým žijú domorodci v austrálskej púšti, tak si túto knihu nenechajte ujsť. Je to príbeh americkej liečiteľky a spisovateľky M. Morganovej, ktorú si do Austrálie pripočítala na niekoľko mesiacov do púšte. Aj keď sa púšť na prvý pohľad zdá ako priehra pustatina, nie je to tak a dozviete sa, ako nikdy nebyť hladný ani v púšti, o sile myšlienok a pozitívneho nastavenia, o tom ako sa dá liečiť bez liekov a plno iných zaujímavých vecí. Ako sa budete bližšie bližšie k tejto skvelej knihe, budete mať možnosť tak ako autorka čerpať silu z jej počtu, že s touto knižkou moderná civilizácia nie je niečo o poriadku, a že pomôcť by nám mohol systém ľudských typov a prírodných ľudí a prírodných národov (slovo primitívny som použil v tom najhoršom zmysle).

„Vo vojne neexistuje žiadna morálka,“ vraveli. Navrhli však nikdy nezabili v jednom dni viac ľudí ako mohli zjesť. Vo vašich vojnách sa zabíjajú tisíce ľudí počas niekoľkých minút. Stálo by možno za to naverbnúť vašim vládam, aby sa vo vojne oúdu a zločinu donadli len na piatich minútach otvoreného boja. Potom by mali nechať reťazce pošliach prísť a pozbiarať roztrhané telá ich detí, zobrať ich domov, počkovať a oplakávať ich. Potom, ak by si to ešte stále prišli, sa môžu dohodnúť na ďalších piatich minútach boja... Nie je ľahké nájsť zápas tam, kde nie je.“

Dee Brown „Moje srdce pochováte pri Wounded Knee“

Už bolo napísaných veľa kníh o genocíde Indiánov, ale táto je asi jedna z najznámejších. Očami Indiánov je to zachytené obdobie rokov 1860-1890, čo bola vlastne posledná fáza osídľovania „Divokého Západu“ a vďaka tejto knihe pochopíte, aké kruté dôsledky to malo (a stále má) na pôvodných obyvateľov. Stovky porušených zmlúv, drancovanie prírody, masakra atď., toto všetko dostali Indiáni od bielych dobyvateľov za svoju pohostinnosť. No dočítate sa tu aj o nezlomnom duchu, túžbe po slobode, láske k Matke Zemi a hodnotách, ktorými sme voľakedy žili aj my, kým ich z nás nevykorenili táto konzumná spoločnosť. Posledná kapitola je o masakri pri Wounded Knee, čo bol posledný klince do rakvy indiánskej slobody. Aj keď vlastne, človek môže byť slobodný aj v neslobodnej spoločnosti.

Barol Ondriaš „Kery a fakta o tzv. demokracii“

Novoský Noam Chomsky tu opisuje, ako funguje táto spoločnosť, kto má v rukách skutočnú moc, ako korporácie postupujú pri kolonizácii sveta (my sme to zažili pred 10 rokmi). Tiež tu je niečo o USA a ich propagandistická demokracia a o tom ako veľmi vplyvajú na verejnú mienku. Aj keď nemusíte s autorom vôbec súhlasiť, určite stojí táto kniha za prečítanie a dobre si ňou rozšírite svoje obzory.

„Nikdy by vás napr. niekedy, že významnú službu v globálizácii človeka robí televízny hudobný kanál MTV?“ Podľa tvrdenia amerických odborníkov je jeho univerzálny vplyv na formujúcu sa mladú generáciu ideálnym nástrojom pre globalizáciu konzumnej kultúry. Programy MTV vytvárajú túžbu niekoho milovať, túžbu, aby sa stalo niečo vzrušujúceho, túžbu, aby sa skončila samota, túžbu kúpiť si veci, napr. gramofonsku, rohoviec, okuliare atď. Reklamy na stanici MTV majú na mladú generáciu veľký vplyv, pretože sa ňou neuvádzajú ako reklamy. Sú psychologicky odborné, profesionálne prezentované od hudobných skupín. Dôležité je, že mladí ľudia z piatich svedčadiel počúvajú rovnaké piesne a sú pod rovnakým vplyvom globálneho systému - propagandy. Ide o rafinované psychologické presvedčenie na podvedomom rána, ktoré vždy bola najľahšie ovplyvniteľnou časťou populácie.“

Forrest Carter „Škola malého stromu“

Príbeh malého chlapca, ktorého po smrti rodičov vychovával v hlbokoj divočine starí rodičia: babka, distaktná Indiánka a dedko polovičný Čerokí. Sčle's by nemalo odradiť, že dedo má hlavnú časť príjmov z čierneho pálenia whisky - táto kniha fakt stojí za to. Sú to vlastne ériepky z ich každodenného života a jednotlivé kapitoly na seba nikdy nenadviažu, no z každej stránky čítif obrovskú lásku k prírode, Zemi aj ľuďom, okrem toho tu je výstižná kritika politikov, kresťanov a celej americkej spoločnosti. Naozaj skvele vysúňnutý kontrast medzi prírodným svetom a civilizáciou.

Susan McElroyová „Zvieratá ako učitelia a liečitelia“

Prekrásna kniha, jedna z najlepších aké som kedy čítal. Ani neviem, čo tu mám o nej písať, je to vlastne súhrn príbehov, ktoré autorka posielala rôznym ľuďom, a ktoré sú o tom ako zvieratá nejak ovplyvnili životy týchto ľudí. Príbehy sú doplnené skvelými autorkinými úvahami, ktorá má vlastnú skúsenosť so svojim psom a to takú, že jej pomohol prekonať rakovinu. Naozaj ma nonapadajú slová, ktorými by som vyjadril jedinečnosť tejto knihy, no znamená pre mňa toľko čo pre každého SxL Minor Threat.

„Najviac ma na týchto príbehoch nezaťažalo to, ako sa odohrali, ale to, že sa vôbec odohrali. Myšlienka, že existuje iný druh, ktorý nás dobrovoľne ochraňuje, niekedy aj za cenu vlastného života, má obrovský význam. Tieto hrdinské zvieratá a ich nekompromisnú oddanosť si ceníme. Ponúkame im vojenské medaily a obradné kľúče od našich miest. Niektoré zvieratá nás tak nadchli svojou veľkou odvahou, že sme ich zvečnili v knihách a sochách. Napriek tomu, ironicky, ľudí ochotných opätovať priazeň, obetovať bezpečnosť a dokonca dať svoj život za zviera - tých čo zadržia harpúnu, zbraň a palicu - spoločnosť často vníma nie ako anjelov či samaritánov, ale ako duševne chorých či fanatikov.“

ANTI-FLAG

„I don't believe“

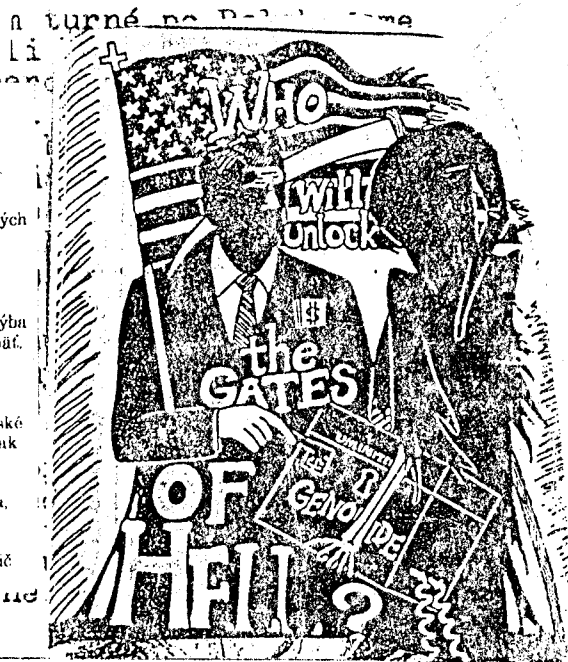
Učil som sa o Amerike môj prvý deň v škole. Krajina príležitostí, krajina slobody. Vraveli nám, že sme boli pozhŕnaní a vydarení. Ale neviem, či moje otázky o bezdomovectve. Neverím, neverím. Narodení do národnej identity, občianstvo, ktoré definuje slovo „sloboda.“ Ale keď sme tak vyjebane slobodní, prečo nedostávame aj možnosť voľby? Nikdy som si nezožil byť občanom, tam nebola žiadna voľba. Neverím, neverím. Neverím v Ameriku alebo „Americký sen“, neverím v nacionalizmus, všetci sme rovnakí. Až kým nejakí bohatí starí muži, ktorí kontrolujú svet nenájdu niečo, čo nemôžu mať. Potom nás pošlú, aby sme zabíjali jeden druhého. Nechajme bohatých, nech si svoje vojny bojujú medzi sebou. Neverím, neverím. Bojovaním pro nich ne získate nič!

ANTISCHISM
„Take your city back“

Vyznačte ďalšiu štvrt mesta pre strednú triedu potom vytvorte ďalšie geto-miestu, kde sa hodi váš ľudský odpad. Oddelte čiernych a bielych, bohatých od chudobných. Vytvorte zločineckú epidémiu a potom predajte ľuďom zámky na dvere. Tak už dost a bodaním sa navzájom do chrbta, držme spolu a zoberme si naše mestá späť, vyjdime do ulíc. Máme veľa, no všetko čo nám chýba je jednota, robme spoločne a zoberme si mestá späť. Oni infiltrovali, izolovali a zobrali všetko, čo sme mali! Komunity zmenené na bojové zóny a potom postavené murakodrapy, ktoré sa týčia ako obrovské náhrubky. Dobré, myslím, že už toho bolo dosť, tak držme spolu a zoberme si všetko späť. Vyrazme do ulíc a zoberme si mestá späť! Musíme sa naučiť spoznať skutočného nepriateľa, pretože keď chudobní navzájom bojujú kvôli farbe kože, čo dosiahnu? Keď ich nezastavíme hneď teraz, nezostane tu nič (len chudoba a bezdomovectvo).

DEAD KENNEDYS „Potshot heard round the world“

Hej! Vy! My sme americké námorníctvo, vieme že sa zabíjate navzájom už najmenej dvadsať rokov. Všetci sme už dorazili na otravu rodiny kresťanského heroického diktátora, priaznivo nakloneného Západu. Všimni si, že správy sa inasťujú ako zápasnícka TV show s tagancom a Kaddáfíja v dlhých hrdinách a zločuchá alebo tá „dokumenty“ z divokej prírody, kde lev zožou zabíja jeleňa priviazaného do poslednej chvíle - priperfektom uhle záberu. Zhromaždili sme sa tu dnes, aby sme vyfotografovali prapredent, nie aby sme plakali nad statočnými mladíkmi, ktorí sa tu vrátili s Bejrútu, zabalení do vriec v tvare tela, tretová mŕtva ich roztrhala na kusy - vieme že boli celkom bezbranní, obetovali sme ich v štýle Aztékov, aby sme z mŕtveho mäsa mohli doma variť vojnovú hyatériu. Tak len aby si urobil veta fotiek a tvoja správa vyzerala krásne prosperujúca. Tak ako v primitívnom kráľovstve sa obet nejdny spúšťa. Chceme ľudí, ktorí horia postavo vo svojich obývacích miestach, nech môžeme hrať „pál-do-nich“ kde sa na nich to roviná hoci a šéfovia v pozadí môžu inkasovať bez protestov verejnej mienky.

neviem, či je Božia vôľa, že som na tomto svete, ale myslím, že si budem žiť život ako chcem ja a nie podľa nejakej Božej vôle.

Milan: Mám kamaráta, ktorý chodí každú nedeľu do kostola a on sa v sobotu večer bez problémov najbe. Ono mi to pripadá, že spravila hocičo a keď sa z toho vyspovedá, v očiach Boha im je odpustené a to si myslím, že je nepravdivé. Preto sa tým ľuďom žije ľahšie, kvôli týmto veciam.

Je ťažké byť vegánom alebo vegetariánom na Slovensku?

Milan: Snažím sa byť vegánom, nie vždycky to 100% vyjde, páčím sa aj viera, že s mlieka alebo vajčeka a dám si to. V dnešnej dobe to už nie je až tak ťažké, máš toľto, plno nátiarok, ale mohlo by to byť aj lepšie. V Čechách to má, aspoň čo som sa rozprával s rodinou, dlhšiu tradíciu.

Prečo ste vlastne prestali jesť mäso? Čo bol ten prvý impulz, nejaký leták, zábery v TV, text piesne?

Milan: Ja to priznám úplne úprimne. A nehanbím sa za to - u mňa to bolo a myslím, že tak je to aj u strašne veľa ľudí, takéto začlenenie do scény.

Bali: Len si to máloko prizná. Milan: Vlado čítal, že správny hardcorista a pankáč neje mäso, si mladý a hlúpy. U mňa to bolo hlavne tak, že som čítal rôzne časopisy, letáky od SLOBODY ZVIERAT, aj skrz ľudí, čo som mal okolo seba, lebo aj tí začali byť vegetariánmi. Vážne tam išlo dosť o to začlenenie do scény. Teras už je to určité oveľa, oveľa hlbšie, ale v prvom rade súvisí s tým zvieratami.

Bali: So mnou to bolo nejak tak, že som si to nechal 2 mesiace prechádzať hlavou a nakoniec som sa rozhodol pre to vegetariánstvo, zatiaľ sa toho držim akokoľko v pohode, takto to bolo nejaké, že rozhodnutie naraz.

Ako je reakcia okolia, že nejete mäso?

Bali: Reakcia okolia „Ani slaninu nejáš?“ Milan: Naposledy sa mi stala taká „krásna“ príhoda, my sme totiž teraz stahovali nášho basáka a tak som si jedol granatír, vraj bol vegánsky. To som dostal a strau som na kraj taniera niečo vydeloval, pozriem na to bližšie - a tam slanina. Akokoľko, chápeš, bolo prosťe bibé ten tanier odsotiť, že to nebudem jesť, tak som to nejak začal prebrať, ale ako som sa zahryzol do niečoho bližšie. Neidentifikovateľného, tak si hovorím, že ďalej radšej nie a odložil som to. Ešte tam bol aj Balioho brat, tak ten to tiež hneď prestal jesť. No, nebolo to príjemné. Reakcia okolia - v pohode. Spolužiaci o tom vedia len niekto, a aj to si myslia, že kvôli zdravotným dôvodom.

Bali: U nás si nemyslia, že zdravotné dôvody, ale na to skrátka sord. A zase v poslednej dobe si nejak varim sám alebo babka, alebo u nás varí Milan (smiech). Akokoľko reakcia, nevím, či to poznáš, ale čumia na teba ako teľa na nové vráta a nechápu o čo ti ide. Potom sa fa začnú vypytovať na dôvody a ty im to odôvodniš, a keď im povieš, že si nedáš na seba ani koženú bundu, tak to už fa vôbec nepochopia a pošlú fa definitívne do prdele. Alebo, že prečo nejáš rybu, však to nie je zviera.

Milan: Ja som čítal v nejakom časáku, nie je to z mojej hlavy, že ryby sú na tom ešte horšie ako tie ostatné zvieratá, lebo nemôžu ani kričať.

Preto si aj ľudia myslia, nevydávajú žiadny zvuk, tak asi netrpia.

Bali: Tak to podľa nich ani nie je zviera. Podľa mňa to patrí k tomu, aby slovek nejedol ani tie ryby.

Kde je podľa vás hranica násillia v mene dobra?

Milan: Nikdy by som nešiel za ľudský život ako napríklad Unabomber.

Ozaj, čo si o tom myslíte?

Milan: Akurát včera som čítal v H.O. 17 rozhovor s BAD ACID TRIP a on to povedal tak, ako to ja cítim. Povedal, že zabíjanie sekretárov niekedy nevyrieši, lebo on v podstate posielal tie balíčky a výbušniny a odniesli si to nevinní ľudia, trebárs neodniesol si to žiadny generálny riaditeľ GENERAL MOTORS alebo MITSUBISHI, ale sekretarka.

VEJ?

asi
ádze
a le
cáni

ke
žstv

CIF

ad s

i BN

IG

bl

ei

ne

PE

VY

EA

AR

án

v

Ale keby si to odniesol ten riaditeľ, bolo by to dobre!

Milan: Nie.

Bali: Ty to nezmeníš tým, že si jeden riaditeľ otvoril obálku a odtrhne mu to hlavu.

Milan: UNABOMBER teoreticky v pohode s tým s ním súhlasím, ale tie jeho činy...

Bali: Ja s ním nesúhlasím vonkoncom nijak, to sa nedá povedať, že s teóriami súhlasím a s praxou nie, lebo na čo je teória? Aby sa uviedla do praxe. Takto sa to robí! Nedá. On to Milan pekne povedal, že za ten ľudský život sa nedá ísť.

Milan: Ľudský život je najposvätejšia vec na svete a jedno, či ide o ľudský život nejakého černocha v krajine 3 sveta alebo bohatého Američana.

Bali: Ono je to blbo povedané, že ľudský život, ja by som ani nebol ochotný kvôli svojej viere niekoho dobiť alebo niečo podobné. Ja sa nechcem vôbec nijak toho ľudského života ani toho sloveka dotýkať, len kvôli tomu, aby zmenil svoje názory, v tomto som dosť nekonfrontný typ.

Myšlite si, že ľudský život má väčšiu hodnotu ako zveraci?

Milan: To sú všetko tie strašné predsudky, ktoré tu boli strašne dlho. A veľmi dlho trvá, kým sa toho sloveka zbaví, vieš, že to zviera sa považuje za seberovné, keď vlastne od malíčka mu bolo vŕkané do hlavy, že...

Bali: Zvieratá sú na jedenie.

Milan: Ešte v tomto nie som 100% presvedčený, že tie zvieratá sú na mojej rovine, ale myslím, že všetko príde časom. Ale určite mám zvieratá oveľa vyššie ako väčšina mojich kamarátov.

IN DESPAIR

Rozhovor s touto sympatickou kapelkou bol robený v apríli. V ich skúsenosti v Galante a vyšiel nám už na druhý pokus. lebo prípravu na prvý rozhovor som nejak odľakol, takže Nina odpovedala zvlášť a písomne. Ak by ste chceli s týmito pohotovými ľuďmi skontaktovať, pokecať, prípadne ich dobre skritizovať, adresy sú na konci.

Kedy ste začali hrať, prečo ste sa rozhodli hrať, zloženie atď.

Bali: V novembri 2000, predtým sme hrali troška v inej zostave, teda Milan došiel ako nový bubeník, odišiel spevák a Nina zostala ako spev.

Milan: Mali sme dvoch spevákov, najprv Kepyho, ale tam boli nejaké osobné nezhody a potom Pata z Bratislavy, ten tiež nejak nepasoval do kapely, prosté nenaskočil na tempo tej kapely.

Bali: Proste to nevyšlo a v dnešnej zostave to vyzzerá asi takto: Milan-bicie, Nina-spev, Mačo-basa a ja gitara. A prečo sme začali hrať, ja neviem, každý sme hrali vlastne už predtým a prečo túto hudbu? Keď sme začali hrať, tie veci boli dosť crustové alebo tie úplne najstaršie old schooly - od začiatku to nemalo nejaký veľký zmysel. Postupne sa dopracovávalme k tomu ako to vyzerať teraz a tak sa nám to páči, aspoň teraz ako domy po štúdiu a pod. Akože už na druhý deň by sme chceli lepši zvuk, ale zatiaľ je to dobré.

Čo vlastne hráte za štýl?

Milan: Podľa mňa osobne, to je ten ranný old school, ako napr. S.S. DECONTROL, trocha crustu. Ono sa to akože dá ťažko charakterizovať, lebo nie sú dve rovnaké skladby. Myslím, že nerobíme hudbu podľa nejakej šablóny, vždy to ide od dobrého rifu a tak ďalej sa odvíja tá skladba. Bali: Ale ja by som s tým S.S. DECONTROL určite nešláhali.

Milan: Nie je to presne ako S.S. DECONTROL, len podobné.

Bali: Hej, tie staršie veci, ale tie nové sú už vážne trochu iné.

Milan: Niekoľko je trocha emu na začiatku...

Bali: Proste je to hudba, ako to príde, ako to cítíme, a keď sa nám chce hrať emo, tak tá pesnička začína emom a končí pri prasopale, prosté takto nejak to vychádza.

Teraz ste tuším voľne vydali. Už vám to vyšlo, kde sa to dá zohnať?

Bali: Zatiaľ je to naplánované na CD, dá sa to zohnať len u nás, ale vyzzerá to tak, že tento alebo budúci týždeň sa to bude posilovať Martinovi Čenákovi-BADMAN RECORDS. S ním sme sa dohodli nejak tak, že mu pošleme materiál, skrátka uvidím, čo povie, okrem toho je na to zhavý Hado Uhlík (smiech) a povedal že by to rád počul. Choce to vydať na 7" alebo kazete.

Milan: V žiadnom prípade na CD.

Bali: Mne to CD neprípadá nejak ideálne na ton krátky čas, ktorý máme a nevidím rozdiel medzi kazetou a epkou, takže je to vlastne jedno či to bude kazeta alebo epka.

Máte niečo proti CD?

Bali: Myslím, že CD má potencionálne firma Philips, ak nie tak mi to prepáče a oni majú peniaze z každého predaného kusu. Ja osobne si kupujem CD, keď sú na ňom kapely, ktoré mám rád, mne tie CD nejak vyslovene nevadza, ale konkretizoval by som to tak, že sa CD na ten náš materiál, ktorý má nejakých 15 minút nehodí, to je na jeden 7-palec a tým to hesne... Pozri, som zisťancom CD v prípade kompletných diskografií, lebo keď robí kapela 70 minút, tak už myslím, že CD sa oplatí ovŕať viac, a je to ovŕať ekonomickjšie - menej stojí pošta. Keď si zobornáš veľké LP alebo CD, keby si mal poslať do Ameriky, tak to poslať určite rozdiel.

Milan: CD je pre mňa aj cenovo taký nesympatický formát, pretože sú vážne neskutočne drahé, o dosť drahšie ako LP.

a ten čas tej hudby je väčšinou rovnaký, ale nie je myslím dobrý taký postoj, že úplne proti CD ako ma trebárs Filip z Hľubokej Orby. Myslím, že to nie je správne, lebo aj dobré kapely vydávajú na CD. Ale v tejto undergroundovej a HC hudbe je v popredí vynikajúce. Platňa je klasika, už keď začnem obalom a prejdem k samotnému kotúču, je to vždycky krajšie.

Sú nejaké kapely, s ktorými by ste si chceli zahrať?

Bali: To je dlhá otázka, dajú ju Milanovi, ten ti porozpráva (smiech).

ZK: Alebo aké sú kritériá... Nie, zle som sa opýtal. S ktorými by ste nechceli hrať, keby vám to ponúkli? Napr. hardline, krišňácke a pod. ...

Bali: S krišňákmi? Neviem, pokiaľ mi ponúkne nejaká taká kapela koncert, sice neviem, že by na Slovensku nejaká krišňácka bola, tak pokiaľ by sa dalo s ľuďmi z tej kapely porozprávať, tak určite hej. Keď dôjde slušný návrh, tak ho neodmietnem kvôli tomu, že niekto je krišňák. Mne to Hare Krišna zase nejak moc nevádi. Nie je to môj postoj k životu a nemá to so mnou nič spoločné, ale v pohode. Neviem, či to patrí do HC, ja o tom nechcem rozhodovať.

Milan: Ja by som si určite nezahral s kapelou, ktorá je homofóbna alebo má rasistické texty. Aj to krišňáctvo berie tú ženu ako niečo menej, ale myslím, že má viac pozitívnych vecí. A s kým by som si zahral? Určite so SEIN RED.

Bali: S kým by sme si zahrali je nadiho, ale ešte k tým 'nehrali'. Vieš čo, ja ti poviem, že neviem, či by hrali SxS-hardline s nami.

Povedzme by bol nejaký festák a tam by bola nejaká jedna hardline kapela a ostatné normálne.

Milan: Určite by sme hrali, lebo trebárs, kto nechce vidieť nás, tak sa na nás nebude pozeráť, kto nechce vidieť hardline kapelu, sa nebude pozeráť na nich. Predsa keď tam my budeme hrať, neovplyvníť či tam oni vystúpia alebo nie. Určite by som povedal na pódiu, čo si o tej kapele myslím, že tak sa veci nedajú robiť.

Bali: Teraz by asi mali nasledovať nejaké rečičky o UNITY, že by sme hrali s každým, ale ja čo som videl tých ľudí, čo majú reči o UNITY a pod. a správali sa troška ináč... Nehovorím, že som 100% tolerantný, to určite nie, ale tá tolerancia by mala byť. A keby s nami hrli oni, tak by sme hrali s nimi, ja neviem, ale asi hej.

Čo si myslíte o náboženstve, je na ňom aj niečo pozitívne? Alebo prevažujú len tie negatívy?

Bali: Možno mi to neuveríš, ale včera som stál na zastávke a rozmýšľal nad misionármi. Dospel som k takému záveru, že mi nejak neliezlo do hlavy, že prečo oni robia to dobro pre svojho Boha a nerobia ho pre svojich ľudí. Niekoľko to vyznie vážne dosť divne, ohľadne týchto misionárov, tak keď chceš počuť pozitíva, ja si myslím, že každý človek by mal v niečo veriť, ale osobne mi náboženstvo nejak neseďa - ani jedno. Možno by sa mi najviac páčil budhizmus.

Milan: Nemôžeš zobrať náboženstvo dnes a povedzme v stredoveku - vtedy to bolo dosť o tom, že ľudia odkláňali od ich pôvodnej viery, križiacke výpravy, pálenie čarodějnic. Ale v dnešnej dobe už len to, že keď človek verí v Boha a to mu dá silu prekonať nejakú ťažkú životnú situáciu, tak tá viera už spĺňa sice účel, ale myslím, že tam je viac negatív, napr. náboženské vojny. Tiež mi nejak neseďa žiadne náboženstvo. Prečítal som si dokonca aj knihu o Krišnovi, ale to bolo na mňa nejak moc pŕavho. Všetci som z toho akurát, že nemajú rád ženy.

Keď niekto verí v Boha, žije sa mu ľahšie?

Bali: Keď sa takému človeku niečo nepodari, povie si: 'Maj, je to Božia vôľa', to isté keď sa mu niečo podari. Tak

BLACKFIRE

RESIST

Vyhlasenie BLACK FIRE

Sme v kritických časoch. Naše tradičné učenia a naše cesty života visia na vlásku. Už mnoho storočí je vedená vojna proti našim ľuďom. Vláda USA páchala zločin za zločinom proti ľudskosti.

Naše životy sú výpoveďou, naše učenie obsahuje svedectvo, nie sme zabudnutá stránka v historickej knihe. Ale sme písaní medzi riadkami, zametení pod imperialistický koberec.

Dnes sme stále v okruhu nášho tradičného učenia. Máme starších, ktorí stále udržiavajú silu tohoto učenia. Strácame týchto ľudí, a keď navely odídu, od koho sa budeme učiť naše tradície? Je to niečo, čo sa nemôžeme naučiť v knihách. Školy nás môžu učiť čím sme, ale nie kto sme. Toto prichádza od našich rodičov, tvoj pôvod.

Naši predkovia, naši starí rodičia za nás nezomierali, aby sme sledovali TV a prepjali si životy.

Naši predkovia mali na výber. Mohli sa poddať a skloniť svoje hlavy v pokore, ale neurobili tak.

Naši predkovia mali na výber. Oni mysleli na budúce generácie. Naši predkovia mysleli na nás. Mám povinnosť číť si boj, ktorí podstúpili, používať tieto nástroje davané nám. Prečo musíme byť nútení vybrať si medzi tradíciou a týmto moderným svetom?

Musíme si osvojiť oboje, pretože je len jeden svet, križovaný množstvom rozličných chodákov. Stále si môžeme udržať naše kultúrne dedičstvo a chodiť v tomto modernom svete. My všetci sme domáci, nech to je kdekoľvek: Ázia, Afrika, Európa, Amerika, všetky kontinenty. Všetkým nám prúdi v žilách krv tradičných kultúr a nie je dôležité ako je zmixovaná alebo ako čistá. Len si to musíme priznať. „Pre naše deti,“ tieto slová boli posledné slová bojového pokriku a teraz sú tieto slová naše. Ako si ich budeme vážiť?

FENCE

Ploty rozdeľujú ľudí
Ľudia sa rozdeľujú navzájom
skúšajúc nestratiť nádej
keď stratili všetko ostatné
zmeniac cestu života
Nemôžem to pochopiť

Refrén:

Prečo by mal niekto stavať plot
Povedz mi, ktorú stranu si vybrať
Zober mi moju slobodu
a nočkaj, že budem bojovať

Skúšajúc zastaviť, čo ste ešte nezačali
Sníva sen niekoho iného
Skúšajúc nájsť pravdu
Je príliš ťažké tomu veriť
Rôd nemôže stáť
keď sú jeho ľudia na kolenách
To nie je cesta ako žiť
To nie je cesta ako byť slobodní

Stoj, nechod preč
Jo to len ďalšia cesta
ako rozdeľovať medzi nami vojnu
Jediná vec, ktorá podopiera múr
sú ľudia, ktorí ho nestrhnúť

Ohradzujú všetko kam dovidíš
Budeme tu stále aj zajtra
ale keď stratíš svoje sny
tvoja sloboda padne
Ľudia sa rozdeľujú navzájom
Jediná vec, ktorá podopiera múr
sú ľudia, ktorí ho nestrhnúť
Stoj, nechod preč
zajtra je ďalší deň

BLACKFIRE is a

NATIVE AMERICAN (Dine)

Traditionally Influenced, High-Energy

Politically driven group comprised of THREE SIBLINGS.

Born into the heart of a political land dispute area called Big Mountain

on the NAVAJO NATION

This Families powerful music A

reflects the HOPES, FREEDOMS, and BARRIERS of today's world.

eradicate punkrock from Scotland

ZAČ. KAMU NA SLOVENSKU NIE STE VEĽMI ZNÁMI, TAK SKÚSTE NAPIŠAŤ NIEČO O VAŠEJ HISTÓRII, ZLOŽENÍ, KDE SKÚŠATE, ČI S TÍM MÁTE PROBLÉMY...

ERADICATE: Zafali sme v októbri 1995. Mali sme problémy s našim starým basákom, tak sme zobrali Duana (ex-Bloodshot!!). Súčasne zloženie je Keilana git./voc., Ross búcha a huláka a Duan skúša hrať na basu. Skúšky máme v škole, no tam je problém, že vybavenie je dosť zničené a tak raz za čas chodíme skúšať k Duanovi domov. Nemáme veľa koncertov kvôli nášmu veku (15), ale najlepšie koncerty boli so SCATHA, DOOM, OI POLLOI a QUARANTINE.

ZK: ČO STE ZATIAZ VYDALI A KDE?

E: Zatiaľ máme dve demá "Punk still not dead" a "Get active (to druhé si môžete zohnať na mojej adrese-poznáte)". Prvé bolo vydané ako split kazeta s Bloodshot!! v Polsku na Qrva Systems. Druhé demo vyšlo v marci 1998 a v UK už bolo predaných 200 kópií. Na treťom sa pracuje, máme rôzne ponuky na vynil z UK a Nemecka.

ZK: VÁŠ NÁZOR NA SEKXIZMU A HOMOFÓBIU? ČASTO SA S NIMI STREŤAVATE? NEMYSLÍM LEN V SCÉNE, ALE AJ ME-DZI "NORMÁLNYMI" ĽUDMI.

E: Samozrejme sme proti sekxizmu aj homofóbiu, ako by mali byť aj všetci pankáci. Naštastie v punkovej scéne v UK to není problém, i keď "normálni" ľudia sú veľmi sexistickí. Sú tu zákony hovoriace že to je nelegálne, ale to je jedno. Máme tu skupiny ako "ZERO TOLERANCE", čo je nátlaková skupina, ktorá vedie kampaň proti násiliu na ženách. "ZERO TOLERANCE" dostáva dosť pozornosti v médiách, tak sa snáď ich posolstvo dostane aj ďalej. Muži sa zajažú byť tolerantní voči lesbičkám, ale sú veľmi proti mužom-homosexuálom, tak toto je veľmi sexistická a homofobická.

ZK: PAMUJE TAKÝ NÁZOR, ŽE SCÉNA V U.K. JE VEĽKÁ, S MNOHÝM KAPEL, KLUBOV, AKCIÍ. JE TO SKUTOČNE TAK? AKÁ JE SCÉNA VO VAŠOM MESTE? MOHLI BY STE ODPO-ROUČIŤ NEJAKÉ ZINY?

E: Je tu veľká sieť pankáčov čo chodia na koncerty po celej Británii. Sú tu dobré punkové kluby z ktorých úplne najlepšie je 1 IN 12 CLUB v Bradford. V ňom sú punkové koncerty každý týždeň. Balšie mestá majú problém s majiteľmi pubov vykazujúcich pankáčov, niekedy preto že budia veľkú pozornosť, inokedy bezdôvodne. V našom meste není žiadne miesto na koncerty. Obvykle punkové koncerty vydržia na jednom mieste len pár koncertov, až kým nie sme vyhodení a musíme ísť na iné miesto. V Aberdeene hrali kapely ako Los Crudos, Drop Dead, Scatha, Quarantine, Doom, Cress, Oi Polloi, Health Hazard Citizen Fish, Police Bastard, Ebola, Newtown Grunts a iné. Je tu tiež pár kapel, dietist, zinov, skupin robiacich kampaň. Keilana a Ross robia ziny. Ziny ktoré môže z UK odporučiť sú: BALD CACTUS, WHIT, NO BARCODE NECESSARY a AVERSION.

ZK: V POSLEDNÝCH ROKOCH ODCHÁDZA ZO SLOVENSKA VEĽA OMIANOV DO MNOHÝCH KRAJÍN, VRÁTANE ANGICKA. VENOVA LI TOKU ĽUDIA U VÁS POZORNOSŤ, ČO SI O TOM MYSLÍTE VY?

E: Imigranti prítahujú rasové konflikty a polícia chráni nacistov. Média to ešte zhoršili svojimi článkami, ktorými navádzajú fašistov. Posledný prostých Angličanov bol veľmi negatívny, oni vidia v imigrantoch ohrozenie svojich precovných miest atd. Avšak my máme obrovskú populáciu (više 56 mil.), tak si nemyslíme že by tých pár stovák imigrantov toto mohlo ohroziť. Ľudom sa tiež nepáči, že ich da ne idú na pomoc imigrantom, ale oni si nevedomujú ako málo ide v skutočnosti na nich. Najviac dani ide na armádu a vývoj nových zbraní, a na politikov, ktorí si nechávajú zvyšovať platy.

ZK: POČUL SOM, ŽE MAL BYŤ PRIATY ZÁKON PROTI HOMOMU NA LÍSKY, ALE BLAIR HO ZATIAZ NECHCE PODPISAT. AKÁ JE TERAŠIA SITUÁCIA?

E: Obrovská väčšina ľudí v tejto krajine chce, aby sa s tým prestalo. No vládnuca trieda, horná triada politikov atd. sú jediní, ktorí to podporujú, takže tento zákon zaručene neprejde vďaka ich špinavým

trikom (t.j. predárený čas v parlamente). Oni vidia hon na lísky ako šport, práve tak ako my vidíme ako šport napr. futbal (a to ma znechucuje). Jeden z dôvodov prečo sa Blair dostal k moci bol to, že zákon, ale nakoniec z toho není nič. Stále je to rovnaké, bohatí vládnú krajinu. Je jedno koho volíš.

ZK: ANGAŽUJETE SA V SABOTOVANÍ HOMOV? MOHLI BY STE NAPIŠAŤ NIEČO O PRIEBEHU AKCIÍ?

E: Erastie sa nezúčastňujú sabotovania z rôznych dôvodov (v našej oblasti nie sú hony, sge príliš mladí atd.) ale poznáme ľudí ktorí to robia i keď musia cestovať veľmi ďaleko. Medzi metódy sabotovania patrí napr. sprejovanie stôp na zemi kvôli znáčeniu psov, púšťanie sirén, aby sa odľahčili líšky a nalakali psy. Alebo niekedy ľudia zoberú líšky a umiestnia ich mimo oblasti honu. Zúčastnili sme sa 3 demonštrácií za práva zvierat a chystáme sa na ďalšiu proti McDonalds.

ZK: ZMENILO SA NEJAK VĽÁDNUTIE V UK PO PORÁŽKE KONZERVATÍVCOV LABOURISTAMI? MALI STE DOTERAZ NEJAKÉ VÄČŠIE PROBLÉMY S POLICIAMI?

E: Nie je žiadna zmena. Nová vláda používa rovnaké financovanie ako aj posledná, a oni to aj pripúšťajú. Všetky labouristické plány, vďaka ktorým boli zvolení sú zavrhnuté. Naozaj nie je žiadny významný rozdiel medzi labouristami a konzervatívcami, nového premiéra nevymenúj. Predpokladám, že všade kam ideš sú päťdesiat bas-tardi, v UK to není inak.

ZK: AKÁ JE U VÁS SITUÁCIA S FAŠISTAMI? ZDÁ SA MI, AKO BY B.N.P. AJ N.F. UŽ STRÁCALI ZO SVOJJEJ NTEKDAJŠEJ SILY. ROBIÁ SA PROTI NIM AKCIE, KOLKO ĽUDÍ SA NA NICH PRIEMERNE ZÚČASTŇUJE?

E: Fašistických aktivít naštastie ubúda, ale nie tak ako by mohlo. Akurát minulý týždeň som tu v Aberdeene zazrel dvoch naziskov, čo ma dost prekvapilo. B.N.P. mali v televízii program, kde agitovali ľudí aby ich volili, ale výsledok bol pre nich veľmi chabý, snáď sa ľudia začínajú zobudzajú a chápať, čo sú oni za hovno. Po celej UK sú rôzne antifa skupiny, ktoré tedia na fašistické mítingy, noviny, koncerty atd. Bojujú proti nim fyzicky aj ideologicky. Ľudia zapojení v týchto skupinách sú obvykle puny, študenti, zväzatení a chorobní antinacisti, Azisti atd. ale bohužiaľ už nie tak "normálni" ľudia. Fašisti sú v podstate príliš hlúpi a neorganizovaní na to, aby niečo usporiadali.

ZK: MÁD BY SOM VEDEL, ČO ROBIÁ ĽUDIA Z TÝCH STARÝCH ANARCHO KAPEL (CRASS, FLUX OF PINK INDIANS, POISON GIRLS...)

E: Dobré, nepozná ich, ale Steve Ignorant z CRASS a Gary z BIRT teraz hrajú v Stratford Mercenaries. Deek z FLUX má "One Little Indian" records, ktorý je spojený so Sony!! Eve Libertine z POISON GIRLS hrala v kapeli s ex-bubenikom HAF z Nemecka. Bubeník z COMFLICT stále organizuje koncerty. Mensi z AGELIC UPSTARTS predáva autá v Newcastle!

ZK: AKO DLHO STE V PUNKOVEJ SCÉNE? AKÉ TO BOLO VIEDY A TERAŽ? KTORÉ KAPELY NAJNADŠEJ POČUVATE?

E: Keilana a Ross sú v punku 5 rokov. Duane sa dostal k punku ešte predtým, ako sme sa my dvaja narodili! Samozrejme nemôžeme povedať aká bola scéna volakedy, ale so starých nahrávok ktoré mám a so starých zípov čo som čítal, sa stavím že bola skutočne dobrá! Keď sme sa ja a Ross dostali k punku, hneď sme neobjavili D.I.Y. punk, takže punk pre nás neznamenal toľko čo to raz. His Hero Is Gone, Infest, Assuck, Doom, Seein Red, E-150, Scatha, Quarantine, Cress, Oi Polloi, Bleeding Rectum, Los Crudos, Drop Dead, Active Minds a plno ďalších DIY punk kapel a "Dis" a "Crass" kapel zo začiatku 80-ych rokov.

ZK: VÁŠ NÁZOR NA CONFLICT A VŠETKÚ TÚ HYSTERIU OKOLO NICH VOVBUDENIE ZO ZNÁSILNENIA, BRIGHTON, ATD). VERITE TÝMTO REČIAM?

E: Okolo nich bolo veľa zlého povedané už v 80-ych rokoch. Nenávidíme ľudí, ktorí rozširujú špinu o iných kapelách, takýmto ľuďom neveríme pozornosť život je príliš krátky, aby si sa staral o také hlúposti.

ZK: SKÚSTE VYJADRIŤ SVOJE POCITY...

E: CLASS WAR: zaujímavé to bolo mŕtve, ale je to opäť späť a beží to znova. Mali obdobia keď neboli tak militantní a veľa ľudí do toho zatiahnutých boli so strednej triedy. Noví Class war sú viac militantní a oveľa viac "in your face" s dobrým zmyslom pre humor.

členovia A.L.F. teroristi. Všetko, čo s tým môžete urobiť je pousmiať sa nad tým a strpieť to, skúsiť udržať pozornosť na zvieratách a ich zneužívateľoch. Rodine a priateľom otvorene povedzte, prečo to, čo ste urobili, cítite vo vašom srdci.

AKÉ PRÍPRAVY BY MAL AKTIVISTA UROBIŤ PRED PRIAMOU AKCIU?

- Téma ochrany a prípravy na priamu akciu je veľmi dôležitá. Čítajte rôzne príručky a zistite si, aká je ochrana vonku aj vnútri. Plánujte všetko do detailov, ale pamätajte, že veci nemusia ísť tak jako očakávate, tak buďte pripravení na zmenu plánu a na improvizáciu podľa danej situácie.

ČO BY SI EŠTE PORADIL AKTIVISTOM UVAŽUJÚCIM ROBIŤ ILEGALNE PRIAME AKCIE?

- Nájdite si spoľahlivých ľudí, s ktorými budete pracovať - som chorý z toho, keď vidím dobrých aktivistov, ktorí skončili vo väzení, lebo ich chytili a ich priatelia sa na nich vykašľali. Keď nemôžete nájsť 100% spoľahlivých ľudí, tak to robte radšej sami.

ČO BY SI POVEDAL ĽUDOM, ČO SÚ PROTI ILEGALNÝM PRIAMYM AKCIÁM?

V zásade sú 2 druhy ľudí, ktorí sú proti priamym akciám - ľudia mimo hnutia a konzervatívni ľudia v hnutí. Čo sa týka tých prvých, tak oni vychádzajú z toho, že ľudský druh je nadradený a oslobodzovanie zvierat musí byť pre nich zvláštne, aby ho pochopili. Jasný príklad je otroctvo a Underground Railroad (U.R. - vyslobodzovali černochozov zo zajatia). Na černochozov bolo pozerené ako na majetok, ktorí využívali ich majetelia, nie ako na jednotlivcov zasluhujúcich si rešpekt. Zvieratá sú teraz presne v rovnakej situácii. Chcel by som im pripomenúť, že tam boli ľudia, ktorí nasledovali svoje srdcia a boli ochotní porušiť zákony a zobrať to, čo bolo považované za majetok ďalších ľudí, pretože vedeli, že tak je to správne. Keď sa na to pozrieme späť, každý môže vidieť, že bez ohľadu na zákony tých dní alebo právo otrokárov na ich "majetok," to bol morálny čin. A.L.F. nie je iným

v retrospektive to je jasné vidieť. Čo sa týka ľudí z hnutia za práva zvierat, ktorí nepodporujú A.L.F., tak mnohí sú takí, ktorí sa zaoberajú len zbieraním peňazí pre svoje skupiny a podľa nich im A.L.F. len kazí imidž. Ich imidž nezachraňuje zvieratá, robí to A.L.F. Myslí, že zvyšok ľudí je jednoducho neinformovaných. Rád by som im pripomenul efektívnosť A.L.F., nielen vo finančných škodách spôsobených utláčateľom aj celému utláčateľskému priemyslu, ale aj v ich tlaku na hnutie ako celok. Nie sú lepšie zvedavacie príležitosti ako A.L.F. akcie - oni vzbudzujú viac verejného a mediálneho záujmu, ako by mohol hociaký protest. Jediný nedostatok je, že tieto A.L.F. skupiny nie sú schopné predat výhody svojho postavenia. Tiež by som im mohol pripomenúť, že môžu protestovať, písať listy, podpisovať petície až kým nezmodrajú, ale kým nie je z kožušníctva nič viac ako popol, oni už nebudú predávať nijaký kožuš a toto je podstatné.

VEGANISM SHOWS THE WAY

Na svete denne umiera od hladu 40 000 detí

Až 14 percent Slovákov obmedzuje konzumáciu mäsa, 1 percento našej populácie sú „čisti“ vegetariáni. Tieto údaje vyplývajú ešte z februárového prieskumu a opäť sa stávajú aktuálnymi v súvislosti s dnešným Celosvetovým dňom bez mäsa. Na otázku zarytých odporcov akejkoľvek zmeny smerujúcej do ich vlastných tanierov opäť pripomínáme, že nejde o snahy hŕstky vegetariánskych fanatikov, ale o celosvetovo proklamovanú snahu o ozdravenie populácie.

Svetová zdravotnícka organizácia odporúča znížiť konzumáciu mäsa aspoň o polovicu. Ak už na vás neplatia altruistické argumenty, že zníženie, ak už nie vylúčenie konzumácie mäsových výrobkov pomôže zvieratám, prírode, hladujúcim spolubratom, vaše jednotranne obmedzené ego by mohlo aspoň pripustiť, že tým pomôha aj vlastnému zdraviu.

miliárd korún ročne. Každý rok umiera od hladu 60 miliónov ľudí, denne 40 tisíc detí! Pritom by stačilo, keby sa iba v Európe a Amerike znížila spotreba o 10 percent a z ušetreného by sa nasýtilo 300 miliónov ľudí. Mäsový priemysel zabíja ročne 8 miliárd zvierat, denne 20 miliónov. Pritom je najväčším znečisťovateľom spodných vôd. Živočíšna výroba má na svedomí 50 percent vykľadaných pralesov - pHic Zem... Treba pokračovať? Áno, dovtedy, kým si väčšina ľudstva nevedomí, že našim najväčším nepriateľom je naša vlastná pažravosť. (lie)

ROZHOVOR S A.L.F. AKTIVISTOM

Toto interview s Dariusom Fullmerom, spoluzakladateľom Ligy na ochranu zvierat (ADL) v New Jersey a odsúdeného za spáchanie nelegálnych priamych akcií, bolo zobrazené zo stránky „Support the A.L.F.“ Darius pokračuje v boji za oslobodenie zvierat a sme na neho nesmierne hrdí za všetko jeho úsilie.

AKO DLHO TI TRVALO, KÝM SI SA ROZHODOL PRIDAŤ K A.L.F.?

- O A.L.F. som sa vlastne zaujímal dlho predtým, než som sa stal aktivistou za práva zvierat. Keď som sa stal veganom, objednal som si plno literatúry od VEGAN ACTION a medzitým tam boli aj brožúry „A.L.F. - cvičebnica“ a „Sila je naša.“ Okamžite som ich začal čítať a vedel som, že priame akcie sú to moje. Ale nanešťastie nemal som nikoho, s kým by som mohol pracovať. Mnoho rokov to bolo stále v mojej hlave a stále som čakal na šancu. Potom som sa jednu daždívnu noc nepokojne prechádzal hore-dole po mojej izbe. Rozhodol som sa, že už som čakať dosť dlho. A čo bolo dôležitejšie, aj zvieratá čakali dosť dlho. Po rýchlom prečítaní „Zápisníka priamych akcií“ v NO COMPROMISE pre inšpiráciu, som sa vyzbrojil len tým, čo som objavil vo svojej izbe. Ako väčšina z prvých akcií, aj táto bola dosť neupravená, ale to nevadí. NEBOLI BY LEGÁLNE SPOSOBY LEPŠIA MOŽNOSŤ? - Nemám nič proti legálnym spôsobom napomáhaniu oslobodenia zvierat. Ale zvieratá trpia tu a teraz, každú minútu a každú hodinu. Protesty, petície, zákonodarstvo a výchova hrajú veľkú časť v oslobodení zvierat, ale zaberajú veľa času. No pre zvieratá, ktoré sú zotročované práve teraz, už nie je čas. AKÉ PRÁVO MÁŠ NA TO, ABY SI ZNIČIL NIEKOHO MAJETOK?

- Cením si život viac ako majetok. Keď môžem zachrániť život ničením majetku, rád tak urobím. Ľudia nemajú právo mučiť, zotročovať, mrzačiť alebo vraždiť živé stvorenia. Keď tak robia, použijem akékoľvek spôsoby, ktoré pokladám za nutné, aby som to zastavil. Keď je ich majetok nástrojom útlatu, tak naň nemajú právo. AKÉ INFORMÁCIE SI SI POZERAL PRED AKCIOU? - Rôzne príručky o priamych akciách, ako napr. „A.L.F. - cvičebnica“, „Sila je naša“, „Posledný kliniec.“ „Ako temnota padá“ a „Eko-obrana“ poskytujúce množstvo hodnotných informácií. Pokúšim sa o priamu akciu bez prečítania si podobných príručiek by bolo ako jazdiť poslepiacky. Ale zas skúsenosť sa nedá nahradiť čítaním. PREČO SI BOL ZAVRETÝ? - Zavreli ma v apríli 1997 v New Yorku za ALF akciu. Rozbil som okná na „Kenny Rogers Roasters Fried Chicken“ (reštaurácia na pečené kurčatá). Táto reštaurácia už bola napadnutá mnohokrát predtým a najali si „Guardian Angels“ ako ochrannú službu. Chcel by som varovať ľudí, aby boli veľmi opatrní pri napadnutí tých objektov, proti ktorým sa už útočilo, kvôli tomu bola väčšina A.L.F. - uväznená. Bol som obvinený z 3 priestupkov - bezohľadné ohrozovanie, nezákonné vlastníctvo zbrane a hrozba so zbraňou a z jedného zločinu - ťažká kriminálna škoda. ČO SI POUŽIL PRE SVOJU AKCIU? AKÉ BOLI ŠKODY? - Použil som poloaautomatickú CO2 pištoľ. Pracovala nádhorne. Bol som ňou schopný odstrániť každé okno v rade, do každého som vystrelil ako som prechádzal okolo. Bolo to dosť hlučné, ale spravil som to veľmi rýchlo. Myslím, že bolo rozbitých 12 okien. Podľa policajnej správy škoda čítala 3000 dolárov.

BOL SI PRIPRAVENÝ NA DOSLEDKY? - Nebol by som vonku tú noc, keby som nebol pripravený na dôsledky. Bol som pripravený na možnosť väzenia alebo aj na horšie, od tej prvej daždivej noci. Ist tam von a nebyť pripravený na to, čo by sa mohlo stať by bolo zapredanie seba aj zvierat. Čítal som o ochrane a policii v rôznych príručkách a tak som vedel čo asi očakávať a ako sa s tým vysporiadať. Bol som po zadržení vypočúvaný 3 rozličnými skupinami a všetko, čo som povedal bolo len „No comment“ a to je hlavné. AKÝ BOL VÝSLEDOK PRÍPADU? - Najal som si právniku, ktorý ma stál 1500 dolárov. Podarilo sa nám zrušiť tie 3 priestupky a znížiť zločin ťažkej kriminálnej škody na priestupok a to výmenou za moje priznanie. Môj rozsudok pozostával z 1000 dolárovej pokuty a 30 dní verejných prác. Pôvodne požadovali, aby som zaplatil 3000 dolárov reštaurácii ako náhradu škody. Vrável som im, že v žiadnom prípade nezaplatím ani cent a toho som sa silno držal. Hrozili mi, ak odmietnem, ale nakoniec sa rozhodli, že by som miesto toho mohol robiť viac vo verejných prácach. Tak som zaplatil štátu 1000 dolárov namiesto 3000 dolárovej škody. Nie najhorší obchod. Robím verejné práce v mojej miestnej SPCA. Milujem tú prácu tam a či by som tie verejné práce robil alebo nie, myslím, že som v dohode dosiahol úspech. AKO BY SA MAĽ NIEKTO, KTO BOL ZATVORENÝ ZA PRIAME AKCIE SPRÁVAŤ VOČI POLÍCIÍ? MÉDIAM? RODINE? PRIATELOM? - Správanie voči policii je jednoduché - hovorte „Bez komentára“ na všetko, čo sa vás pýtajú, okrem informácií, ktorými potrebujú vyplniť správu (meno, adresu, atď.). To ostatné vás nemusí trápiť. Pre médiá budú všetci uväznení

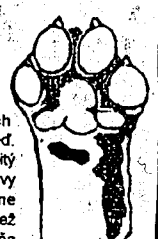
Do určitej miery súhlasím a veľa vecí publikovaných v ich novinách.
b.) UK JURS: Neviem. Prešlo to? Spevák Charlie Harper je starší ako môj otec, čo sa mi zdá skutočne divné.
Osobne ich hudbu práve neoblubujem, ale množstvo iných ľudí jej. Oni ešte môžu dlho pokračovať. Hrajú väčšinu koncertov v UK, ktoré navštevujú všetci starí punki.
c.) ANTI KAZI: Myslím, že A.N.L. je len fraška. Ukázalo sa, že hovorili v jazyku, a spievanie na nástrojov cez megafony nesmami nič, okrem množstva sporených hlasov A.N.L.
d.) SEX: Rozmýšľal som o tejto myšlienke, keďže ako nepinoletý by som mohol byť, ale my všetci pijeme. Myslím, že pitie je oveľa lepšie ako fajčenie. Fajčenie ublihuje každému v miestnosti, neviem fajčenie, kým pitie sa dotýka len toho, čo pije. Kým sa ten čo pije nestane opitým hlučným a nezačne sa kŕmiať, neviem v pití problém. Máma zmiešané pocity smerom k drogám. Nebere ich.
e.) EXTREME NOISE TERROR: Uuuurrrggghh!!!! Rozbolela hlava a plno škriepajúch gitarových juhlí. Neodhliadim a ich podpisom a šarache, to bolo od nich veľmi pokrytecky, však oni vyhlasevali že nikdy nepodpíšu. Tiež mali skladbu nazvanú „In it for life“ (myšlienka punku, ale teraz už len metalová kapela).
f.) SPÁŤ KU SCÉNE. AKÉ JE JEJ ZLOŽENIE V ŠKÓTSKU? MYSLIM ČI TAM JE VEĽA MODERNE, VEGE, MACHO PUNK ATD. AKÝ JE PRIEMERNÝ VEK?
g.) Škótsko je celkom zmizované. Je tu množstvo pozorov ktorým záleží skôr na strihu vlasov či oblečení, ako na niečom inom, ale našťastie tých skutočných punkov je tu viac. Vegetariánstvo a veganstvo je v scéne úplne normálne, i keď príliš veľa ľudí si myslí že byť „vege“ znamená len nejst mäso. Totiž, veľa pankáčov tu pije „Newcastle brown ale“ (hnedé pivo), na ktorého výrobu sa používajú produkty z rýb. Sme striktní vegetariáni. Nie, nemyslím že by tu boli problémy s maco punk, väčšina ľudí sú obyčajne pohodoví. Priemerný vek je rôzny v každom meste, skutočne neviem povedať ako to je. Odhadujem, že v Edinburgu je najmladší priemerný vek. Ešte sme nevideli nikoho, kto by mal 15 ako my.
h.) VÁŠ NÁZOR NA SHARP SKINS. AKÉ SÚ VZŤAHY MEDZI PUNK A SKINS?
i.) V Edinburgu sú skinhead-punk, ktorí nie sú naša. Sú posudzovaní ako punk, majú od nás pokoj. Je ich len pár, nie veľa. Keď idú na výstupu, aj keď nie je nazi, sú automaticky vyľakajú jeho výzorom (holá hlava, vysoké martensy, atď.). Keď sa SHARP skiní stane väčšinou, potom môže byť iní skinov zlepený, ale nemyslím že to bude v blízkej dobe.

JK: JE U VÁS SQUATERSKÉ HNUTIE ROZŠÍRENÉ? JE PROBLÉM NABÝRAŤ DOM?
JK: JE VÁŠ NÁZOR NA CDT? VIDALI BY STE CDT?
JK: POKLADÁTE SA ZA D.I.Y. KAPELU? PODPÍSAJI BY 625 S MAJOR LABELOM AKO NAPR. CHUMBAWAMBA, KTORÍ TVRDIA ŽE TAK OSLOVIA VIAC ĽUDÍ?
JK: Bradicate sú a vždy budú DIY punk kapela. Punk patrí punkom, tak prečo ho vkladať do rúk niekoho iného. Veľkú firmu ide len o prachy ktoré sradajú na kapelách, a oni neudhliasia s tým o kom spievajú atd. Nikdy by sme nepodpísali, to si bud istý čo sa týka SCUMBAWAMBY, ohlupujú hlavne sami seba, ich otravný pieseň králi všade, ale si dáva pivo... Oslovili široké obecstvo, ale to je jedno, pretože oni hrajú hudbu a spievajú texty, ktoré chce kom sterať veci, to by mohlo bolo dobré, ak by ľudia počuli, čo oni spievali. Oni boli kapela, ktorá vyhlasovala že nikdy nepodpíšu a veľa svojho času venovali rozširovaniu posolstva, že E.M.I. je diabol. Tak preto sa nimi podpísali?
JK: DÍK ZA VAŠE ODPOVEDE. NEJAKÉ ZÁVEREČNÉ SLOVÁ? NEJAKÝ ODKAZ, ZABAVNÍ PRÍBEH, ČO VÁS V POSLEDNEJ DOBE POTĚŠILO/NAHNĚVALO?
JK: Ďakujeme ti za rozhovor. Záverečné slová? Ak by niekto chcel počuť našu kapelu, alebo sa len tak skontaktovať s hocijakého dôvodu, potom mi napíšte. Obe naše demá budú vydané na jednej kazete za 1 dolár. Odkaz? Odporúčte systém a bojujte s autoritami. Pretože koncert HIS HERO IS GONE ma všera urobil veľmi šťastným, nenapadá ma nič, čo by ma v poslednej dobe nahněvalo. Máte v kontakte, keď chcete naše siny, toja každý 1 dolár (ja robím „No reason for existence“ sipe, Ross robí „Obžine“). Podporujte pravdivý DIY punk, buďte aktívny, ostaníte punk.
Bradicate, c/o Keilan Knight, 44 Alexander Drive, Ahoj!
Aberdeen, AB24 2XE, Scotland, UK

Ty si A.L.F.!

A.L.F. je celosvetové hnutie bojujúce za práva zvierat priamimi akciami. Hnutie tvorí jednotlivci a malé skupinky aktivistov. Tieto skupiny nemajú na seba žiaden kontakt a navzájom sa nepoznajú. Táto štruktúra zneškodňuje odhalenie a zničenie celého hnutia policiov. Ak máš priateľov, ktorým môžeš 100% dôverovať a poznáš ich dostatočne dlho, vytvorte vlastnú skupinku. S akciami začnite hneď. Nečakaj že urobí niekto druhý. Všetky akcie sú dôležité. Každý rozbitý výklad kožušnictva alebo zalepený zámok je ďalším klincom do rakvy tohoto obchodu smrti. Každá akcia je krokom k oslobodeniu. Sme súčasťou rastúceho hnutia. A šéfovia vraždiacich spoločností si už tiež začínajú uvedomovať silu ľudí - ľudí ako Ty, ktorí ich jedného dňa prinúti dať ruky preč, preč od ich obchodu so smrťou.

Pripoj sa k A.L.F. (ešte dnes v noci)

OTVORTE KLIENTY!

-Rod Coronado-

Dňa 23. októbra otvorila A.L.P. klietky na norkovej farme v Britskej Kolumbii, v Kanade a vyslobodila tak 2400 noriek do okolitej krajiny. Otváracia A.L.P. urobila 12 oslobodzujúcich prepadosť za menej ako rok na kožušinových farmách v Severnej Amerike. Výsledkom je vypustenie približne 11 000 noriek, 30 líšok a jedného kojota z väzenia, ktoré by sa pre nich inak skončili smrťou. Vypúšťanie zvierat z kožušinových fariem není nič nové. V bývalom Sovietskom zväze, Lotyšsku, škandinávskych krajinách, západnej Európe mali akcie ochrancov zvierat ako aj náhodné úniky z fariem za následok, že sa norky a nejaké líšky úspešne zabývali v prirodzenom prostredí.

V Británii vyslobodené norky užitočne zaplnili ekologické útočisko vyhynutých vydr, populácie negatívne následky boli minimálne. V ekosystéme Islandu a časti Škandinávie boli norky trochu viac deštruktívne na ekologickú rovnováhu.

SEVEROAMERICKÁ NORKA

V Severnej Amerike je to úplne odlišný príbeh. I keď tam sú euroasijské druhy, predpokladá sa, že norky pochádzajú zo Severnej Ameriky a to podľa teórie, že euroasijské druhy vznikli zo severoamerických predkov, ktorí križovali lody medzi kontinentom a Áziou. Predtým ako bol objavený tzv. "Nový svet" boli norky jedno z najrozšírenejších zvierat. Boli v každej rieke a jazere okrem puštných oblastí.

Vojnu proti norkám, ktorá pokračuje dodnes začali prví Európania, ktorí narušili ich domovokožušinový obchod si tiež môže pripísať zodpovednosť za vyhynutie slanovodného príbuzného norky - morské norky. Takmer dvakrát tak veľká ako riečna norka obývala celé severovýchodné pobrežie Ameriky a všetko čo z nej dnes zostalo sú dve koše a hrba kostí.

Koncom 19. storočia bola riečna norka jednoducho odídenná z jej pôvodného územia kožušinovým priemyslom, bažiacim po krvi tohto kontinentálneho kožušinového zvierata.

VÝSKUM NORKOVÉHO PRIEMYSLU

Začiatkom roku 1990 som robil výskum na norkích farmách, navštívil som ich vyše 25 v Oregone, Washingtonu, Idaho, Utahu, Montane a v Michigane. Čo sa začalo ako dokumentovanie pomerov a techník zabíjania na kožušinových farmách, prešlo rýchlo do štúdia prvých xxxxxx pokusov o udomácnenie tohto severoamerického predátora. Vysooko inteligentné, divoké a veľmi prispôbivé norky sú hocičo, no nie úspešne udomácnené. Argumenty kožušinového priemyslu že norka je skrotená sú smiešne. Ako u všetkých divých zvierat dráňaných v zajatí, aj tu sa niektorým norkám po vypustení bude dariť lepšie a iným menej.

INFILTRÁCIA

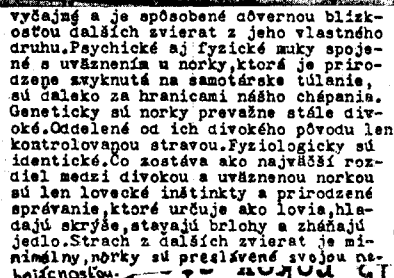
V rokoch 1990-91 som hovoril s množstvom chovateľov noriek a vedcov (mysleli si, že som farmár), ktorí ma učili ako sa vyhnúť poklesu genetických štruktúr, ktoré norkám zaručujú kvalitu kožušiny a farebné odlišnosti, ktorými sa oddeľujú od svojich divých príbuzných. Zajaté norky sú na 95% podobné svojim divkým dvojníkom. Jediný rozdiel popri správani je práve farba kožušiny a jeho kvalita, ktorá je udržiavaná prene kontrolovanou stravou, ktorá je kľúčom na udržanie genetických rozdielov od divkých noriek. Čierne a tmavé sú geneticky najbližšie divým norkám.

Jim Leischow, predstaviteľ druhej generácie chovateľov noriek, z Wisconsinu, mi opisoval ako by bez presne kontrolovanej stravy norky na všetkých farmách stratili svoje umelé gény a vrátili by sa ku svojej dominantnej divokej štruktúre už za pár generácií. Leischow tiež podrobne opísal, že keby sa uniknutá norka rozmnožovala s divou norkou, dochýla by ich potomkovia stratili všetky stopy zmenenej genetickej štruktúry.

UVÄZNENÉ NORKY STÁLE DIVÉ

Rozdiel medzi norkou a ďalšími zvieratami chovanými v intenzívnom zajatí je obrovský. Nie len že všetok domestikovaný dobytok je bylinožravý, ale on je chovaný už vyše tisíc rokov. Najbližšie prirodzené, ktoré je ťažko aplikovateľné, avšak je v súčasnosti argumentov, je zdomácnenie bežnej domacej mačky. Už o starého Egypta, čo je vyše 2000 rokov bola mačka udomácnovaná, no ešte stále je to lativý predátor, dokázateľne schopný prežiť v prírode.

Ešte raz, prežitie nie je problém, tým je skôr tlak na pôvodné druhy. Vážne norky sú ďaleko od úspešného skrotenia, pretože oni sú zriedkavo väznení spolu, iba ak so svojimi potomkami, a tiež len v čase párenia. Sebamraženie a kanibalizmus, ktoré na norkových farmách nie sú nezvyčajné, sú len ďalší dôkaz, že sa správajú divoké zvieratá keď sa chcú vyrovnat s neuzatvorenými spôsobmi väzenia. Každý kto bol na norkovej farme počul neustále škriabanie noriek, ktoré sa pokúšali ujsť alebo sa atakovať svojich väznených susedov, oddelených len kovovou alebo umelou zábranou. Toto správanie divého predátora je nez-

Projekt rehabilitácie noriek

Tieto rozdiely boli predmetom môjho osobného výskumu, v ktorom som hľadal možnosti na rehabilitáciu a vypustenie 60 noriek, ktoré som nadobudol v Montane roku 1990. "Koalícia proti kožušinovému priemyslu" (CAFF) začala rehabilitačný projekt, s cieľom zistiť možnosti znovu-zavedenia noriek z kožušinových fariem späť do ich prirodzeného prostredia. V januári 1991 začali pokusy, keď dobrovoľníci z CAFF umiestnili tieto norky do klietok 4x väčších ako ich predchádzajúce obývali a vložili do nich prirodzené predmety ako trávnu, skaly, rastliny a aj puštný háčik.

Farmári na ubespečovali, že uniknuté norky majú menej ako 50% šancu na prežitie. CAFF dúfala, že toto číslo vzrástalo ako to len bude možné. Zavedenie kupela malo len trochu možnosť na zosnaženie. Na norky prvé príležitosti na zosnaženie sa s vodou, okrem tej, ktorá im tiekla z malej hadičky alebo ktorú mali v miske. Ich reakcia bola, že sa začali hrať po-

Hela s dvojročným usporiadaním klietok pre chovné zvieratá na farme kožušinových zvierat

GO VEGAN!

Rozprávaj o prednostiach vegánstva oproti vegetariánstvu, vám čitateľom tohto zimu, asi nemusím. O inom by som chcel. Je totiž dosť rozšírený názor, že keď sa chce niekto stravovať vegánsky, vo vyššiem miere podporuje nadnárodnú spoločnosť, lebo vegánske jedlo sa dá zohnať hlavne len vo veľkých obchodných reťazcoch. Omyl. Nedalo mi a minule som navštívil jeden z hypermarketov, aby som videl jak to tam chodí, no neobjavil som tam nič, čo by nebolo aj v bežných potravinách. Dokonca som tam nenatrafil ani na takú supermarketu obťažovať nemusíte. Bohaté vám vystačia obyčajné potraviny, ktoré majú obvykle bohatý výber sójového mäsa, mlieka, pomazánok, tofu atď. V malých zelovcoch sa môžete zaoberať ovocím a zeleninou (ak si ju nepečujete doma). Keď chcete niečo viac, navštívte obchod so zdravou výživou, tieto sa už teraz nachádzajú vo väčšine väčších miest. Napríklad v Trnave je jeden výborný na pešej zóne, majú takéto predajne. Takže to, že ak chce byť niekto vegánom, musí nevyhnutne nakupovať vo veľkých obchodoch je mýtus, ktorý sa absolútne nezakladá na pravde.

-ak si pripravujete sójové plátky, tak je dobré ich variť v dobre okorenenej vode, aby zmizla tá nepríjemná pachut. Použí hociaké korenie aké doma nájdete a vysyp ich do vody, potom vodu s plátkov poriadne vytlač, čím viac vody, tým menej pachut. Plátky sa dajú obalovať aj bez vajčiek. Zmiešaj vo du z hladkou (príp. polohrubou) múkou a rozmiešaj to na polohutú hmotu, pridaj soľ, grilovacie korenie a môžeš obalovať.

-ak ste niekedy jedli sójovú tatarskú, asi mi dáte za pravdu, že nechutí bohvieako, ale dá sa veľmi ľahko vylepšiť. S keľmka ju vysypete do oniečo väčšej misky, pridajte asi tak deťi soj. mlieka, nadrobno nakrájajte cibulu, uhorku, trochu horčice, soľ a cukor. Všetok pomiešajte a je to.

-keď vám v keľmku ostalo trochu masla, môžete si doňho nakrájať cibuľku, cesnak, papriku, pridat horčicu a vytlačiť si do toho nejakú vegánsku pomazánku, všetko zmiešate a máte svoju vlastnoručne spravenú pomazánku. Môžete to všeliako obmieňať, improvizovať.

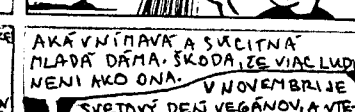
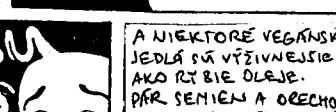
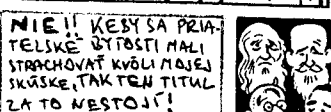
-Sójovicová pomazánka-

Najprv si uvaríte sojovicu, medzitým si v nejakej miske popražíte cibuľku na oleji. Keď je sojovica uvarená, preceďte ju a vysypete na tú cibuľku. Pridáte 2-3 strúčiky cesnaku, horčicu vegetu a zamiešate. Je to veľmi jednoduché a najlepšie to chutí na hrnčekoch.

-Zapekané kolienka-

Prvá vec čo spravíte je, že si uvaríte bezvajecné kolienka. Kým ich varíte, na vedľajšom ohni si popražíte cibuľu, potom k nej pridáte tak 2 deci mlieka, a rukami do toho nadrobíte polku bieluho tofu. Toto ešte nechajte na ohni asi dve min. nezabudnite to miešať. Ak náhodou máte doma čerstvú mlieku, tak ju môžete na to pokrájať, stačí pár lístkov a výborne to vylepší chuť. Takže kolienka sa dovarili, ten mix na ne vypeieme a dobre to premiešame. Potom to vypeieme do takej nádoby, aby to malo výšku tak okolo tých 3 cm, nakrájame na to po celej ploche kolieska cibule, veľkej uhorky a paradajky. Snažte sa dodržať toto poradie, teda aby tie kolieska paradajok boli hore, lebo budú pušťať dole šťavu a najlepšie odobávajú vysokému teplu. No a celú nádobu dáte zapiecť do trúby, čas vám nepoviem, budete vidieť ako kolienka chytajú takú červenastú farbu-vtedy to je hotové.

Megan the Vegan

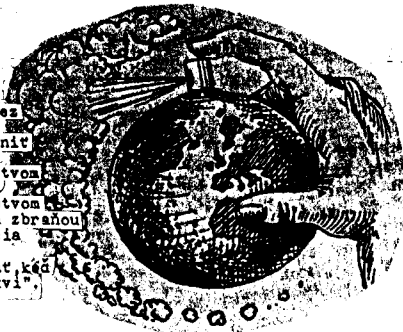

slobodný. Bol presvedčený, že bol odjakživa súčasťou Číny. Tak ich to učili v škole. Rodičia, resp. starí rodičia, mu nepovedali ako to bolo naozaj, pretože mali strach. Keď niekto povedal niečo o slobode tibetu, číňania ho bez súdu zabili. A žiaľ aj v Tibete, tak ako asi v každom totalitnom systéme, je strašne veľa udavačov. Až raz, mu to povedal jeho učiteľ budhizmu, ktorý už bol starý a nemal čo stratiť. A Lobsang sa rozhodol emigrovať. Pochoď cez Himaláje im trval 28 dní. Viedol ich najatý tibetánia, ktorí tam boli, dali im peniaze na cestu do Dharamsaly, kde ich všetkých prijal dalajláma. Opýtal sa ich čo by chceli robiť, mladých poslal do školy na juh Indie, kde sa učili skutočnú históriu, budhizmus, hindu (Indická reč) a angličtinu. Potom im pomohol nájsť prácu. Lobsang robil v reštaurácii. Tvrdil, že z dalajlámu vyžaruje taká silná pozitívna energia, že nikto v jeho prítomnosti nedokáže myslieť negatívne. Vraj preto sa s ním boja stretnúť predstavitelia čínskej vlády, lebo by ich hneď presvedčili, aby vrátili Tibetu slobodu a prestali devastovať prírodu, kóli kažbe nerastných surovín. V okolí Mac Leod Gangu sa dajú robiť výborné trekky. Našou ďalšou zastávkou bolo Manali. Takisto podhorské mestečko, známe medzi turistami hlavne vďaka vysokokvalitnému konope, rastúcemu v tejto oblasti. Majitelia hotelov platia policajtom niečo ako výpalné a oni ich vďaka tomu nechávajú na pokoji. A tak sa v Manali húlilo všade. V čajovniach, reštauráciách, v hoteloch... Ak ste neni nejaký uzavretý, je dosť pravdepodobné, že Vás k sebe na návštevu pozve sadhu, ktorých je všade v Indii požehnané. Sadhu je muž, ktorý si v istej fáze svojho života povie, že už má dosť materiálneho života, opustí ženu a deti, vzdá sa všetkého majetku a ďalej sa živí len tým, čo vyžobrá. Zvyšok života trávi rozjímaním a čakaním na osvietenie. Pomáhajú si pri tom fajčením hašu, podľa vzoru boha Shivu, ktorý často sedel na posvätné hore Kailash a pre dosiahnutie hlbšej meditácie celý čas húlil. Nám jeden na dôkaz svojej magickej sily, ktorú nazbieral askétskym životom, predviedol ako dokáže na svojom penise uniesť svojho žiaka, ktorý mal minimálne o 20 kg viac. Našou ďalšou zastávkou bolo New Dillí, ktoré zo svojimi 11 miliónovým obyvateľstvom bolo na môj vkus príliš rušné. Aj keď počty obyvateľov sú len odhadované. V Indii totiž nie je žiadna evidencia. Ko napríklad chce identifikačnú kartu (niečo ako občiansky preukaz), môže si ju vybať. Tak isto do školy chodí len ten, kto chce. Vojská služba je samozrejme tiež dobrovoľná. Proste vôľou. A aby som nezabudol, dane platia len tí, ktorí majú v banke na jednom účte viac ako 50 000 Rs. Dlhó sme sa v Dillí nezdžžali a išli do Varanásí, posvätného miesta hinduistov, kde tečie aj matka riek, Ganga. Ráno sa jej brehy zaplnia pútníkmi z celej Indie, ktorí veria, že kúpeľom v jej vodách zo seba zmijú všetky hriechy. Starí ľudia, ktorí už cítia, že sa blíži ich posledná hodina, tiež nasmerujú svoje kroky práve sem, pretože veria, že kto zomrie na brehu Gangy, dosiahne oslobodenie. Mŕtvych potom spaľujú na brehu. Občas vidno ako z hranice dreva trčí ruka, alebo noha. Skamarátili sme sa s jedným indom v našom veku, ktorý študoval na miestnej univerzite. Celé 4 dni nás sprevádzal a bolo zaujímavé sledovať ako je zrazu všetko lacnejšie. Zaviedol nás aj na miesto, vzdialené asi 20 km od Varanásí, kde prvýkrát prehovoril Budha. V deň nášho odchodu nás jeho mama pozvala na obed. Chvilu trvalo, kým si na nás zvykol jeho pes, ale potom už bolo všetko v poriadku. Tradičné indické jedlo sa volá thali a podáva sa na táckach, ktoré majú jednu veľkú časť, kde sa dáva ryža a čapáti, a tri menšie priehradky, do jednej sa dáva biely jogurt – lassi, do druhej už spomínaný dhál a do tretej sabzi – zelenina, ktorú tvoria zemiaky s karfiolom, paríkom, paradajkami, jednoducho hocičím čo je práve po ruke. K tomu ešte pekel a šalát z čerstvej zeleniny (najčastejšie paradajkovo-cibuľový s citrónom). Sabzi, dhál a pekel sú samozrejme poriadne štiplavé. Naša cesta pokračovala ďalej do Agry, kde je jedna z najznámejších stavieb v Indii – Taj Mahál. Obrovská hrobka z bieleho mramoru, ktorú dal postaviť panovník svojej milovanej manželke. Stavalo ju 16 000 ľudí celých 22 rokov. V Agre sme sa zdržali len krátko, pretože je tiež príliš veľká a rušná. Našou poslednou zastávkou sa stalo malé mestečko Pushkar, v púštnom štáte Rajasthan, ležiace pri posvätnom jazierku na brehu ktorého je jeden z mála chrámov, podľa niektorých dokonca jediný v celej Indii, zasvätený Brahmovi – bohovi stvoriteľovi. V celom mestečku je zakázané jesť mäso aj vajčka. A v uliciach je naozaj živo. Okrem kráv, ktoré sa voľne pohybujú po celej Indii, je tu množstvo tiav, opíc, psov, prasiat, kôz, oviec, kŕdle papagájov a videli sme dokonca aj slona. Okolo sú pohoria z ktorých je nádherný výhľad na púšť. Skoro všade tu predávajú bhag lassi. Bhag je zelená mazľavá hmota, vyrobená z konope, ktorá je tu narozdiel od marihuany legálna. Účinok je silný a dlhotrvajúci. No a z lenivého Pushkaru sme sa vydali domov. V Indii sme strávili 6 týždňov, čo je na jej spoznanie hrozne málo. A tak teraz šetrím, aby som sa tam mohol vrátiť aspoň na pol roka.

pUnKA

* BATTUS "Uskonto on vaara"

Ľudia v Iráne sú odsúdení bez akéhokoľvek súdu, keď nemôžu dokázať svoje svedky a skloniť sa k Mäke. Náboženstvo je nebezpečenstvom - daným bláznom. Náboženstvo je nebezpečenstvom - v rukách hlupákov sa stáva zbraňou. V Severnom Iraku sa deti učia zabíjať ostatných. "Nemôžes sa len tak prizerat, keď vstupujú do nesprávnej cirkvi".

nárat a šantili vo vode si ju striekali von z baze. Potom sa sušili a utierali, a udržovali maximálnu čistotu, čo bol ďalší znak zdravého divného svietania.

Po tom ako si snova posilnili svaly, ochabnuté bytostom na farme, sme ich začali učiť pestovať si inštinkty. I keď morálne postavenie proti zabíjaniu zvierat, CAPT citila, že prežitie našich uväznených noriek by nemohlo byť garantované bez aspoň minimálneho množstva živej potraviny. Vedeli sme že náš projekt by mohol byť nekonečne použitý ďalšími ľuďmi na úspešné znovuzavedenie vlnou z kožušinových fariem do prírody, a tak sme sa rozhodli urobiť všetko možné pre prežitia bez ľudskej závislosti. Toto znamenalo tiež by to zabezpečovalo väčšiu nezávislosť a dala norikami a ľuďmi. Noriky v našom projekte si pripomenuť vo svojej inštinktívnej pamäti ako jediný hrysom uchopiť koristiť, a bez pustenja jej rozozrieť lebku alebo sa vráti k zabíjaniu a sje všetko a lebo si zvyklo uschovávať vo svojom brlohu práve tak ako divé zvieratá. Norika ktorá sa naučila zabíjať a ochutnala živé jedlo, odmietne jesť farmárske jedlo dodávané National Fur Feeds.

VYPUSTENIE

Napokon sme noriky vypustili k prirodzenému splavnému toku na severozápade krajiny a množstvom lesov. Vždy ďaleko od ľudských prístývkov. A najmä v osem kilometrovom okruhu od ostatných väzených vypustených noriek, opäťného pohľavia. Chceli sme zabezpečiť rozmnožovanie len a divokými norikami. Tieš sme počkali kým neprejde sezóna rodenia, aby sme nezatažovali noriky a výchovu potomkov hneď v ich prvej sezóne slobody. Vypustenie bolo naplnené pozitívnymi znakmi, ktoré nás povzbudili v tom, že by mohli prežiť. Napríklad jedna vypustená norika si rýchlo našla opustený brloh a ako sme očakávali, videli sme jej výkukujúcu hlavu ako sleduje náš odchod. Ďalšia samička si kopala brloh pod brvnom, zhromažďujúce konáre a trávu na stavbu pelechu. Iná si našla vydrážu diery a ryla do jej nosom. Vela vypustených noriek pri riešach hneď skumalo breh, prípadne sa oplynorili do vody, ponárali sa a prednými labkami sa hrali s kamienkami. Keď som sa vrátil o týdeň na miesto vypustenia, hneď som zbadal noriku so strosotou uloveného zvieratka. Vďaka tomu sa správanie vypustených našiel norikami nebolo nútené, ale jednoducho sa im vrátilo ako sa prejavili vo svojej prirodzenej podstate.

Vnútrore zariadenie farmy pre chov noriek

to je počas sezóny rodenia. Vypustenie noriek sa zvyšuje ich potreba po jedle a skrýš, samičky prirodzene vychovávali svoje mláďatá samy. Niektoré splodené mláďatá môžu byť opustené, i keď niektoré môžu prichytiť ďalšie matky.

Samozrejme nemôže byť prehliadané, že všetky väznené noriky sú predurčené na smrť, a je tu priestor na debatu, ktorý druh smrti je prijateľnejší. Jedine noriky to s istotou vedia. Vždy som váhal vypustiť noriky z kožušinových fariem pri ržstvo z nich by na ceste zahynulo. Toto je ďalšia morálna dilema, ktorú osloboditeľ musí čeliť, keď sa rozhodne otvárať klietky. Osobne som videl noriky sledujúce, ako je smerom k nim tlačena plynová komora a sledoval som ich zdrievy škrekot a to, ako sa všetkými spôsobmi pokúšali uniknúť z klietky, keď už bolo bolestivo zrejme že zomrú.

Prevos noriek na krátku vzdialenosť z klietky k ochrannému plotu, alebo na väčšiu vzdialenosť je najlepšie robiť ponechaním noriek v ich skrinkách. V každej klietke je totiž ešte skrinka, v ktorej noriky prespávajú a tá má len úzky vchodový otvor, za ktorý môže skrinka, v ktorej je norika, chytiť a prenášať na dlhšiu vzdialenosť. Nezabudnite na rukavice. Napriek avarzii osloboditeľov voči koži, nič nechráni ruky lepšie ako hrubé kožené zväračské rukavice, ktoré môžu nájsť pozor aby nezaniesli krvavé stopy, lebo kvôli nim môžu byť odhalené testami DNA. Nezabúdajte že sa zapodievate s divokými predátormi neoboznámenými s ľudskými rukami.

Často je možnosť, že sa noriky môžu vypustiť hneď za ochranný plot, ktorý je obvyčajne vysoký 150-180 cm, lemovaný tabuľami plechu ako prevenciou, keby sa noriky dostali von z klietok. Keby sme ich vypustili za vnútri pred ochranným plotom, mohli by váhať, pretože by cítili vôňu jedla ako aj ďalších klietok, ktoré sú všetko čo kedy poznali. Len čo sa noriky dostanú na územie za ochranným plotom, najrýchlejšia metóda ich prirodzeného rospytania je nejaký splavný tok. Nie je pre ne nevyhnutné prejsť aj 8 km za noc (aú to zvlášť nočné zvieratá). Veľké množstvo noriek vypustených v jednom mieste neostane sústredené, ale počuť až kým si nevytvorí vlastné teritórium, pátrajú po ďalších norikách, a ktorými by sa mohli spáčiť.

TLAK NA EKOLÓGIU

Toto nás vedie k otázke tlaku na prírodu spôsobeného masívnym oslobodením noriek. Bude badateľný tlak na zvieratá, ktoré poslúžia ako koristiť a z tohto dôvodu by osloboditelia by mali hľadať také miesta vypustenia

ÚVAHY O OSLOBODENÍ

Som presvedčený, že osloboditeľ(-ka), sa stáva zodpovedný za životy oslobodených keď sa ich snaží oslobodiť. Medzi je, keď sa oslobodení stávajú skutočne nezávislými od ľudských potrieb a tak dosiahnu kompletné oslobodenie. Ale dovtedy tam je množstvo faktorov ktoré osloboditeľ môže ovplyvňovať, aby sa zvýšila šanca na prežitie oslobodených noriek. Čas v roku, kedy sa oslobodzuje je jeden z najdôležitejších. Najlepší je máj a jún, najnevhodnejšie

H.D.O. "Genocide" Genocida v laboratóriách božie bytosti umierajú všade okolo sovrété do zverákou s vyholenými kožušánkami zvieratá plačú vo svojich hrobkách Kto sú títo ľudia ktorí predávajú viivisekciu? Doba ich a ich radcov musí zmeniť, pretože toto není pokrok, to je genocida Myslite na tých, ktorí zomreli ... A tých, ktorí stále umierajú.

ČUVA TÍ XEDNY A BIELY LUDIA V USA?

v blízkosti ktorých sa nenachádzajú náklivé obdoby ohrozených druhov. Norky budú útočiť takmer na všetko, videl som norku prenasledujúcu veľkého psa a počul príbeh, ako norka letela vzduchom zahryznutá do nohy veľkej volavky, neochotná pustiť svoju korisť. Norky budú zabíjať viac než potrebujú a z tohto dôvodu treba byť obozretní, keď sa vypúšťajú pri vysokých koncentráciách malých zvierat. Norky sú divé. Dlho prenasledované rukou človeka, sú neustále bežne zabíjané raprdami a ďalšími ozbrojenými ľuďmi. Ako kojoj z zaplnil ekologické útočisko vika ktorého stavy výrazne poklesli, takisto aj norka má šancu úplne sa usadiť v útočisku vydrý a ďalších predátorov, ktorých počet n neustále klesá kvôli ľuďom. Prirodzená norka populácia je neustále drasticky redukovaná a vďaka ich oslobodzovaniu sa jednotlivé norky môžu bezpečne udomáčniť vo svojich predošlých územiach s menšou pomocou svojich dvojných priateľov.

Nemalo by sa váhať so znovuvytvorením zvierat, uväznených nork

do ich prirodzeného prostredia. Ideálne je málo vyvinutá sakrapená oblasť s blízkosťou vojného prameňa a zriedkavo používanými cestami. Osloboditelia z ALF otváraním klietok neoslobodzujú len jednotlivé zviera ale aj celý druh. Oslobodzovanie nork, lišok či rysov z kožušinových fariem nie je len úderom na sisky kožušinových farmárov, ale aj posilnutím pre spustošenú severoamerickú prírodu. S absenciou prirodzených predátorov by sa premožila ich potenciálna korisť a to by spôsobilo nesmierne škody v životnom prostredí. Vypúšťanie vášnou z kožušinových fariem sú osloboditelia ochrancami zdravého ekosystému. Predtým ako bude nejaký sneuživatel zvierať argumentovať tlakom vypustených zvierat na prostredie, mal by najprv niečo povedať o tlaku dobytkárskeho priemyslu na Zem. Nie je náhoda že sa vyhuby predákov sú sújmy politicky silných dobytkárov. Stále platí, že pre norkiu populáciu Severnej Ameriky (a nie len tam) vedie najkratší chodník na cestu oslobodenia zvierat v otvorení klietok. Teraz je čas pre osloboditeľov z celého sveta nasledovať príklad ALF z Washingtonu, Utahu, Wisconsinu, Minnesoty atd. a robiť akcie na oslobodenie štvornohých vášnou z vojny proti prírode.

„ALF nestojí o uznanie od spoločnosti, pohľad do očí zvierat a oslobodeného od utrpenia je najvyšším možným uznaním.“

Norky sú ustajené v klietkach z tzv. bodovaného pletiva. Podlahová plocha klietky je 0,29-0,32 m. Klietky sú umiestnené pod prístreškami. Obvykle sa kôlne stavajú pre dva rady klietok. Na zadnej stene je zavěsená skrínka z dreva. Súčasťou klietok sú napájačky na vodu. Farma je dobre ohradená, aby sa zvieratá ujdene z klietok nedostali mimo. Krmivo sa norkom po väčšinu roku dáva na strop drôtovej klietky. Norky zostávajú v podstate divoké, sú to polovodní, samotárski mäsožravci ktorí žijú v teritóriách približne 1-4 km dlhých. Dávajú prednosť životu pri vode, kde lovia celú radu živočíchov. Mení teda prekvapivé, že sa nevedia vyrovnat s podmienkami na farmách. Aj keď sú nakrmené, napojené a ustajnené, sú zbavené možnosti prirodzeného chovania. Nemôžu plávať vo vode, nemôžu stáť vzpriamene - čo vo voľnej prírode robia neustále. Najbežnejšou metódou, kde ich zabíja je udusenie: CO alebo CO₂. Absolutná prázdnota v ich životoch vedie k chronickému stresu. Na výrobu jedného kožuška treba zabíť 65 norkov.

PUNKA NA CESTÁCH: India

leto 2000

Raz cestou zo školy, sme stretli nášho kamaráta, ktorý strávil predchádzajúce prázdniny v Indii. Keď nám povedal, že na 10 týždňový pobyt mu stačilo 400 dolárov, povedali sme si, že o rok nás navnadila knižka Cesta na východ. V nej sme našli všetko čo sme potrebovali. Ako sa najlacnejšie dostať do Indie a späť, kde získať víza, aké očkovania sú potrebné a pod.

Vyrazili sme. Vlakom na etapy do Istanbulu, vždy len po hranice, aby sme čo najviac ušetrili. Odtiaľ autobusom do Teheránu, nasledoval dvojdňový oddych u nášho nového iránskeho priateľa Muhammada v Eswhane, odtiaľ do pakistánskeho Taftanu, Quetty a Lahoru. A to už nás po 15 dňoch cesty delilo od vyťaženej Indie posledných 24 km. Keby sme išli úplne bez prestávky, dalo by sa to stihnúť za 9 dní. No po 30 hodinách vo vlaku, či po 50 hodinách v autobuse má človek naozaj veľkú chuť aspoň na chvíľku sa zastaviť a zrelaxovať. A potom to prišlo, indická hranica. Na naše prekvapenie, indickí colníci nám ako prvý počas našej cesty kontrolovali batohy a to dosť dôkladne. Museli sme si pred nimi zjesť tabletku živočíšneho uhlia, aby sme im dokázali, že to naozaj nie je žiadna droga. Pozorne skontrolovali aj môj prášok na pranie starostlivo zabalený v troch sáčkoch. Ale napriek tomu boli celý čas milí a usmievaví. Dokonca sme museli prejsť cez detektor kovov. Cestou späť sme túto procedúru nemuseli absolvovať vďaka tomu, že práve nebola elektrina. A tak nebola ani kontrola pasov cez počítač. Potom ešte asi tri rôzne stanoviská, colníci sediaci pod stromom tak, že keby na nás nezavolali, ani by sme si ich nevšimli. A potom ... sa na nás vrhol huf taxikárov a deti predávajúci chladené nápoje. Našťastie už z Pakistánu sme vedeli, že v Ázii treba jednat, jednat a ešte raz jednat. A vďaka Ceste na východ sme mali aj predstavu o cenách. A tak nás nedostali. Najšor nám ponúkl cestu až do Zlatého chrámu v Amritsare, nášho ďalšieho cieľu za podľa nich neuveriteľne cenu 500 Rs (asi 500 Sk). Boli sme traja. Po krátkej chvíli klesli na 350, ale nám sa to stále zdalo veľa. A tak sme si zobrali cyklorikšu do mestečka Ataris, vzdialeného asi 3 km. Zdalo sa nám nemožno napratať na jednu cyklorikšu nás troch aj s tromi veľkými batohmi, ale asi 70 ročný rikšiar mal životnú skúsenosť, že všetko sa dá, len treba chcieť. A naozaj, podarilo sa. A potom zabral do pedálov. Nešli sme práve najrychlejšie, ale pohyb to každopádne bol. Dedinčania nesúci na hlavách drobný náklad nás predbehali, napriek tomu, že išli pešo a mílo sa na nás usmievali. Keď sme však zoskočili, aby sme deduškoví trochu pomohli, zastal a odmietal ísť, až kým sme opäť nenastúpili. Len keď cesta išla kúsok do kopca, veľmi miemeho, tak sa blahosklonne tváril, že si nevšimol, že ho zozadu tlačíme. V Ataris sme sadli na autobus a do Zlatého chrámu sme sa dostali dokopy za 66 Rs, vrátane dvoch rikš. Golden Temple je posvätné miesto Sikhov. Sikhovia tvoria druhé najrozšírenejšie náboženstvo v Indii (prvé je hinduizmus, do ktorého sa zaraďuje aj budhizmus, a potom sú tam ešte moslimovia a zopár kresťanov). Nestrihajú si brady ani vlasy, nosia turbany a dýky, či dokonca kopije. Ich prvý guru, asi pred 500 rokmi hľadal náboženstvo, ktoré by naplnilo jeho predstavu o svete a tak študoval všetko čo bolo v tej dobe k dispozícii. Keď ho nenašiel, rozhodol sa založiť vlastné. Jeho prvým pravidlom je, že neexistuje žiadny boh. Všetci ľudia sú si rovní a usilovná práca je nadovšetko. Sikhovia boli mierumilovní, no ich dejiny sú plné krvy. Od čias Magulov boli prenasledovaní a mučení a tak sa museli brániť. V roku 1984 dokonca vtedajšia predsedkyňa vlády Irina Gandhiová poslala na Zlatý chrám tanky, tie ho zrovnali so zemou. Pri tom bolo zabitých 3000 sikhov. Na opátku na ňu spáchali jej síhski bodyguardi úspešný atentát. Dnes už je situácia iná. Sikhovia sa vďaka svojej pracovnosti dostali do vlády, Zlatý chrám je zrekonštruovaný a je pod ochranou štátu. Titul Guru sa dedí z otca na syna, až kým sa 13. Guru v poradí nerozhodol zapísať všetky múdrosti do knihy a vyhlásiť za 14. Guruho knihu. Tá dnes sídli v Zlatom chráme a každé ráno ju nosia na nosidlách do paláca, ktorý je uprostred posvätného jazera a každý večer ju ukladajú spať. Sikhovia sú známy aj svojou pohostinnosťou, cudzinci napríklad môžu zadarmo bývať priamo v komplexe Chrámu. Takisto sa môže hocikto zadarmo najesť v jednej z budov. Jedlo je síce stále také isté, tvorí ho tradičný dhal, čo je niečo ako šošovicová omáčka, vynikajúco ochutená, samozrejme štipavá ako v Indii skoro všetko, k tomu placky čapáti a pikel, veľmi zvláštne upravené mango, alebo ja mrkva, chuť je podľa našich merítok neopísateľná a európan potrebuje nejaký čas, kým si na ňu zvykne. Ale potom sa stane lahôdkou. Aspoň pre väčšinu ľudí. Dva dni sme v Amritsare zrelaxovali (nie je pekné zneužívať síhskú pohostinnosť a zdržať sa viac ako tri dni) a potom sme sa vybrali do podhimalájskej Dharamsaly, kde sídli tibetská exilová vláda a aj tibetský duchovný vodca, jeho svätosť, 14. Dalajláma. Zmenila sa krajina, zmenila sa príroda a zmenili sa aj ľudia. Zo štátu Punjab sme sa dostali do štátu Himálaj Pradesh, rovinnu vystriedali himálajské masívy a indov vystriedali tibetania. Dharamsala je malé mestečko rozdelené na dve časti. My sme sa ubytovali v hornej, ktorá sa volá MacLeod Gang a práve tu má dalajláma svoj domček obohatý ostatným plotom. Nadmorská výška je 1764 metrov, je chladno a strašne vlhko. Na balkóne pobehujú opice, kóll ktorým musia mať všade na oknách mreže, pretože ich obľúbenou činnosťou je vniknúť cez okno do domu, zobrať si čo sa im páči, prípadne čo to porozbijať. Domáci ich preto nemajú príliš v láske. Vo vedľajšej izbe býva tibetan, ktorý ušiel z Tibetu, keď mal 19 rokov. Do 18 rokov vôbec netušil, že niekedy bol Tibet

líky sa dávajú do vreca najprv zadnou časťou, pretože majú veľké sadné nohy, ktoré by sa mohli zachytiť o kraj vreca.

Po odchode nezabudneme zavrieť dvere, aby dnu nevhádzal studený nočný vzduch, ktorý by mohol spôsobiť prudký pád teploty, čo by nebolo dobré pre zanechané zvieratá.

V budovách, ktoré sú alarmované skúšame získať prístup ku zvieratám cez stenu. Používame dobre naolejované vrátačky a vráta do malty okolo jednej alebo dvoch tehál, až kým sa nedajú vypáčiť veľkým šróbovákom alebo malým sochorom. Keď sú vonku, do steny jednoducho vyrežeme otvor a pílkou. Z flaše lejeme pri pílení vodu na pílkou, tým sa znižuje hluk (obvyčajne sú potrebné 3-4 flaše). Môžeme tiež rozobrať okno a to tak, že šróbovákom odstránime tmeľ. Inokedy môžeme získať prístup do budovy počas dňa, keď sú vypnuté alarmy. Počas obedňajšej prestávky vojdeme dnu použitím univerzálneho kľúča.

Staré typy alarmov môžu byť vyradené odstránením zvonečka so šróbovákom, alebo tak že ku zvonečku priložíme z jednej strany sochor a z druhej strany do neho buchneme kladivom, tak aby sme ho podľa možnosti neodbili.

Po akcii, ak je čas, rýchlo roztrieškame všetky zariadenie, prípadne umiestnime zápalné materiály a podpálime to, ale až po ubezpečení, že tam nie sú žiadni ľudia ani zvieratá. Keď je možné, tak z kancelárií získame dokumenty o experimentoch, mená a adresy vivisektorov, kto dodáva zvieratá atď.

Vo väčšine prípadov je prepadnutie laboratórií jednoduché, len malé množstvo veľmi veľkých laboratórií má prepracovaný systém ochrany.

Slogany na steny píšeme tmavými farbami a tak aby boli viditeľné pre novinárov, ktorí by písali o akcii. Toto pomôha potvrdiť, že akcia sa naozaj stala (a prečo sa stala), i keby to vlastníci alebo manažéri popierali. Tam kde by zvuk spreja mohol upozorniť strážnych psov, použijeme fixky.

THE END

Oremove experimenty

4. júla 1994 prišli členovia A. L. F. (Animal Liberation Front) k Texas Tech University ukázať 5 mačiek, ktoré sa im podarilo vyslobodiť z laboratória vivisekcie existujúceho v tejto univerzite. Pri oslobodzovaní mačiek bolo zničené celé zariadenie laboratória. Vedúcim tohto laboratória je John Orema. Už 20 rokov sa pod jeho vedením robia výskumy na zvieratách. Mačky vystavovali napríklad takému mučeniu, že ich zavrel do malého bubna naplneného vodou, kde museli 12 hodín v úplnej tme plávať, ak sa nechceli utopiť. Hneď nato boli nútené tri hodiny behať. Potom im priprevil hlavy špeciálnymi úchytkami a vrtal do nich diery. Takto ich nechal znehynené 8 hodín. Po ôsmych hodinách im dal do lebky elektródy a vrtal diery do čelustí, kde boli elektródy tak isto vložené. Týmto spôsobom učil mačky neodpočívať. V prípade, že mačky jali, stroj, ktorý reagoval na zvuk im k tlamčičkám prikladal roztok epavku. Mal to byť trest za hlasité vyjadrovanie utrpenia. Tiež nútil mačky 16 hodín bez

prestávky behať, vyberal im oči oceľovou chirurgickou ihlou a dával ich iným mačkám. Orema sám uznáva, že výsledky jeho výskumov nemôžu byť bezprostredne využité pre dobro ľudstva, ale tvrdí, že experimenty sú potrebné pre nájdenie lieku na tzv. detský syndróm smrti (SIDS). Samozrejme tento liek nenašiel, pretože ako tvrdia iní vedci, takto ho nájsť nemožno. Rozhovor s ALF:

- Ako ste sa dostali do laboratória? Krátko po 7. hodine ráno štýria z nás vošli do budovy a dvaja zostali pred nou ako hliadka. Pretože sme sa na akciu pripravovali niekoľko týždňov vopred, poznali sme rozmiestnenie laboratória.

- Báli sa Vás mačky?

Mužov sa báli, išli k ženám, ale naraz oskočili, ako by boli zranené. Vzali sme ich zo sebou a zničili zariadenie laboratória.

- Čo sa stalo s mačkami potom?

Odniesli sme ich vyliečiť z rán a umelo vyvolaných chorôb, teraz žijú v starostlivej opatere ďaleko od miest, kde boli mučené.

- Prečo ste zničili zariadenie laboratória?

Chceli sme ho čo najviac poškodiť a tým spôsobiť čo najdlhšie vyradenie z prevádzky.

- Chcete priamo napadnúť aj vivisektorov?

Nie, A. L. F. útočí a ničí iba predmety, ktoré slúžia na mučenie zvierat. Nikdy nepoškodujeme zdravie alebo životy vivisektorov. Hovorí o nás, že sme teroristi, ale to sú práve vivisektori, to oni mučia každý deň živé bytosti. Naopak naše činy tomu zabraňujú. Chceme ukázať ľuďom, čo sa deje za zavretými dverami laboratória a veríme, že naša činnosť pomôže tento horor zlikvidovať.

(spracované podľa PETA NEWS)

"Moje dieťa bolo nežné a milované. Ako môže mať niekto odvahu využívať jeho smrť ako ospravednenie pre obstarávanie veľkých obnosov peňazí na mučenie bezbranných zvierat."

Dyandria Darlová - matka dieťaťa zomrelého na SIDS

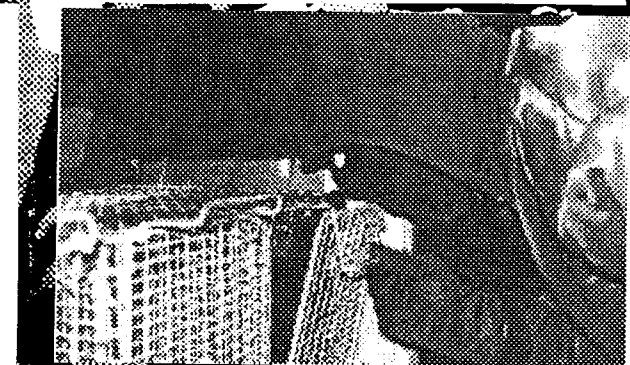

ROZHovor S OSLOBODITELMI NORIEK

Kristofer Aberg (18 r.) a Henrik Seger (16) sú dvaja z troch švédskych aktivistov, ktorí boli zavretí po uviesení z prepadu dvoch norkových fariem. Tito traja ľudia mali proces 29. mája a 5. júna boli odsúdení. Kristofer a David Zachridason boli 4 mesiace vo väzení, Henrik pre svoj nízky vek skončil v polepšovni. Tu je rozhovor s týmito odvážnymi a inšpirujúcimi mladými bojovníkmi.

NC: Povedzte nám niečo o noci, keď ste boli zavretí.

K: Myslím, že by som mohol povedať, že naša noc začala, keď sme sa pohli autom z Karlstadu. Pred odchodom sme ešte rozoberali, ktoré farmy prepadne, mali sme všetky mapy, nástroje, šaty atď., ktoré sme potrebovali a odišli sme z bytu asi o 22.00. Naším prenatatým autom sme smerovali na norkovú farmu v Ardale. Po odparkovaní sme išli pešo na farmu a tam sme použili naše nožnice, aby sme sa dostali do tejto obrovskej farmy. Neskoršie sme zistili, že v tejto farme umiera každý rok 70 000 noriek. Vystrihli sme štyri diery v plote okolo farmy a potom sme začali otvárať kľetky v 4 alebo 5 miestnostiach. Celkovo sme otvorili okolo 600-700 kliek. Potom sme bežali späť do nášho auta a rozhodli sme sa ísť na ďalšiu farmu v Skybergu, asi 150 km od prvej farmy. Postup bol rovnaký. Odparkovali sme auto a išli pešo do farmy, kde sme otvorili hlavnú bránu a vystrihli diery v plote okolo farmy. Potom sme otvorili asi 250 kliek, ale museli sme sa otočiť a bežať späť, pretože sme videli niekoho ako stojí na konci haly. Neskoršie sme sa dozvedeli, že to bol farmár (ktorý chodil kontrolovať svoju farmu najmenej 2x za noc, odkedy bola prepadnutá na začiatku 97-ho). Išli sme autom, ale ako sme videli, že sme sledovaní, museli sme ísť peši. Bežali sme asi 7 km skúšajúc dostať sa do najbližšieho mesta, ale nanešťastie sme boli chytení 2 policajtami so psami a boli sme

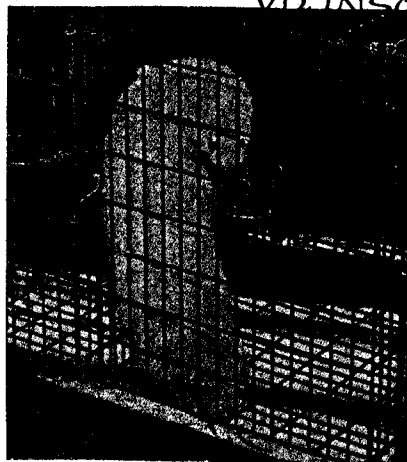
zobrazení na policajnú stanicu.

NC: Čo vás inšpirovalo ísť a riskovať svoju slobodu, aby ste oslobodili norky z ich kliek?

H: Začal som sa angažovať za práva zvierat „normálnou“ cestou, ale potom som si uvedomil, že musíme robiť akcie, „priame akcie“, aby sme dali zvieratám slobodu. Bol som tak smutný, keď som videl tie zvieratá, umiestnené v malých kliekch a všetko, čo som musel urobiť, aby som im dal slobodu a normálny život v prírode bolo „otvoriť kľetky!“ Tak som začal chodiť na kožušinové farmy a sledovať ich, vidieť to na vlastné oči. Potom ako som bol na kožušinových farmách som sa rozhodol robiť akcie proti tomuto priemyslu a zachrániť tie zvieratá. Tak som ich začal oslobodzovať a dostávať ich von z väzenia otváraním kliek...

K: Keď si je niekto vedomý toho, čo sa deje na kožušinových farmách, nechápem, ako môže zostať pasívny a dovoliť, aby sa v tom pokračovalo, ja robím len to, čo mi hovorí moje inštinkty - dať norkám čo, na čo čakajú celý svoj život - slobodu.

NC: Ako ste sa cítili, keď ste videli stovky noriek bežať za svojou slobodou? H: Po oslobodení okolo 1000 noriek len chceš ich vylákať von odiaľ! Keď sa norky dostali z kliek, začali robiť hluk svojim škrečtaním. Tento hluk je veľmi vyrušujúci a troška vás znervózni. Keď potom bežíte preč z farmy a obzriete sa za seba, uvidíte ako vám norky bežia okolo nôh. Pri oslobodzovaní noriek sa sústreďujem na otvorenie čo najväčšieho počtu kliek ako je len možné, pretože keď si dám na chvíľu prestávku a sledujem norky, stratím čas a niektoré norky stratia svoju slobodu! Keď vyslobodzujeme norky

ALLAAN
OMI
ÉRHEEN
APA
IEN
ETTI
TAA

TU
VU
INSOTA

IALDILLE
AGEDI
YDINS
TSIT

RAU

RAUTY
LITUSI
IOUSUI
JOHN LE
NOTAA

epoqe

z kožušinových fariem, my „vždy“ oslobodíme toľko noriek, koľko sa len dá!

K: Pohľad, ktorý všetci 3 z nás videli, keď sme bežali z prvej farmy, bol neuveriteľný. Keď sme odchádzali z prvej farmy preskakovaním plotu, videli sme množstvo oslobodených noriek, ktoré si už užívali slobodu a nikdy predtým som necítil taký pocit. Nezáleží, koľko článkov atď. Čítaš o oslobodení, ony sa aj tak nemôžu porovnať s tým ako sa cítia, keď vidíš tie norky hladiace na slobodu prvýkrát v ich životoch.

NC: Ako ste prežívali čas vo väzení?

K: Prvé 4 dni nášho väzenia sme strávili na policajnej stanici a čas tam bol veľmi nudný a osamelý, ani prostredie nebolo veľmi povzbudzujúce. Väčšinu času som strávil spaním, niekedy som cvičil a tiež som čítal nejaké zdravotné časopisy, tie boli jediné, ktoré sme mali dovolené čítať. Všetci traja sme boli na tej istej chodbe - David v cele 1., ja v cele 3. a Henrik v cele 5. Tak som niekedy nakrátko zazrel Davida alebo Henrika, keď išli na záchod. Jednu vec si špeciálne pamätám, stala sa v druhý deň. Necítil som sa veľmi dobre, ale som si sadol na posteľ a zbadal som Henrika ako prechádza okolo mojej cely a mal svoju päst zovretú. Toto spôsobilo, že som sa cítil oveľa lepšie po niekoľko dní. Po tomto sme sa tiež povzbudzovali vyklopaním melódie: „Kožuch je utrpenie, kožuch je smrť - slobodu zvieratám ALF“ na našich posteliach a niekedy sme začali aj spievať.

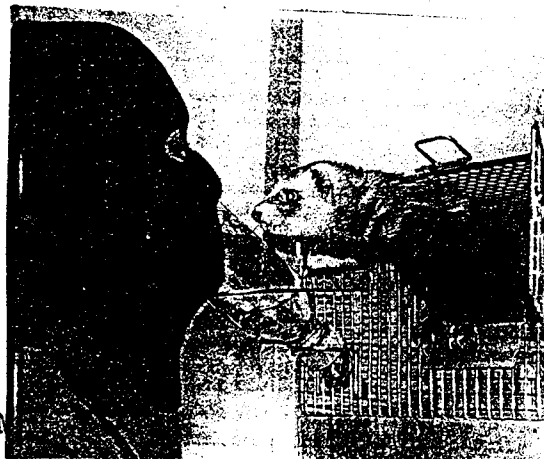
NC: Je niečo, čo by ste robili inak, aby ste sa vyhlili vášmu chyteniu?

K: Hlavný dôvod, prečo sme boli chytení na farme v Skybergu bol, že farmár to tam kontroloval 2x za noc už takmer rok, tak nemyslím, že sme mohli s týmto niečo robiť. I keď sme urobili nejaké chyby, a pravdaže chcem sa podeliť z čoho by sa dalo poučiť.

tole
3!
ti
trej
spoň

I H

avbe a
ne je
u tele
í graf
VAŠOM

dole,
má Mi
CALLO
TIOUS
od EX
HE IN

1. Vždy používajte ponožky na topánkach. Neskoršie sme zistili, že moje stopy nemohli byť identifikované na žiadnej farme, ale Henrikove aj Davidove boli na dvoch.
2. Keď teda používate ponožky na topánkach, vždy si ich dajte dole predtým, ako nastúpite do auta. Farmári niekedy na farme rozhadzujú vápno ako prevenciu pred chorobami noriek a toto vápno sa môže dostať na ponožky, šaty atď. a môžu ho analyzovať policajní experti. Najväčšia pravdepodobnosť je, že sa dostane práve na ponožky, a keď sa ich nezbavíte, dostane sa na podlahu auta, kde môže byť zistený políciau.
3. Vždy majte sklenený papier na očistenie všetkých nástrojov po akcii. Napr. pri strihaní plotu, polícia nebude schopná určiť, ktorými nožnicami sa to robilo.
4. Vždy parkujte najmenej 3 km od farmy. Takto budete mať stále šancu dostať sa do auta, keď ste vyrušení farmárom, atď.
5. Keď máte v aute mapy, vždy ich zničte predtým ako vyrazíte.

48

zatvárajú krčmy a už po polnoci je najväčšia šanca byť zahliadnutí policiou. Keď cestujeme autom, snažíme sa aby boli nástroje a kukly už dopredu skryté v okolí cieľa a to len dvoma ľuďmi - chalanom a dievčaťom, ktorí ak je to možné používajú MHD. V aute berieme len minimálne množstvo výstroja.

Niekedy si situácia vyžaduje robiť prepady v noci. Batériové sliepky robia niekedy veľký hluk, no tým sa netreba odradiť. V noci uskutočňujeme akcie, len ak je budova neobývaná alebo dostatočne vzdialená od ľudských obydľí, vtedy do nej vtrhneme medzi 3-4 hod., kým každý tvrdo spí. Nikdy necestujeme medzi polnocou a 6 hod. Prídeme večer a skryjeme sa v lese alebo inom vhodnom mieste (nie v krčmách apod. z jasných dôvodov). Prepady časujeme tak, aby sme sa vracali pred briežením. Všeobecne sa dá povedať, že prepady zväčša plánujeme na neskoré večery počas leta a na noc počas dlhých zimných a jesenných nocí. Autá nikdy neparkujeme na lesných cestách, polícia by ich mohla pokladať za kradnuté, ktorých sa niekto zbavil. Každý v takom aute bude zarúčene dotazovaný. Autá posúvame do lesa s vypnutým motorom aj svetlami, takto sa nerušia nijaké miestne psy. Keď je auto dobre schované, záleží od okolností, či ho bude vodič sledovať, či naňho niekto nenatrafí. Keby sa tak stalo, auto je odtiahnuté na miesto núdzového stretnutia. Keď je prepad skončený, jedna osoba cestuje dopredu a kontroluje či je doprava OK.

Prvá vec ktorú robíme počas prepadu je, že sa rozhodneme ako sa dostať dnu. Veľmi užitočné sú ďalekohľady. Zistili sme, že dlhé tenké remene na ďalekohľadoch sú

nepraktické (môžu sa zachytiť o ploty a pod.), a je tiež nepohodlné nosiť ich dlhšiu dobu. Preto používame široké kamerové remene, vhodné skrátené. Obyčajne neprerezávame telefónne drôty, iba ak je to potrebné. Vtedy ich prerežeme pri budove. Ak nie je možné ich prerezať, priviažeme kameň na nylonový povraz a hodíme ho ponad drôt medzi dvoma stĺpmi. Potom dvaja ľudia stiahnu drôt dole. Je to dosť

namáhavé a vyžaduje si to, aby obaja ľudia použili celú svoju váhu. Drôty neprerezávame u veľkých komerčných laboratórií, lebo tam je pravdepodobné, že majú alarmy napojené cez telefónne linky na najbližšiu policajnú stanicu.

Keď vstupujeme dnu, obyčajne sa musíme zaoberať plotom, takže dvaja ľudia idú kvôli tomu dopredu. U obyčajného farmárskeho plotu s 3-vrstvovým ostnatým drôtom prerežeme len dva spodné drôty. Ten horný zabraňuje, aby do farmy nevběhlo nejaké zatúlané zviera, alebo ak nás niekto sleduje, bude preňho mierny šok ak sa doňho zachytí. Keď sa strihajú viacšie zámkové nožnicami na železo, je dobré ich obaliť vlhkou handrou, aby sa stlmil ten ostrý triestivý zvuk. Keď si nie sme istý, či sú dvere alarmované, tí dvaja ktorí sa

zaoberali plotom, sa vľahu dnu a hneď sa vrátia ku zvyšku skupiny, kde sa spoločne sleduje asi 30-40 min. či je nejaká reakcia.

Keď sa oslobodzujú batériové sliepky, celá skupina vchádza veľmi ticho, potom sa zatvorí dvere. Batéria s tlmeným svetlom je zapnutá. Kľietky sa otvárajú. Na sliepky sa používa množstvo druhov kľietok. Zdravý rozum nám povie či im treba zámkový dverách odstihnúť, alebo ich len proste vytrhneme rukami. Nie sme odradení hlukom sliepok, ktoré teraz nastane. U sliepok je obvyklé kľúčenie, takže farmári sú zvyknutí na prepuknutie hluku. A keď sú dvere zavreté, väčšina hluku je absorbovaná. Sliepky do vriec dávajú dvaja ľudia. Jedna osoba uchopí sliepku (nezabúdajte, že ich krídla sú celkom silné) tak, že hlava je otočená tvárou od nás, druhá osoba drží vriec, ktoré je tak dopylo zrolované, sliepka sa dáva dnu hlavou naklonenou dopredu a položí sa na dne vrieca - na novu nasleďujú ďalšie dve. Keby sa len volke dávali do vrieca,

zagreli by sa nohami o jeho okraj a tiež by roztiahli krídla. Keď sa tak stane, treba ich vybrať a postup správne zopakovať. Dávame si pozor, aby sme ich neporanili. Keď sú sliepky bezpečne dnu, stiahneme špagát v strede vrieca a dáme si ho na plece. Berieme len toľko sliepok, koľko sme schopní doma umiestniť. Máme skúsenosti, že je rozumné pracovať v tme, ktorá obyčajne zmenšuje množstvo hluku robeného sliepkami. Keď pracujeme v b-rodlerových jednotkách s dospelými sliepkami, hýbeme sa viac pomaly, inak za 10-15 000 sliepok začne nahlas kotkodakať. Snažíme sa vtedy nespánikovať, ten hluk môže byť veľký vo vnútri, ale vonka je si prekvapujúce, ako steny ten hluk umŕtvujú. U králikov si vyberáme matky s dobre vyvinutými mladými. Krá-

35

musieť zapodievať. Keď to je nej-
aké vŕššie laboratórium, potre-
bujeme posnať šasy ochranných
hliadok. V tom prípade si v blí-
skosti nejakej vhodnej miesta na
utáborenie a sledujeme.

V našej skupine sú 4 ľudia a vo
výbave máme bežné šály na za-
krytie tváre, rukavice, 2 sochory
(jeden malý - asi 30cm, druhý ve-
šší - asi 90cm), veľký šróbovák,
dobré naslejšované vŕšačky, 2 kl-
adivá (jedno s celým porieškom,
druhé s odrezaným pre prácu v
malých priestoroch), 2 nožnice
na šelezo, 2 fotoaparáty, v jed-
nom je farebný v druhom čier-
biely film. Keď sme uskutočni-
li náš prvý prepád, boli sme 3
ľudia so šálami, rukavicami a ve-
lkým šróbovákem. Vyslobodili sme
26 šlipek. Každý šlovec mal šty-
ri vrecia: po jednom zavesené
na každej strane pleca na špagát, a po jednom v
každej ruke. V jednom vreci boli 3 šlipek-
y. Zistili sme, že lepenkové krabice sú dobré kuri-
atka atď. Pokiaľ ide o hľadavce, vykneme sobrať
klietky, v ktorých sú umiestnené a vložíme ich
do našich rukavíc. Na šlipek-
y a zajace používame
priemerne veľké vrecia.

Ďalšia užitočná vec, ktorú robíme z vrecia je lochované vrecie.
Dve tyče nastreikame tmavou farbou, potom ich umiestnime do
vrecia na každú stranu a spoľahlivo prišijeme tak, aby vyční-
vali zhruba 6-8 cm. Jedna alebo dve takto upravené vrecia sú
dobrou bariérou, keď musíte prejsť okolo strašných psov. Vy-
sunuté tyče sú umiestnené pod rukávami a sú držané čo najvy-
ššie, ako je možné. Keby sa niekto pýtal, čo to je, môžete povedať
že sú to obaly na koše zvierat.

Na prepád je nevhodný čas, keď je spln mesiaca a obloha je
jasná, t.j. keď je svetlá noc, ďalej keď je teplá noc a ľudia
nevedia zaspať. Zamračené noci sú dobré a každý dážď je
vítaný. Je tiež dobré nepracovať šablónovito (t.j. akcie ka-
ždá piatková/sobotná noc). Víkendové noci sú dobré, pretože
množstvo ľudí cestuje do a z klubov/krčiem, ale pre nočné
prepady sú viac vhodné noci v priebehu týždňa, pretože je
súľ ranná premávka. Sobotné noci sú horšia možnosť, lebo ces-
ty v nedeľu skoro ráno sú mŕtve. V deň prepadu je stretnutie
a tiež dôkladná inštrukcia. Rozoberá sa preprava vecí a akti-
vistov, čas prepadu a odchod, súčasne sa študuje plán ciela-
ko bude dávať pozor, brať zvieratá, držať vrecia/krabice, kde
sa stretneme ak veci pôjdu zle, kto nás bude kryť sedením
pri telefóne, zašľoťovať nejaké núdzové peniaze - kým prepád
môže prebehnúť dobre, môže sa pokaziť auto. Každý si vypráz-
dňuje vaky, berieme si zásoby pitnej vody, keď predpokladáme
že prepád môže trvať dlhší čas - nosenie kukiel príliš dlhú
dobu spôsobuje vysušenie hrdla a kašľanie.

Predtým ako sa nástroje prevážajú, musia byť poutierané han-
drou namočenou v teplej mydlovej vode a potom vyutierané su-
chou handrou. Toto tiež platí pre fotáky, bleak aj šošovky.

Ďalšia finta je zakryť si sa
ty nejakým iným, starým oble-
čením a mať náhradné obuv. To-
to znižuje riziko, že nás po
prepade spoznajú podľa oble-
čenia. Zväzky odhodíme v aute
do nejakej bežnej, aby to vyze-
ralo ako neporiadok. Jeden šlo-
vec je určený na dôkladné o-
čistenie šálov, rukavíc, oble-
čenia i topánok, hneď po návra-
te z prepadu. Tento človek nie
je priamo zatiahnutý do prepa-
du a uskladňuje šaty a výstroj
kdekoľvek povedať, že dať do poria-
dku vecí po akcii je rovnako
dôležité ako opatrenia pred ak-
ciou.

Predtým ako sa vydáme na akciu
každý musí mať dôveryhodný dô-
vod na cestu v tom smere (aj do
môj - sledujeme napr. hudobnú
tlač, či v okolí nie sú nejaké
koncerty. Keď šoféruje muž, žena sedí za ním. Policaisti
majú totiž vo zvyku sa ľahko pozrieť do auta a keď
je zmiešaná posádka, je ďaleko menšia pravdepodobnosť
že auto zastavia.
Vybranie dňa pre akciu môže byť rozhodujúce. Keď to je
možné tak akcie uskutočňujeme v strede večera, tak
aby sme doma boli pred 23. hod. (približne). Vtedy sa

H: Prišiel som pred súd asi hodinu pred
začiatkom procesu. Celá ulica bola obsadená
policijnými autami, psami a bol tam aj
vrtulník. Ľudia zo Švédska, Fínska aj
Anglicka demonštrovali proti súdu aj
kožušníkemu priemyslu. Jeden Angličan
hovoril: „Načo všetka tá polícia, však to nie
sú aktivisti IRA, ktorí majú súd.“ Keď sa
proces začal, sudca povedal: „Žiadna
propaganda, ste tu preto, lebo ste sa dopustili
zločinu, nevysvetľujte, prečo ste to urobili!“
K: Boli prítomní tiež 2 farmári, ktorí hovorili
o tom, ako veľa ich stáli naše akcie, a tiež
sme diskutovali o tom aké množstvo noriek
môže prežiť v divokej prírode. Počas dňa som
spravil niekoľko rozhovorov s médiami, ktoré
boli celkom dobré.

NC: Odstrašil vás rozsudok z vašich
kožušníkových aktivít?
K: Môžem povedať asi toto - predtým ako som
bol chytený, som vždy vravel, že podporujem
všetky ALF akcie, ale žeby som ich sám
nedokázal robiť. A teraz, potom čo som bol
zavretý, vravím presne to isté...

H: Nie, absolútne NIE! Boj za oslobodenie
zvierat bude pokračovať! Nebudem v mene
zvierat robiť žiadne kompromisy. Stále o tom
budem hovoriť a konať pre to. Vojna proti
kožušníkovému priemyslu bude pokračovať, až
kým KAŽDÁ klietka nebude prázdna...

NC: Antikožušínové hnutie bolo vo
Švédsku pekne silné - dalo by sa
povedať, že vaše uväznenie podporilo
jeho rozmach?

H: Áno, myslím, že hej, začali pracovať
tvrdšie pre zvieratá. Keď sa dopočuli čo sa
stalo, cítili, že musia niečo urobiť. Po mojom
uväznení boli vo Švédsku prepadané 2
farmy! Jedna na juhu, druhá na severe.

K: Áno. Problém priťahol pozornosť, môžem
dať príklad z môjho mesta Boras.

V najväčších novinách, ktoré tam vychádzajú
boli dve debaty o právach zvierat - a obidve
boli po ALF akciách. Prvý článok bol po
vypálení 2 mäsiarskych dodávok v apríli
97 a ďalší po prepade kožušínovej farmy
v minulom roku. Tieto debaty by nikdy
neboli, keby sa neuskutočnili tie akcie.

NC: Majú prepady norčích fariem nejaký
dopad na obchod s kožuškami vo
Švédsku?

H: Áno, majú! Kožušínový priemysel vo
Švédsku lapá po dychu! Všetky kožuchy sú
vyvázané do Ázie, Dánska a Číny.
Kožušínový priemysel nemá vo Švédsku
žiadnu podporu, jediná cesta ako ho
zastaviť je „priamymi akciami“ a protestami,
treba mu spôsobovať finančné straty.
Niektoré farmy boli zavreté po útoku
antikožušínových skupín ako „A.L.F.“ a „Wild
minks“ (divoké norky).

K: Áno, mali veľký dopad. Samozrejme,
nemám nič proti štátiu pred kožušníkmi a
rozdávaníu letákov, ale viac ako 90%
kožuchozov zo Švédskych fariem ide na export,

takže musíme útočiť aj na túto časť
kožušínového priemyslu. Pri niektorých
akciách boli úplne všetky zvieratá oslobodené
a je teda zrejme, že keď tam žiadne neostali,
farmári nemohli pokračovať vo svojej práci.
V posledných rokoch sa rapídne znížil počet
kožušínových fariem, a myslím, že keď
prepady budú pokračovať, tak ako doteraz,
vo Švédsku kožušínový priemysel skončí.

NC: Čo vravíte na to, že niektorí ľudia sa
stavajú proti prepadam norčích fariem?
K: Títo ľudia očividne neštudovali, aký
význam majú tieto prepady, a mohol by som
im o tom niečo povedať alebo by som im
poradil, nech si to preštudujú, aj som o tom
napísal článok. Najväčší problém týchto ľudí
je, že oni nikdy nepovedali, aké riešenie
ponúkajú. Keď budete ako oni a zostanete
pasívni, potom 100 % z uväznených noriek
(a ďalších zvierat) zomrie - ale teraz aspoň
nejaké z nich budú mať šancu žiť si svoj život
vo voľnej prírode. Bolo dokázané, že
oslobodené norky môžu prežiť vo Švédskej
divokej prírode, už ich tu viac ako milión žije
a všetky pochádzajú z fariem. Niektorí ľudia
sú proti prepadam, pretože vravia norky
spôsobujú „ekologickú nerovnováhu“, ale i
keď boli ohľadné toho nejaké prieskumy,
nikdy sa nedokázalo, že to tak je. Je to lož,
ktorú rozširujú farmári. Aby som to ukončil,
jednoznačne vidím prepady ako dobrú vec a
dúfam, že budú pokračovať.

H: Keby sme nechali norky na farme, oni
všetky zomrú. Jediná cesta ako im dať
slobodu, je oslobodiť ich. Nepočúvajte
výmysly, ktoré vám vravia kožušínový
priemysel.

NC: Nakoniec, akýkoľvek rozsudok
dostanete, bude to mať na vás nejaký
vplyv?

K: Nikdy by som to nerobil, keby som si nebol
vedomý, čo sa mi môže stať, takže viem, že
budem bojovať, až kým nebude kožušínový
priemysel mŕtvy a zvieratá
slobodné.

H: Nie pre mňa, ale pre norky a líšky, ktoré
žijú na farmách. Keď nespravíme nič, oni
zomrú. Ich životy sú v našich rukách. Jediná
cesta ako im dať slobodu a prirodzený život,
je vyslobodiť ich do divočiny. Kožušínový
priemysel lapá po dychu, a my spravíme čo je
našich sílach, aby sa to skončilo. Boj bude
pokračovať, až kým nebude posledná klietka
prázdna... Otvorte klietky! - No Compromise!

Najosvedčenejšie, najrýchlejšie a tiež najmenej práčne
je zabíjanie rozbitým temennej alebo tylovej kosti úderom
drevenou palicou. Za chvost chytené zviera necháme upo-
koiť - môžeme ho prednými končatinami položiť na
pevnú podložku - a silným úderom mu rozbijeme hlavu.
Úder musí byť natoľko silný, aby sa rozbitím lebečnej
kosti porušilo mozgové tkanivo a zviera krvácalo z nosa
alebo i ucha. Vykrvenie je dôležité. *Chomel 8/84*

PROFANE EXISTENCE: Dan, Marshal Flay, John

DIRT: Karen(git.), Gary(git.), Stick(bicie),

HELLKRUSHER: Martin(bicie), Ali(spev), Gus(git.), Moy(basa)

PE: AKO SA DALI DIRT A HELLKRUSHER DOKOPY PRE TOTO TURKÉ?

GARY: Ali si ma obľúbil... (smiech v celej miestn.) Ali! Hrali sme v Londýne a dozvedel som sa, že oni tam hrali pred nami s len pár dní, tak som skúsil nájsť ich číslo a dohodnúť spolu nejaké koncerty a tak sme tu.

PE: ZDÁ SA, ŽE DIRT ROBIL MNOŽSTVO VECÍ PRED MNOHÝMI ROKMI A POTOM SA STRATIL, ABY SA ZNOVA NEĎAVNO OBJAVIL. JE TO TAK ALEBO STE HRALI NEPRERÝŽITE?

GARY: Hej, hrali sme od 81 štyri roky, potom sme rok nehrali, dva a pol sme zase hrali, a potom pár rokov nehrali. V zásade je to tak, že keď hocikedy cítíme, že by sme mali niečo spraviť tak sa dáme dokopy.

PE: KOLKO PODOVÝŇCH ČLENOV JE V KAPELE?

GARY: Ja a Dano(spevák). Karen je s nami nejakých dva a pol roka.

PE: VIDÍTE VELA STARÝCH ZNÁMYCH TVÁRÍ NA VAŠICH KONCERTOCH?

KAREN: Videli sme ich na prvých koncertoch po našom návrate. Boli tam tváre ktoré sme spoznali, no nevedeli sme kto to je. Po pár koncertoch sa už nemožavili. Myslíam že sa tam ukázali zo zvedavosti a možno nemajú radi davu ľudí. Oni vyrástli.

PE: SKÚSME ÍŠT ĎALEJ... U HELLKRUSHERA ZDÁ, ŽE BOL ZLOŽENÍ Z INÝCH KAPEL. IEL, AKO STE BOLI SPORMOVANÍ?

ALI: Ja som bol v kapele ENERGE-TIC KRUSHER a mali sme a nou pár problémov. Scotty bol povodný basák v HELLBASTARDS a bol odtiaľ vykopnutý. Tak som mu navrhol či sa nečame dokopy. Bol dobrý začiatok používať podobné meno. Boli sme tam len dvaja pôvodní členovia z tých

kapel a nikdy by som si nepomyslel že dojdú až sem.

PE: TAK MENO VÁM POMOHLO?

ALI: Áno, pomohlo a bola to dobrá reklama na začiatku.

PE: OBE KAPELY TU MÁTE DOBRÚ ODOZVU, HOČI ANI JEDNA KAPELA TU NEMÁ AŽ TOLKO PRÍSTUPNEHO MATERIÁLU.

GARY: Myslíam že obe kapely prita-hujú rôzne publikum, každý večer si striedame poradie takže ani jedna kap-ela neni zvýhodnená.

KAREN: Myslíam že obecnosť tu všade bolo skutočne dobré. Okrem niektorých "straight-edge" miest, tam boli o niečo viac vážni a len stáli. Namiesto toho, tam kde to ľudia poznali skôr ako party, tam tie koncerty boli skutočne dobré a ľudia sa dobre bavili.

ALI: Je zvláštne hrať na tých "all ages" miestach, kde nemôžeš ani piť ani fajčiť.

GARY: Je dobré, keď máš show pre všetky vekové kategórie. V Európe a Anglicku také nemáš, ale neplo-tíš prídu a idú dnu.

PE: ČÍŽE MÁTE KONCERTY V PUBOCH PRE 18 A VIACROČ-NÝCH?

GARY: Áno, ale dnu môžu ísť aj mladší ľudia. Teraz sme hrali v New Jersey, tuším to bolo T-Bird Cafe, kde sme si mysleli že to je "all age" akcia, ale keď sme tam došli, videli sme jak vonku ochádzajú 12 alebo 15 ro-ční ľudia preč, pretože sa tam nemohli dostať. To ťa na hnevá.

PE: VRÁVELI STE ŽE SCÉNA V ANGLICKU UMIERA V POROV-NANÍ S INÝMI MIESTAMI.

ALI: V Anglicku to je pekne biedne. Závisí to od to-ho, kde práve hráš. Ako v Bolton, tam sme hrali a bo-lo to skutočne dobré. Aj v Nottinghamu to bolo dobré, no keď sme tam došli znova už to bolo o ničom. Je tam stále množstvo punk, ale oni nechodia von.

KAREN: Osobne som sa zdá, že nastáva opätovné oživenie. V Londýne je teraz veľa punku, a sú tam zvlášť dobré kapely, ktoré si vytvárajú dobrých nasledovníkov.

GARY: Jedna zo zlých vecí v Anglicku je, že by si mohol hrať povedzme vo východnom Londýne a mať do-brú návštevnosť, potom by si mohol ísť do západného Londýna a mať tam len 12 ľudí. A môžeš ísť do mesta ako Bolton a mať tam 200 ľudí a potom do Ipswichu a mať tam dvoch ľudí. Pretože tam je len pár ľudí, kapely tam necestujú a vyhýbajú sa tým miestam, tak tam scéna nikdy nebudie.

PE: PODOBNÉ JE TO AJ TU, MINNEAPOLIS MÁ VLASTNE JE-DINU SILNÚ PUNKOVÚ SCÉNU V OKRUHU 900 MÍL... ČO SI VLASTNE MYSLÍTE O AMERIKE?

GUS: Nikdy som vlastne nevedel o Amerike okrem toh o, čo som videl v TV. Keď sa sem dostanem, tak to nie je to čo si očakával. Napríklad som si myslel že tu bude plno zbraňí, a pritom za celú dobu čo som tu som nevidel ani jeden obchod so zbraňami.

PE: ĽUDIA Z EURÓPY MAJÚ SKLON POSUDZOVAŤ AMERIKU AKO SKUTOČNE NEZÍČLIVU KULTÚRU, PREDTÝM AKO SA SEM DOSTANÚ... JE ZRIEDKAVÉ ŽE EURÓPSKE KAPELY PRÍCHDZA-JÚ NA TOUR DO U.S.A. ČÍTILI ŽE SA VÁM DOSTÁVA NEJA-KÉHO VACŠIEHO ZAUJMU?

ALI: Dostali sme množstvo listov od ľudí, v ktorých sa vyjadrova-li že by boli radi keby sme sem prišli. To možno súvisí s tým že sme Angličania.

GUS: Skutočne som si ne-višmol že by nejak ve-la amerických kapel chodilo do Európy. My si-ám že posledná americká kapela od-tiaľto ktorú som videl boli PISSED (amerom ku DIRT)

PE: NEZDÁ SA VÁM ZVLÁŠTNE, ŽE UŽ I-NEHRA ŽIADNA Z KAPEL S KTORÝMI STE ZAČÍNALI?

GARY: CONFLICT zača-li znova, mali už šty-ri alebo päť koncert-ov. PENI sa dali dokopy minulý rok a mali tiež pár koncertov, ale pre-cenili sa a tak už nemô-žu mať koncerty kvôli ce-ne ktorú pýtajú.

PE: ČO JE S KAPELAMI AKO VARUKERS KTORÉ ZNENAZDÁJKY ZNOVA VYSTRELIILI?

ALI: Oni sú späť pár rokov, ale stra-tili svojho bubeníka tak neviem či hra-ju.

STICK(vytiahol sa práve z postele) Každá skurvená a nahrávka od Varukers má iné zloženie, okrem speváka a bubeníka.

PE: MYSLÍŠ ŽE TIETO KAPELY SA DÁVAJÚ DOKOPY Z ÚPRI-MNOSTI?

ALI: Nie, je to pre peniaze. PE: ČO SI MYSLÍTE O KAPELÁCH SO STARŠÍMI ĽUDMI AKO CITIZEN FISH, SCHWARTZNEGGAR...?

GARY: Oni sú takí starí ako ja!

PE: HOPSI! OK, ĎALŠIA OTÁZKA...

GARY: Citizen Fish sú skvelí. Myslíam že stále v tom idú a robia to dobre. Udržujú scénu v pohybe.

PE: NEČÍTITE SA NIEKEDY UNÁVENÍ ZO SIEVANIA O TÍE TÝCH ISTÝCH VECIACH?

GARY: Témy sú vždy odlišné, myslím že hranie je viac unavné.

PE: AKÉ TÉMY MÁTE V NOVÝCH SKLADBÁCH?

GARY: Domnievam že by si mohli myslieť že o pive, ale nie...

PE: ČÍTITE SA NIEKEDY AKOBYSTE NABÁDALI KU ZMENE, ALEBO VAŠE POSOLSTVO SA V OBECENSTVE ÚPLNE VYTRÁCA?

Animal Liberation Front

„Keď narušujeme cudzie územie, tak to robili aj vojaci, ktorí vyrazili brány na Hitlerových smrtiacich táboroch.

Keď sme zloději, tak to boli aj členovia Underground Railroad, ktorí oslobodzovali černochoch z Juhu.

A keď sme vandali, tak nimi boli aj tí, ktorí navždy zničili plynové komory v Buchenwalde a Osvienčime.“

-XY-

AKO USKUTOČNITE VAŠE AKCIE?

Je viac aspektov, ktoré treba brať do úvahy. Predovšetkým si treba v oblasti najst možná cieľa ako laboratória, farmy, posedy, kožušnictva atď. Najjednoduchšie je si zobrať prázdnu umelohmotnú fľašu od prostriedku na umývanie riadu alebo od Citrovitu, naplniť ju farbou, postriekať napr. nejaký obchod; alebo zalepiť zámky na kožušnicstvach či mšiarstvach (zápalka + sekundové lepidlo). Potom môže pokračovať farmami (družstvami), ktoré obyčajne nemávajú alarm. Keď ešte vo vašej oblasti neboli žiadne akcie, alebo len jedna-dve malé, je dobré ísť do laboratória, pretože akonáhle sa to u vás rozbehne, laboratória začnú investovať do zvýšenej ochrany. Zatiaľ majú pravdepodobne len minimálnu ochranu. Zvieratá nemusia byť arkané v laboratóriu po celý čas. Obyčajne sú v nejakej oddelenej budove, kde ich gršia až kým ich nepotrebuju, alebo v niektorých prípadoch sa tam rozmnožujú. Obyčajne máme v pohode získať prístup do areálu (nemáme sa odradiť obyčajným ostnatým drôtom, a trochou práce sa dá pekné preliezť. betónové stĺpy používame ako podperu a treba mať rukavice. Ostrý drôt je zákeravý/nebezpečný-buďte opatrní!). Budovy v ktorých sú zvieratá nachádzame obvykle podľa toho, že majú ventilátory pumpujúce starý vzduch von a čerstvý dnu. Tiež sa dajú nájsť podľa pachu zvierat.

Keď aký druh zvierat je na farme (ak tam vôbec nejaké sú) môžeme zistiť jednoduchou tak, že budeme načúvať pri ventilačných otvoro-choch na stene či dverách, príp. podľa pachu. Alebo skúsime osvietiť ceruzkovou baterkou čas akékoľvek škary. Svetlo by malo byť niečím tlmené, keď totiž zasvietime na batériové sliepky jasným svetlom môžu sa splášiť a vydávať hluk. Tiež skúsime kľučky na dverách atď., už sme boli pákrát prí-jemne prekvapení že sme našli odomknuté. S praxou už vieme, aké zviera-tá sú držané v jednotlivých budovách podľa tvaru, rozmerov a použité-ho stavebného materiálu.

Keď hľadáme možné ciele neberieme so sebou náradie atď. Tiež si vyprá-zdňame vrecko od kľúčov, rôznych prívěskov apod. predtým ako sa vydá-me na cestu. Keď si potrebujeme zakryť tvár je dobrý šál a tiež no-síme rukavice. Nosíme aj knihy o pozorovaní vtákov a ďalekohľad. Oby-čajne chodí chalan s dievčaťom a to mestskou dopravou. Vyhýbame sa parkovaniu auta v oblasti, kde hľadáme náš možný terč, iba ak je dobre ukrytý. Snažíme sa obmedzovať naše návštevy pri možnom te-rči na jednu-dve a nikdy nezanechávame žiadne stopy. Počas dňa skúsime prístup k cieľu pomocou delostreleckej mapy, hľadáme vhodné miesto na odstavenie auta, príp. miesto kde sa stretne-me v prípade neočakávaných udalostí. Ďalej zisťujeme či v obje-kte nie sú strážne psy, alebo či nie sú psy v záhradách oko-litých domov. Po zotmení ideme dnu a skúsime jednotky, overí-me si či sú v nich nejaké zvieratá, či sa môže dostať dnu cez ventilačný otvor, keď nie, akými typmi zinkov sa budeme

KDYŽ NE MY, KDO?

KDYŽ NE TEĎ, KDO?

A.L.F.

Kanadská rybárska helikoptéra sa pokúša dostať Watsona pred z ladvovej kryhy. Telo tulinieho mladčata leží mŕtve pod helikoptérou

The Sea Shepherd Conservation Society
3107A Washington Blvd.
Marina del Rey, CA 90292

Pozeranie filmu, kupovanie veľrybých obrazov alebo čítanie kníh nezachráni veľryby, tulene alebo oceány. Jedna jediná vec stačí a to je akcia - priama, zasvätená a inteligentná akcia.

Naša najcennejšia misia v Kanadskom zálive St. Lawrence sa podarila publikovaním zámeru Kanadanov opäť sa vrátiť ku komerčnému lovu tuleňov v plnom rozsahu. Bola to ťažká a bolestivá kampaň. Ťažká v tom, že naše plány použít Whale Forever (naša loď) boli blokovanie americkou pobrežnou hliadkou, ktorá konala na žiadosť kanadskej vlády - aby nás zdržali. S malým množstvom času na boj s americkou byrokraciou sme rýchlo zorganizovali našu skupinu a helikoptéry a spustili sme kampaň z Magdalénových ostrovov.

Lovci tuleňov na ostrovoch vytínali a dav na nás zaútočil. Zničili hotelové dvere, aby ma chytili, terorizovali našu skupinu a média zastierali našu kampaň. Bol som skopaný, dotknutý a omráčený, bol som unesený a násilne odstránený z ostrovov. Bohužiaľ pre zbabelecov, ktorí na mňa zaútočili, ale našťastie pre tulene, udalosť vzbudila pozornosť na prvých stranách novin aj v správach na celej zemeguli. Lovci tuleňov z Magdalénových ostrovov vážne priviedli do pomykova vlády Kanady aj Quebecu a ukázali svetovej verejnosti, aký barbarizmus a brutalita prevládajú v ich komunitách. Otváracie salvy v novej tulenej vojne boli vystrelené lovcami tuleňov - a oni zasiahli seba.

Všetkým z vás, ktorí ste sponzorovali túto tuleniú kampaň, ďakujeme a ubezpečujeme vás, že všetky prostriedky, čo ste nám poskytli, budú použité v ďalšej službe tuleňom, veľrybám, delfínom a rybám našej planéty, ktoré sú utlačované a prenasledované. My v Sea Shepherd sme tu pre živé bytosti. Ďakujeme za vašu podporu.

D.R.I. „Shame“

Žiadny čierny, žiadny biely, žiadny Ku-Klux-Klan

Žiadny Orientálec a Mexičania

Žiadne bomby, žiadne pušky, žiadna Národná Fronta

Žiadny hlad, žiadna nenávisť, žiadna vláda

Žiadny smog, žiadna hrozba, žiadne tovarne

Žiadne mestá udržované v čistote

Žiadne zámky, žiadne brány, žiadny majetok

Žiadne štáty, žiadne hranice

Žiadne trendy, žiadni šialenci, žiadni frajery

Žiadne biele skurvené rockové kapely

Žiadny policajti, žiadne zločiny, žiadne väznenie

Žiadne zákony, nikto nemusí prosit.

Hanbim sa, že som ľudská bytosť,

pretože mám mozgy, aby sme zastavili

všetky vojny, ale v jadre sme stále hnusní.

AUS ROTTEN "American ethic"

Celý deň pracujem v továrni, vyrábam súčiastky do bômb ktoré nikdy neuvidím, neznášam podporovať rodinu, americká etika ma oslobodí. Je mi jedno utrpenie v cudzích krajinách, ja mám svedomie čisté, bez krvi na rukách. Nezáujem ma znečistenie či chudoba. Americká etika ma oslobodí. Ráno vstať a večer ísť spať, svoju ženu nepoznám, takže sa nehádam. Mám nejaké decká, sú ako ja, americká etika ma oslobodí.

HYLKIO "CD supports wars"

Kupovaním CD-čiek dáváš peniaze na nukleárne zbrane, nezáujemš o vojensmi ale podporuješ trž-E.M.I. E.M.I. vlastní patent a dáva práchy zbraňárskemu priemyslu, jeden môže priniesť zmenu, ale ty to nechápeš CD podporuje vojny. CD je masová produkcia a ty by si to nemal nasledovať. Všetde počujeme "Nemám sa starať o všetko". To čo sa deje na Zemi nemá význam pokiaľ máš dobré zdravie a máš čo ukázať priateľom. Mnohých z tvojich obľúbených kapiel vydali CD nahrávky, dávajú dobrý príklad ako o niečom písať ale v skutočnosti to nechápajú, tak sa ich teraz môžeš opýtať: "Kde sú vaše ideje?"

GARY: Myslím že s nášho pohľadu sú texty odlišné od tých ktoré sme zvykli robiť. Predtým sme vraj viedli "toto je zlé, malo by to byť zastavené". Na kazete ktorú máme práve vonku je jedna pieseň a mlátenie zien, to je niečo s čím každý nepride do kontaktu, ale každý by s tým mal byť oboznamovaný...

MARTIN: (tu sa rozhovor prerušil) GARY: Práve som počul v telefóne, že bombardovali Heathrow (letisko). KAREN: Oh, tak my tu potom uviazneme? PE: Zdá sa mi, že ste dosť zvyknutý na takéto veci...

MARTIN: Hej, posledný rok sa diali skutočne zlé veci. Bol to zlý rok čo sa týka bombových útokov, množstvo detí bolo zabitých.

PE: VIDEĽI STE FILM "V MENE OTCA"?

GARY: Nie, ale videl som "Schindlerov zoznam" a to bolo výborné.

PE: MY SME TO VIDEĽI A POTOM SME ĽILI NA PARTY A CELU NOC SME SA S NIKÝM NEROZPRÁVALI. BOLI SME VELMI SKLÚČENÍ A PLAKALI SME.

GARY: Na našom poslednom turné po Poľsku sme navštívili Osvienčim. Išli sme tam skoro ráno a tiež sme sa a nikým nerozprávali celý dlhý deň. Koncert ten večer bol fakt ťažký.

KAREN: Zistila som že to bol taký srdciava ekšpekt, pretože to na mňa nezačinkovalo hneď ale ma to strašilo pár dní, a skutočne som smútila, pretože vždy keď som si na to to je strašné miesto.

STICK: Išiel som do Dachau a keď som odmietol ochádzať som si pomyslel "Kurva, nebudem môcť hovoriť, aby sa také niečo ešte zopakovalo".

KAREN: Myslím, že keď si pred táborom vyzerá normálne, ale keď raz vjdješ dnu na to strašné miesto tak to zasiahne. Je tam taký pocit utrpenia a všetko sa zdá pochmurne.

PE: MYSĽITE ŽE BY TIEHTO MOMENTY MALI BYŤ UCHOVÁVANÉ TAK AKO DOTERAZ?

ALI: V Osvienčime nám jeden mladík povedal že to je jediné miesto, kde to je uchované presne tak ako sa to stalo.

JOHN: JE DOLEŽITÉ ICH UCHOVAŤ, PRETOŽE SA TO POTOM NEMOŽE ZAKRYŤ A ONI PRIPOMINAJÚ ŽE SA TO NAOZJAV STALO.

STICK: Áno, ako všetci tí nacisti, ktorí ri vŕvia že sa to nestalo.

KAREN: Myslím že je skutočne strašné, že ideš na to miesto a vŕváš si "Oh, je to skutočne strašné", ale že sa to stalo pred 50 rokmi a ešte sa tie ukrutnosti stávajú aj teraz. Stále sú miesta ako toto, kde sa to deje. Práve vo vašom zine som čítala o chudobnom mladíkovi ktorý tu je vo väzení.

PE: TONY RIOS?

KAREN: Áno

(rozhovor prechádza do diskusie o domorodých Američanoch a príliš veľa hlasia, aby sa to dalo prepísať... aspoň niečo)

KAREN: Američania si musia uvedomiť koľko oni dlhujú domorodým Američanom, pretože oni nevyžili len Indiánov, ale oni vyžili celú Ameriku. Domorodí Američania mali puto, duchovné puto so zemou a tzv. biela civilizácia stratila toto puto so zemou. Ľudia ako Indiáni môžu pomôcť ostatnej Amerike objaviť svoje korene.

GARY: Jedna z najlepších vecí čo sme robili v Londýne bolo "Stop the city".

PE: KOLKO ICH BOLO?

GARY: Štyri, bol som na všetkých. Prvá bola taká rozumová a každého zavrel. Druhá už nebola taká rozumová, na tretej bolo 150 ľudí a pri štvrtnej sme vyštúpili z vlaku a išli sme hneď spať, pretože tam nikto nebol.

PE: KOLKO BOLO NA TEJ PRVEJ?

GARY: Povedal by som že asi 1000 ľudí. Celá ulica bola plná ľudí. Ľudia prechádzali cez cestu, blokovali ju. Priniesli sa nálepky a lepiť sa okoloidúcim na chrbty a pravidelne sa bránili cestu.

PE MALO TO VÖBEC ÚSPECH?

GARY: Ó, áno. Ukázalo to, že keď sa ľudia spoja môžu dokázať veľa. Akurát že množstvo ľudí nemie byť rozdielnych dlhšiu dobu.

PE: IBA AK JE NEJAKÝ ŠPECIFICKÝ DOVOD, AKO POLL TAX V LONDÝNE.

GARY: To bol ďalší príklad spojenia ľudí.

BUS: Bol ten pochod proti BNP hlavnou akciou? GARY: Nie, Poll Tax. Jeden pochod proti BNP organizovala Socialist Workers Party a ďalšie antifa skupiny robili zhromaždenia, ktoré sú vždy skutočne dobré.

STICK: Akurát že skurvená polícia ta nenechá na nich ist.

ALI: Oni si len robia svoju robotu. (smiech)

MARTIN: Noviny v Anglicku uverejnili fotky ľudí hádzajúcich tehly a ponúkali peniaze tým, ktorí ich nahľadia. Mali fotky v novinách kde bolo napísané "Keď poznáte túto osobu zavolaajte nám".

GARY: Strana je, že keď tisíc ľudí vŕhne do nejakej budovy, nemôžu nič robiť. Preto tam neprídu ďalší deň a nevyplávajú to.

PE: POČULI STE NIEČO O NOVÝCH EKO AKCIÁCH V ŠTYLE EARTH FIRST?

KAREN: Je množstvo akcií brániacich v stavbe ciest. Nevie ako sa označujú, ale deje sa to. Polícia samozrejme používa svoje bežné brutálne spôsoby.

MARTIN: Lucia sa pripojí vŕhujú reťazní: ku stromom, aby zabránili vybudovaniu novej cesty v oblasti Newcastle.

ALI: Je tam jeden veľký strom, obrovský dub. Ľudia ho obeďujú, pretože sa mal vyŕať. V budove si na ňom malé obvolia aby ho ochránili.

GARY: V Laytonstone ľudia doslova vyťahovali zo stromov veľkými žeriavom.

KAREN: Najmä sú aj s úkrojom bezpečnostných služieb, takže je totálna chujovina.

PE: NAPRIEK HROZBE VÄZENIA SA ZDÁ, ŽE HNUTIE ZA PRÁVO ZVĚRAT NADOBŮDA ROZMAK.

GARY: Boli sme v Chicagu, kde sme čítali, že keď udáš ľudí z ALF, dostaneš zaplatené, pretože chcu vedieť kto ti ľudia sú.

PE: MNOŽSTVO AKCIÍ BOLO NA STREDOZÁPADĚ, HLAVNE V CHICAGU, KDE AKTIVISTI KLÁDLI OHŇE V OBCHODOCH, KTORÉ PRÁDAVALI KOŽUCHY. NAŠŤASTE EŠTE NIKTO NEBOL CHYTENÝ. TAK VEĽA SA ZMENILO ZA POSLEDNÉ ROKY, UŽ SÚ TU AJ VEGETARIÁNSKE OBCHODY.

GARY: V Anglicku si môžeš kúpiť vegetariánske jedlo u McDonalds. (smiech)

PE: TLAČÍ SA HLAVNÝ PRŮD KULTŮRY DO PUNKOVEJ SCÉNY V U.K. AKO TO BOLO TU S NIRVANOU APOD?

STICK: Veci staja tak, že keď sa rozprávaš s väčšinou ľudí, oni si myslia že punk je len móda.

MARTIN: Oni teraz robia rozhovory s "punkovými" kapelami, ktoré vynrabali v Londýne bohvie kde. Aj keď to nie sú punkové kapely, ale rockové akurát že sa tak obliekajú a je to pre ne móda. Oni a hnutím nemajú nič spoločné.

KAREN: Uvedomili si že punková scéna pretrvávajú a je populárna. Ale punkové kapely sa nestávajú populárne, systém si vytvoril vlastnú verziu čo je to punk, ale to punk vôbec není. Ľudia v punkových kapelách nedostávajú žiadnu pozornosť, aj keď to boli oni, kto odštartoval to oživenie. Ideš na koncert a tam ti povedia: "žiadny crustery, kurva". Majú svoje vlastné skurvené indie pop kapely, ktoré nazývajú punk a ktoré nemajú čo povedať.

STICK: Pred pár rokmi v časopise Sounds a podobných sa zrazu objavil výraz "Britcore". Média vyšli s týmto slovom von a všetky kapely recenzovali ako "Britcore" a my sme len "Čo to, kurva, je?". Najprv to vytvorili a potom to odkopli.

PE: KED' UŽ VRAVÍME O BRITCORE, ČO SA STALO S E.N.T.? (niekto si akurát fúkal nos...)

PR: AHM::: ZMENÍME Tému... POČAS POSLEDNÉHO KONCERTU TAM BOLO MNOŽSTVO NOVÝCH ĽUDÍ, KTORÝCH SOM PREDTÝM NEVIDEL, ČO BOLO FAKT DOBRE, TIEŽ VÍDITE NOVÝCH ĽUDÍ PRICHÁDZAJÚCICH NA KONCERTY TIEŽO DNI?

GARY: Chodím na väčšinu koncertov v Londýne, pretože keď počujem niečo dobré o kapele chcem si to overiť. Niekedy vidím dobrý koncert a myslím že väčšina ľudí by túto kapelu milovala, no keďže oni nechcú tieto crossovery tak tam nejdú. Je tu množstvo rôznych scén ako grunge, crust, punk. Kapely neznajú až tak odlišné, mohli by mať dobrý ohlas keby sa to zmenilo.

PE: SÚ U VÁS ROZPORY MEDZI CRUSTERMI A INÝMI?

STICK: Zastavujú kvôli špine pred koncertom "Mie, nie príliš veľa špiny, nemôžeš ísť dnu."

JOHN: Zdá sa že už je to lepšie. Pred pár rokmi panikači nemohli ísť na rovnakú show, no už sa zdá že sa to zlepšuje.

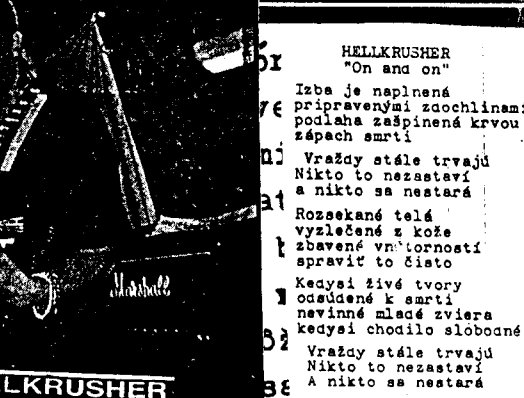
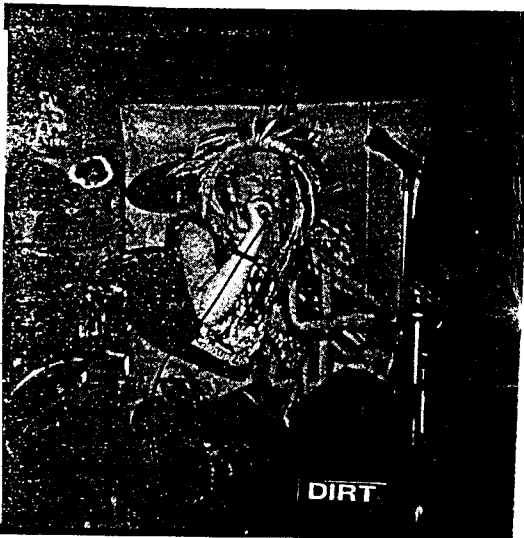
GUS: Rovnako ako v Newcastli, sobotery, vege-typy nemávajú punk apod. a bojujú na koncertoch.

PE: BOHUŽIAĽ SA ZDÁ, ŽE SA TO STÁVA ČASTO.

KAREN: Nikdy som si nevšimla nejaké mimoriadne nepriateľstvo medzi punx a squatermi. Hlavne to závisí od toho, kde sa nachádzate. V Londýne to je viac regionálne. Ľudia, ktorí žijú v časti Camden sa zvyknú považovať za vrchu na ľudí ktorí žijú v Hackney ako na crustový odpad a oni vidia ľudí z Camden ako hlupákov z vyššej triedy. Alebo squaters z Hackney by si mohli myslieť, že squaters z Woodgreen sú crustery. Je to taká regionálna záležitosť.

PE: NIEČO DODAT?

GARY: Myslí že tu trávime dobré chvíle a chceme sem ešte niekedy prísť. Chceme ísť aj na západné pobrežie, aj do Kanady, pretože odtiaľ dostávame množstvo listov.

HELLKRUSHER
"On and on"

Izba je naplnená
prípravenými zochlinami
podlaha zašpinená krvou
zápach smrti

Vraždy stále trvajú
Nikto to nezastaví
a nikto sa nestará

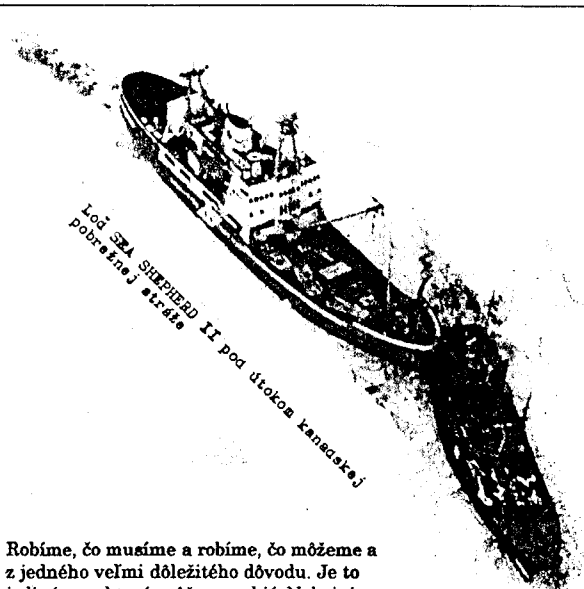
Rozsekané telo
vylúčené z kože
zbavené vnútornosti
spraví to čisto

Kedyś živé tvory
odsúdené k smrti
nevinné mladé zvierá
kedyś chodilo slobodne

Vraždy stále trvajú
Nikto to nezastaví
a nikto sa nestará

Robíme, čo musíme a robíme, čo môžeme a z jedného veľmi dôležitého dôvodu. Je to jediná vec, ktorú môžeme robiť. Nebojujeme s ilúziou, že vyhráme, ale nie sme ani spútani strachom, že prehráme. Bojujeme, pretože naše dôvody sú správne a hranice sú veľmi vysoko. Bojujeme za skutočné prežitie ľudstva a miliónov druhov, ktoré zdieľajú túto nádhernú planétu s nami. Sme idealisti? Do čerta, to sme. Sme idealisti vo svete hladnom po ideáloch. Sme snilkovia? Aj to sme. Sme snilkovia vo svete nočnej mory, ktorí sa odvažujú uvažovať o lepšej realite. Žijeme v mediálnej kultúre abstrakcie, kde vymysel je dôležitejší ako realita, kde prevláda ilúzia a kde je realita zametaná pod pokryvku ľudskej ignorancie a arogancie. Ako svet umiera a oceány prosia o pomoc, ľudská myseľ je plnená bezvýznamnými, bezcennými žvástami od supermodelov v televíznych seriáloch. Žijeme vo svete, kde stovky miliónov ľudí sledujú BAYWATCH, filmovaný na plážach, ktoré sú tak znečistené, že herci dostávajú extra zaplatené za každé ich vstúpenie do vody. Každý herec je chemicky očistený po svojom kontakte s vodou. Ilúzia je čistý kalifornský životný štýl. Realita je, že žiadna inteligentná osoba by v skutočnosti neplávala na pláži v Santa Monike.

Žijeme vo svete, kde potreby slávnych ľudí sú viac urgentné a dôležite ako potreby ľudí, ktorí nie sú slávni. Ochranárske hnutie nie je výnimkou. Takto máme rôzne „pomenované“ zvieratá, ktoré bez vlastnej viny boli povýšené do stavu „superstars.“ Corky je zajatá veľryba, ktorá bola osvojená množstvom „zachráňte veľryby“ organizácií a povýšená ocenením 10-20 miliónov dolárov na jej záchranu. Pozornosť sa upriamuje len na jedno zviera. (Je veľa jednotlivcov a skupín, ktorí úprimne bojujú

hšie

za zmenu prostredia Corky a sú takí, ktorí chcú len na tom zarobiť). Corkyna situácia sa nezmenila.

Každý rok sú tisíce Corkyných bezmenných príbuzných nemilosrdne a nezmyselne vraždení. Japonci, Nóri, Kórejci, Rusi, Peruánci a Islandania ilegálne harpúnujú veľryby, kým ich deti naplnené nádejou píšú dopisy a posielajú svoje vreckové na oslobodenie Corky.

Pýtam sa vás, čo je to za svet, kde ľudské bytosti môžu dať na záchranu jednej „pomenovanej“ veľryby 40 miliónov dolárov a pritom ignorovať vyvražďovanie stoviek tisícov jej „bezmenných“ bratov a sestier. Je predstava skutočne divých veľrýb a ich zasnub pre väčšinu ľudí príliš abstraktná? Oni sú bezmenné, no sú inštinktívne a emocionálne tak pútané so svojimi matkami, že trávajú každý moment svojej existencie so svojim materakým rodom (s výnimkou rodenia). Mená sú pre ne bezvýznamné. Oni majú jeden druhého a to je všetko, čo oni vedia a potrebujú vedieť.

V kom je vina?

Vina leží jednak na médiách, ktoré naučili verejnosť ignorovať väčšie problémy, a jednak na verejnosti, ktorá si dovolila byť manipulovaná. Jednotlivci aj organizácie, ktoré zneužívajú toto poznanie pre svoj osobný prospech môžu ľahko a rýchlo zarobiť peniaze a vynárať sa ako hrdinovia, pretože získavajú darcov, ktorí sa nazdávajú, že robia niečo pre zvieratá, kým oni v skutočnosti „nerobia nič.“ Toto je jedna z temnejších stránok zeleného hnutia. Každý rok umelec Robert Wyland zarába milióny dolárov maľovaním veľrýb a predávaním ich verejnosti milujúcej veľryby. „Na začiatku som úprimne veril, že mal o veľryby starosť“ vravel Dale Ter Bush, dizajnér, ktorý volakedy pokladal Wylanda za svojho najlepšieho priateľa. „Teraz som pevne presvedčený, že keby sa cez noc stali obrozenými druhmi telefónne stĺpy, on by začal maľovať telefónne stĺpy.“ Wyland brnkol na ilúziu záchrany veľrýb a nebezpečenstvo tejto ilúzie je, že i keď tam je ustavičná predstava zmeny, nič sa nemení.

Naša výzva je zaobchádzať s problémami realisticky. Nestačí byť si vedomý problémov, vzdelávať sa o nich. Toto samo osebe nezmení nič. Výchova nefunguje. Obyčajní ľudia vedia, že problémy sú, len sa jednoducho nestarajú. Ako písal Farley Monat vo svojom epose Sea of Slaughter: „Modernému človeku vzrástla príležitosť byť si vedomý mnohotvárnosti a vzájomného príbuzenstva živého sveta. Keď mu nevedomosť slúži ako ospravedlnenie, potom to môže byť len tvrdohlavá, vraždenná nevedomosť.“

Lodný denník od PAULA WATSONA

„Pre väčšinu ľudí vo svete sú obyvatelia oceánov všeobecne klasifikovaní ako morské jedlo.“

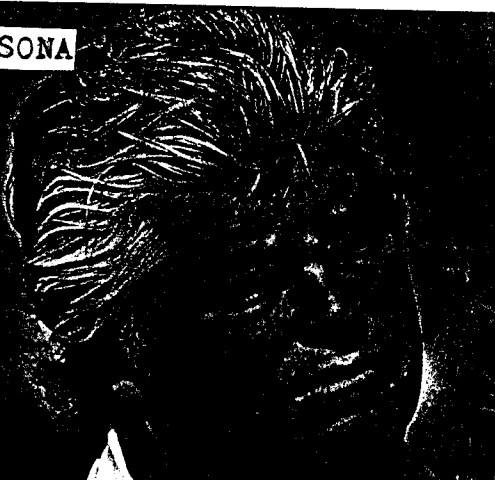
...My ekológovia, ochranári sme zamietaní ako zvestovatelia záhuby. „Nepočúvajte tieto Kasandry“ (t.j. nás), vraví Rush Limbaugh, „oni hlásajú negativizmus. Ľudstvo môže robiť čokoľvek a ľudstvo prevládne.“ O čom sa Rush zabudol zmieniť bolo, že Kasandra, dcéra kráľa Priama z Tróje, ktorá nariekala pred blížiacou sa záhubou Tróje medzi Grékov, mala pravdu. I keď i ona bola zamietnutá ako zvestovateľka záhuby, jej predpoveď sa 100 % vyplnila. Nebola to Kasandra, kto nechal Trojanov v úzkych, oni sa nechali sami, keď odmietli počúvať múdrosť tejto „zlomyselnej“ veštie. Je ľahšie odsúdiť jednotlivca, ktorý má pravdu ako kritizovať celú spoločnosť, aj keď je chybná. Prevládajúca myšlienka civilizácie.

Pravdivosť tejto situácie hovorí sama za seba. Ryby sa strácajú a navždy. Čo sa stalo s mohutnými populáciami haringov pri severovýchodných a severozápadných pobrežiach Severnej Ameriky? Oni už viac nie sú. Miliónom tónam haringov, tresiek boli zobrazené ich ikry samé a všetky vedľajšie samčie telá a zvyšky samičích tiel boli pod cenu predané napr. ako zmes do krmiva pre ošípané.

Spomínam si na zástupy pasci na morských rakov uložených na okraji cesty v mojom rodisku St. Andrew. Kedysi najväčšie lovište rakov na svete, dnes bezcenné útočisko pre turistov kupujúcich si staré pasce, ktoré si berú domov ako suveníry. Kde som kedysi ako mladý chlapec lovil ryby, sú dnes špinavé pláže a rýb viac niet. Zažil som aké to bolo a teraz zažívam aké to je pre tých, ktorí zamietajú realitu s ignorantskými

Skupina SEA SHEPHERD sprejajúca tulene

vyhláseniami, že to je všetko dobré a bude ešte lepšie, nemám nič iné, len pohrdanie. Nedávno som sa rozprával s Patrickom Moorom. On bol kedysi prezident kanadskej Green peace, a kedysi aj môj priateľ, kolega a spoločník na úplne prvých Green peace plavbách. Vravil, že lesy a morské ekosystémy sú zdravé, a že by som mal pripustiť, že cesta ako ich ochraňovať je spolupracovať s korporáciami, ktoré ich vykorisťujú.

„Nebudem zodpovedný za odvrhnutie ľudí na smetiako dejín,“ povedal. „Tulene, veľryby, vlky, stromy a zvieratá sú jedna vec, ale záujem človeka musí byť prvoradý. Ľudstvo je to, čo je dôležité.“ Čo Patrick nepovedal je, že teraz zarába veľké peniaze ospravedlňovaním vykorisťovania ako public relations pre

priemysel. Moore, „Eko-Judáš“ využil svoju vierohodnosť ako spoluzakladateľ Greenpeace a ako konzultant pre lesný priemysel zarába 1500 dolárov za deň. Znamená toto zapredanie, že aj my všetci môžeme byť kúpení? Nie, nemyslim. Pre pár z nás majú peniaze malý význam a nie sú životne dôležité v boji za lepšiu budúcnosť. S týmto odôvodnením my nemôžeme byť zvážením nenástynnosťou alebo sebaopozitkom. Som dobrovoľník. Zarábam si na živobytie vyučovaním, prednáškami, knihami a nezávialým písaním. Ako všetci členovia Sea Shepherd, dávam peniaze (a ako veľa), dávam svoju zručnosť, dávam svoj čas a niekedy aj svoju slobodu v tomto boji za lepšiu zajtrajšok. Robím to, pretože nie som pesimista. Som však realista, ktorý rozpoznáva hrozbu pre naše detia vnúťatá a v rešení tejto práce som sa zveril akciám vo vojne, kde neustále čelíme združujúcej prevahe nepriateľom s nesmiernymi peňažnými prostriedkami, väčšou silou a horám propagandy a dezinformácií.

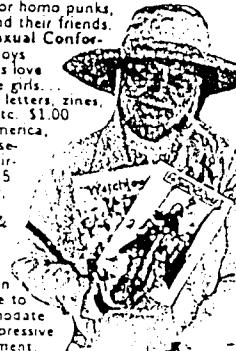
30

V pondelok 10. septembra sa asi 15 z nás zúčastnilo sprievodu homosexuálov v Santa Ann. Dorazili sme tam asi o 11. ráno a boli sme priradení ku skupine "Radikálni homosexuáli". Uzatvárali sme sprievod ktorým šiel asi o trištvrte na jednu. Prvými, kto nás privítal na trase sprievodu boli veriaci ktorí nás privítali nápismi ako "Teplí skončia v pekle" ale čo niečím na ten spôsob. Aby som to trochu skrátil, niektorí z nás zažili aj nepríjemnejšie veci ako pár sprostých slov. V čele sprievodu šli tísiace homosexuálov, nadsene pokrikovali a určovali trasu. Bolo to skutočne skvelé, ten pocit spolupatričnosti, ktorý väčšina z nás mala, pretože istým spôsobom je boj homosexuálov podobný nášmu boju proti tomu všetkému proti čomu bojujeme ako vegetariáni, anarchisti... Tak ďalej o tom sprievode. Nadsené skanovanie pokračovalo a my sme si mysleli že veria ci už smieži, ale objavili sa znova vpredu a niesli obrovské štít a šie rone písané a transparenty a podnetnými Ježišovými pochybnými výrokmi. "Teplí sa nedostanú do neba", "K Adamovi bola stvorená Eva, Boh nestvoril Adama a Ševu". "Homosexualita je otroctvo" atd. Cesta sprievodu pokračovala ale nakoniec sme sa otvorenému stretu s veriacimi nevyhli. Aktivisti homosexuálov si posadali na zem medzi skupinky náboženstiev fundamentalistov, písalí a skandovali: "2,3,4,5 a späť, este! ísť že vaše deti sú v poriadku?" "2,3,4,5 a späť, Pomarančové hrabstvo není tak úplne v poriadku". Niektoré transparenty veriacich aktivisti roztrhali a potom nasledovalo strkanie a krik. Jeden z tzv. "milujúcich" veriacich podpíchoval homosexuálov rečami: "Tak poť vras mi jednu, čo si chlap alebo žena?" Nenechajte so seba robiť hlupákov, veriaci nemajú nič spoločné a láskou alebo porozumením. Niekoľko veriacich otvorene priznalo že sú rasisti keď si na pomoc prizvalo protihomosexuálnu bielu pomoc skinhedov. Dvaja z nich sa hrdinú (ha-ha) postavili na druhú stranu ulice a tak sa šikovne vyhli akejkoľvek konfrontácii. Dvaja sa ešte pred demonštráciou nechali vidieť na mieste určenom pre "Arizské hrobie". Nejaká "láska", hej? a tak nadávky a vriekanie pokračovali. Polícia zareagovala a začala napádať ľudí, prišli i posili a tak tam stála skupina asi 80 policajtov pripravená rozohnať demonštráciu. Policajti dali ľuďom 3 sekundy na odchod z trávnika na ktorom sa to všetko odohrávalo. Jeden priateľ odmietol a oni ho chytili pod krk, odviekli po trávníku a hneď zatkli. Nakoniec mu dali obšielku k súdu a od formálneho zatknutia bolo upustené. Jeden z homosexuálnych aktivistov zobral veriacim vľajku a začal ju páliť, no policajť mu ju vytrhol a zvalil ho na zem. Ďalšieho aktivistu skoro prešiel policajť na koni. Policajti napadli pár pokojných pankáčov zo Santa Anny a tí im to vrátili. Všetkých tých chvíľ boli mnohí z nás tak šokovaní, že sme sa nezmohli ani na slovo. Na konci dňa bolo jasné väčšine ľuďom že obrovská nenávisť a strach z homosexuality nemá žiadne opodstatnenie, len preto že ich Biblia hovorí že je to zlé. Keď sme sa potom večer dívali na správy, zistili sme že všetko prekrútili a že ukazujú jak bijú aktivistov homosexuálov a pankáčov a jak ich zraňujú celú vec a dal všetkým nálepky ako: "Vegetariánia mieroví pankáci za práva homosexuálov", "Anarchisti za práva homosexuálov". Všetky ranné noviny priniesli prekrútené správy. Nesmieme veriť hrômadným oznamovacím prostriedkom. Sú to všetko parazitní! Budúci rok zom a pôjdeme na festival a budeme bojovať ešte usilovnejšie za práva homosexuálov.

HOMO CORE

A zine for homo punks, dykes and their friends. Fuck Sexual Conformity! Boys love boys love girls love girls... Articles, letters, zines, music, etc. \$1.00 in N. America. \$3.00 elsewhere. Air Mail. #5 out now, lots of 4 & 3.2 & 1 SOLD OUT. Mailed in a plain envelope to accommodate your oppressive environment.

World Power Systems
HOMOCORE zine
P.O. Box 7773
San Francisco CA 94107

to make HOMO CORE

23

• THIRD WORLD WAR •

WRITTEN & DRAWN BY G. BURNETT, 1993.

Michael Jackson venoval v roku 1992 svoje turné "Heal the World" (Uzdravme svet) všetkým bezdomácnym deťom vo svete. Jedným z jeho najväčších sponzorov bola nadnárodná gigantická spoločnosť "PepsiCo", produkujúca sladké nápoje...

V 'Treťom svete' zatiaľ nezodpovedný marketing nadnárodných spoločností nahováral matkám, že sladké nápoje sú tá najlepšia vec, ktorú môžu mať svojím deťom. Toto spôsobilo problém podvýživy medzi najmladšími...

Rovnako aj rytierske projekty Boba Geldofa 'Live aid' a 'Band aid' vyzbierali 80 miliónov libier na odstránenie hladu, no táto istá suma sa vydá na zbrojenie každých 2,5 hodiny, alebo je to o niečo menej ako polovica majetku Michaela Jacksona...

Viac ako tretina svetovej úrody obilnín je použitá ako krmivo pre dobytok, okrem toho mäso je prevažne západný luxus. Bolo obávané, aby na 'Live aid' bolo aj pár vegetariánskych stánkov, ako alternatíva voči hamburgerom. Napriek požieraným peniazom tieto akcie neurobili rozhodujúci obrat...

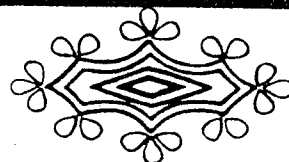
príbeh sa konal...

Paul, ktorý bol nepiatym zakladajúcim riaditeľom Greenpeace 6 rokov odišiel a založil SEA SHEPHERD, ochodná nikdy nedovolil byrokrácii udusiť vlastné akcie. S finančnou pomocou Cleveland Amory a RSPCA kúpili 200 stôp dlhú loď a dali jej meno SEA SHEPHERD. V roku 1979 začali tri organizácie písať históriu: poslali prvú loď na tulenie loví s cieľom zachrániť tulene. Paul a jeho skupina vyzývala vládu a spre-

...ovali tisíceky tuleňou čer...

...v roku 1983 ich druhá loď SEA SHEPHERD II blokovala prístav St. John a bránila v odchode Kanadskej námornej flotily. Táto blokáda zachránila približne 76 000 tuleňou. O týždeň neskôr SEA SHEPHERD II eskortovali 4 námorné lode Kanadskej pobrežnej hliadky po zaujímavom pátňomovom prenasledovaní. Nakoniec teda boli prepustení špeciálnou jednotkou a zatknutí. Všetci 20 boli obvinení z porušenia Zákona na ochranu tuleňou.

Nižší súd v Quebecu uznal všetkých vinnými. Watson dostal 21-mesačné väzenie a pokutu 10 000 dolárov. Inžinier Paul Pezwick bol odsúdený na 7 mesiacov a pokutu 7 000 dolárov. Ďalší 18 členovia skupiny mali zaplatiť pokutu 3 000 dolárov na hlavu. Watsonovi tiež bolo nariadené nekorešpondovať so žiadnymi novinármi na 3 roky. Kapitán Watson a inžinier Pezwick si cez výavu ce roku 1983 odsedeli 9 dní a potom boli nvy prepustení. Nmed nato usporiadali tlačovú na ktorej kritizovali lov tuleňou. Neboli zatknutí. Prípado bol znovuobnovený podaním na Quebecský súd a vláda ho podala na Najvyšší súd. Ten potvrdil odvolávací verdikt. Loď SEA SHEPHERD II ktorá bola zadržávaná 22 mesiacov sa mohla vrátiť späť. Zákon o ochrane tuleňou bol zamietnutý ako protistatný. Boli sme porazení nepravdivým zákonom. Loď bola vládou vydrancovaná a poškodená. Paul Watson podal občiansku žalobu za škody na Ministerstvo rybárstva. Musela za škody zaplatiť 50 000 dolárov. Ogvtady komerčný lov ublížil, ale nevykynožil. Európske a americké markety majú pred týmto "obchodom" svere zavreté. Kanada si získala ázijské markety a počne tak umiera 60 000 tuleňou. Polovayky na tulene, ktoré nikdy neboli povolené, te raz oživajú.

ALTERNATÍVNE RIEŠENIE

Sea Shepherd roku 1993 ponúkl ekonomickú alternatívu. Už roku 1983 si Watson všimol, že tuleňa srst sa dá ľahko stiahnuť z 3-tyždňových mláďat. Volne prirastená srst sa dá ľahko z tuleňa vytrhnúť kefkou alebo rukou. V marci 94 výskumný tím Sea Shepherd cestoval do zátky St. Lawrence, aby testoval možnosti vytrhávania srsti. Oceánsky Výskum a riaditeľka Ochrannej akčnej

sily Lisa DiStefaniová si našli dvoch lovcov, aby

Lovca Roy McLean bol Sea Shepherd uveďený do zbierania tuleňej srsti v roku 1994

sprevádzali expedíciu. Expedícia bola úspešná. Nazbierali viac ako 60 tašiek tuleňej srsti. Pokusy uplietť plátno z týchto srstí sa nepodarili pretože srst bola príliš krátka. Transparentné foliuly na srsti sú výborným izoláčnym materiálom-môžu konkurovať hu si alebo kačke. Publicita okolo výskumnej kampane vzbudila pozornosť jednej nemeckej postelnej firmy. Firma požiadala o vzorku tohto materiálu a objavili, že tuleňa srst môže byť použitá pri výrobe spacákov a vankúšov. Objavili sme ekonomickú hodnotu prirodzene zhodenej srsti. A čo je hlavné, pri zbieraní tuleňej srsti sa tieťd nemusis zranit a už vôbec nie zabít. Náš film a pozorovania dokazujú že sa im to páči, keľovanie im zmierňuje sverenie. Co sme objavili je forma využitia tuleňou bez krutosti i streasu. Nežná alternatíva, ktorá by tiež mohla priniesť prácu nie stynm rybárom. Naším cieľom v marci 95 bolo aby Kanadský súd povolil zbieranie tuleňej srsti na výrobu spacích vakov, vankúšov. Ak táto fáza kampane bude úspešná, budeme na dobrej ceste vytvorit vzájomný vzťah medzi dvoma druhmi. Tulene budú schopné poskytnúť prácu a tak nej srsti. Ak sa táto alternatíva práce uplatní, bude to v prospech tuleňou, námorníci budú mať užitoč a naša energia bude moct byť využitá na pomoc iným druhom, ktoré čelia brutálnemu a smrteľnému vykorisťovaniu, rukou človeka.

Joe Goodwin sprejajúci tulenie mláďa v 1979

SEA SHEPHERD

SEA SHEPHERD

CONSERVATION SOCIETY

DIRECT ACTION!

SEA SHEPHERD (morskí pastieri) sa zaoberajú ochranou tuleňou už 26 rokov, keď Paul Watson organizoval a viedol prvú expedíciu Greenpeace z Kanady a Morska na zachranu tuleňích mláďat na Labrador. V roku 1975 v nom sirsia gyšlienka, že snehovobiele mláďatá budú postrekovať neznateľnou farbou a tak zničia komerčnú hodnotu ich kožuchoy. Vedel, že tuleňe budú smútiť za "bielymi kabátmi", ale farba bude ich životy-ochranná známka.

V zari počas kampane na zachranu tuleňou prišla kanadská vláda zákon, ktorý prehlasoval za zločin farbiť alebo znakovat žijúce tuleňe. Vedenie Greenpeace vyzvalo Paula, aby prestal s farbením, lebo tým porušuje zákon. Namiesto farbenia tak tuleňe umierali pod palicami Paulovej skupiny chránila tuleňe vlastnými telami a upútala pozornosť svetových médií, keď stáli v ceste veľkej tuleňej lodi a nútili ju zastaviť.

V roku 1977 viedol Paul druhú expedíciu Greenpeace na zachranu tuleňou a bola veľmi úspešná. Opolu s Brigitte Bardot navštívili tuleňiu oblasť. B.B. pozerala tvárou v tvár s tuleňím mláďatom a táto fotografia sa objavila vo všetkých európskych magazínoch. Skupina sa počas kampane pohybovala medzi ťažkými ťažkými kryhami 150 mil od Labradoru. V jednom momente, v snahe zachrániť tuleňiu život sa Paul postavil proti námorníkovi, ale bolo neskoro a námorníkova palica dopadla na hlavu nevinného tuleňieho mláďata. Paul chytil mužovo zápästie, vytiahol mu palicu a hodil ju do

Tieto mláďatá môžu zaoštarovať prácu bez toho aby prišli o svoje životy.

Sea Shepherd Photo

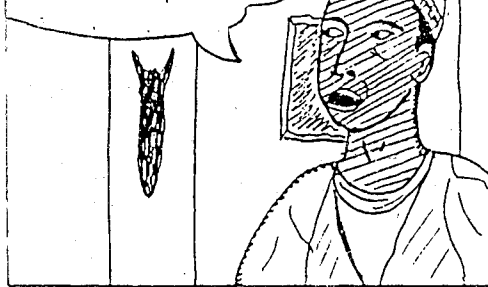
vody. Potom zavlhol mláďa a zbral ho do bezpečia. No v tom Paulovo telo krvavé od zraneného mláďata zacitilo kopance od námorníka. Námorník prešiel krvavou kopou koží po Paulovej tvári a vyhrážal sa mu zabitím. Až po zásahu Federálneho rybárskeho úradu nariadili námorníkovi prestať. Paul strávil noc ako väzeň na lodi MARTIN KARLSEN. Celé telo mal prešľaknuté vodou z oceánu, v ktorom ho namáčali. Neodújce ráno ho eskortovali rybárski strážnici z paluby na pevninu, kde čakali na vrtuľník. Vtom zbagali námorníka ako po lade ťaná bojujúce tuleňie mláďa. "Haj, Watson!", zakríčal. "Tento je pre teba." Námorník kopol tuleňa go hlavy, vybral nŕž a rozpáral zvijajúce sa mláďa od brucha až dole. Potom z neho stiahol kožu a hodil ju na lodi. Paul sa otočil na strážnika: "Chcem aby bol ten muž zatknutý pre porušenie Zákona na ochranu tuleňou..." Strážnik sa uskrnul a povedal: "Nič som nevidel." "Nikdy nevidíte. A nikdy ani nebudete", skríkol nahnevany Paul.

Bol ešte viac znechutený jeho postojom ako činom, ktorý videl. Premkol ho odpor a cítil sa znechutený celým ľudstvom aj jeho vlastnou krajinou-Kanadou. Pretože nedovolil viceprezidentovi Greenpeace Patrickovi Moorovi sprevádzať B. Bardot na ladvce, lebo by zabral miesto fotografom, bol predvolaný pred vedenie Greenpeace s požiadavkou aby odstúpil. Toto trvalo dva týždne, dovtedy ako sa Moore stal novým riaditeľom Greenpeace. Ako dôvod jeho prepustenia uviedli: "ukradol námorníkovi palicu a zničil súkromný majetok". Paul zdôraznil, že ešte pred tromi mesiacmi bol jeho postup akceptovateľný, a používaný v kampaniach Greenpeace na získavanie peňazí fotografiami, na ktorých ho námorníci ťahali cez ladvce kryhy. Predsedu Rady Greenpeace sa našlo otáčať a povedal: "Myslím, že nerozumieme o čom je Greenpeace."

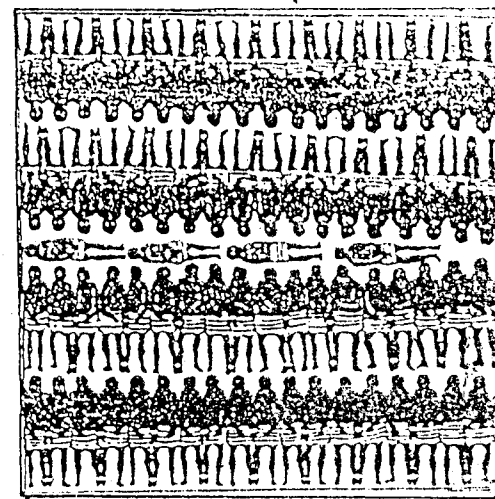
Morský lovca pošlo zabíjajúci čakanom tuleňa mláďa

... nechápeme ma zle, myslím že BAND A LIVE AID urobili veľa pre ukazanie problému hladu, ale malo by to byť robené spravodlivejšie voči Afričanom - napr. ukázať na fakt, že čo bolo prinesené zvonka bolo doplnené úsilím domorodcov. Toto je veľmi, veľmi dôležité pochopiť."

Djibril Diallo, hovorca úradu OSN pre krízové operácie v rokoch 84-86, kritizoval takéto dobročinné projekty, vďaka ktorým médiá vytvorili obraz Afričanov ako "medzinárodných žobrákov", čakajúcich s miskou v ruke na pomoc ľudí zo zahraničia, aby prišli a zachránili ich...

Koncept podobných projektov ignoruje fakt, že chudoba postihujúca Tretí svet má korene v západnom imperializme a kolonializme a v predstave, že tieto krajiny nie sú nič viac ako zásobárň strockej práce a prírodných zdrojov, ktoré sa plundrujú. Dnes je už starý štýl imperializmu mŕtv, ale ekonomický neo-kolonializmus je veľmi živý...

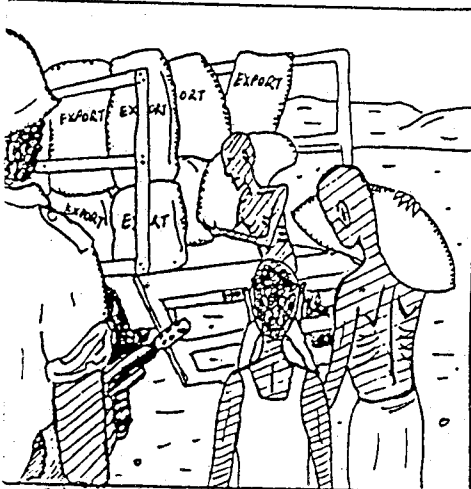

Dlhová kríza má pôvod na začiatku 70-ych rokov, kedy novozbohatilcké štáty, bohatšie na produkciu ropy, uložili svoje peniaze do západných bánk, ktoré tak mohli požičať obrovské sumy krajínám v strednej Amerike, Afrike a Ázii. Vela z týchto peňazí bolo použitých na podplatenie diktátorov, aby sa tam mohlo investovať, boli ukladané na ich osobné účty, alebo sa používali na nákup zbraní pre vnútorné represie, radšej ako na pomoc vlastnému obyvateľstvu...

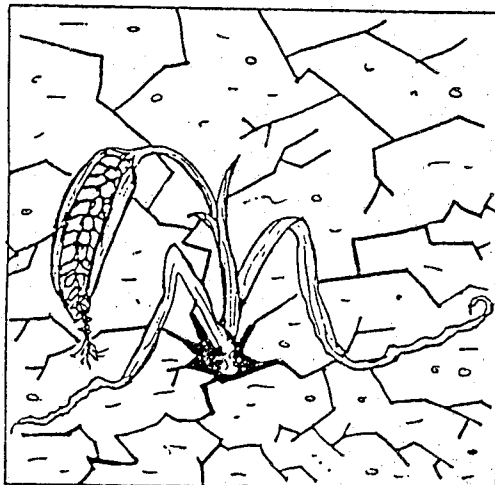

.. V Latinskej Amerike môžeme nájsť dlh 1000 dolárov zapísaných bankami

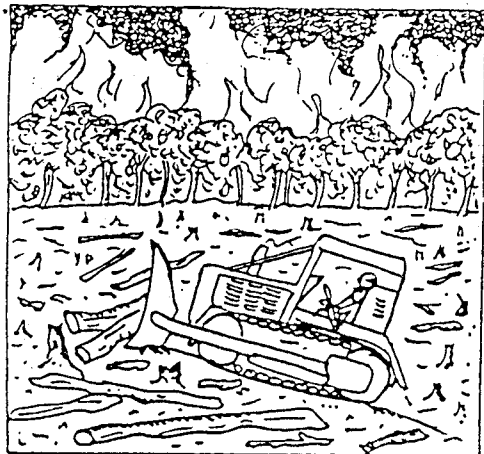
Vo svojej nenásytnej veľké americké a európske banky požičiavali ďaleko viac, ako mali vo svojich rezervách. Keď Mexiko v roku 1982 nebolo schopné viac unášať svoje splátky, hrozilo že svetový ekonomický systém skolabuje. Banky, ktoré cez MMF rotili ďalšie pôžičky, tak že krajiny Tretieho sveta ich už nevládali splácať, takto vytvorili bludnú spirálu. Dlh krajín Tretieho sveta v súčasnosti číni okolo 1,3 bilióna dolárov...

Tvrde podmienky MMP znamenajú, že v snahe uhrádzať ochromujúce dlhové splátky, vlády krajín Tretieho sveta obetovali vlastnú ekonomiku. Pôda, ktorá by mohla nasýtiť ľudí sa používa na pestovanie exportných surovín ako čaj, káva, cukor, kaučuk, bavlna, kakao, obilie pre dobytok, exotické ovocie atď. Skutočne, gomorodá a vidiecka populácia Latinskej Ameriky, Ázie a Afriky je zbavená svojej vlastnej pôdy.

Agrobiznis vytvára aj ďalšie problémy. Farmári často nemajú inú možnosť ako kupovať geneticky upravené semená, dodávané nadnárodnými korporáciami. Tie majú často nízku odolnosť voči chorobám, alebo nevyhovujú tamajším prírodným podmienkam a vyžadujú si špeciálne chemické hnojivá, prostriedky na ničenie buriny a látky, ktoré ich podporujú v raste. Neekologické farmárske praktiky a zneužívanie pôdy tak skoro vytvárajú neúrodnú a prázdnu pracovisko, a tým aj rozširovanie pôdy...

Ako sa dlhová kríza prehĺbuje, zvyšuje sa aj potreba exportu. Toto vedie ku deštrukcii lesov. Etno pila mála volakedy zalesnených 40 % územia, dnes len 2%. Očakáva sa, že ak krajiny vlastníace otrovské množstvo prelesov neostanú seriózne dlhové úľavy, tak v najbližších pár rokov nebude šanca na zachránenie týchto lesov...

Dlhová kríza je len jednou z ukážok, ako západné vlády, banky a korporácie vykorisťujú chudobný juh. Jeho zdroje, lacnú prácu a krajinu. Cena za to je ekologická devastácia, chudoba, choroby, hlad a kultúrna deštrukcia. Namiesto poskytovania pomoci, bohaté krajiny sú v skutočnosti bezočivo podporované Tretím svetom...

Ideológia "pomoci" pokračuje vo vytváraní mýtu, že hlad a chudoba sú zapríčinené prírodnými katastrofami, preludnením, neefektívnymi farmárskymi metódami, apod. Aj medzi tzv. radikálnou komunitou pretrvávajú rasistické, eurocentristické predstavy, že ľudia Tretieho sveta sú pasívne oboje, bezmocne závislé na západnej dobročinnosti...

V skutočnosti sila a vynachádzavosť ľudí Tretieho sveta takmer udivujú. Len aby prežili si vyžaduje ohromné úsilie, keď sú ľudia zbavení prírodných zdrojov a sily... Chudobní prevádzne prekonávajú obrovské vzdialenosti, aby si našli prácu a často pracujú 10-14 hodín denne. Ženy v Ázii i Afrike chodia denne mnoho kilometrov pre vodu a drevo na oheň... Keby boli chudobní naozaj pasívni, prežilo by len niekoľko z nich...

Po celej Latinskej Amerike, Ázii a Afrike vznikajú svojpomocné skupiny a spolupracujúce spoločenstvá, vytvárajú svoje vlastné projekty na lokálnej úrovni, zapájajú sa na jedlom, čistou vodou a obydliami. Vytvárajú si zdravotné a výchovné centrá, sťahujú odbohy a družstvá, napravujú si dôstojnosť a berú späť, čo čo je ich...

To čo Tretí svet potrebuje nie je západná "pomoc", ale práve to, aby Západ od nich odišiel. Čo môže urobiť my, je sebazadefinovanie a tiež odstránenie mýtov a klisé o týchto krajinách. Môžeme podporovať iniciatívy pre skutočnú zmenu a povedať NIE megakorporáciám, bankám, vládám a ich zázujom. Môžeme odísť z našej práce, bojkotovať, robiť priame akcie, hľadať alternatívy. Napokon, najefektívnejšou cestou ako pomôcť Tretiemu svetu je organizovať sa v našich vlastných komunitách, ktoré uspokojia všetky naše potreby...